

NOTA VAN ZIENSWIJZEN

BESTEMMINGSPLAN BUITENGEBIED MILL EN SINT HUBERT, herziening 2018

INLEIDING

Aanleiding

Op 7 juni 2012 heeft de gemeenteraad het bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert vastgesteld. De gemeente is dit plan op onderdelen aan het herzien.

De volgende aangelegenheden hebben hiertoe aanleiding gegeven:

1. Tegen het vastgestelde bestemmingsplan zijn beroepen ingesteld. De Afdeling Bestuursrechtspraak van Raad van State (ABRS) heeft op 30 april 2014 uitspraak gedaan over de beroepen. Deze uitspraak geeft aanleiding tot enkele aanpassingen;
2. In maart 2014 is de Verordening ruimte 2014 van de provincie Noord-Brabant in werking getreden. Deze verordening bevat bepalingen gebaseerd op nieuw beleid, met name voor veehouderijen en mestbewerking. Vervolgens is op 7 juli 2017 de Verordening ruimte, actualisatie 2017 vastgesteld. Hierin zijn ook beleidswijzigingen aangebracht ten aanzien van de veehouderij en mestbewerking. Deze wijzigingen moeten versneld naar een zorgvuldige veehouderijsector leiden. De bepalingen in het bestemmingsplan dienen op grond van artikel 4.1 van de Wet ruimtelijke ordening in overeenstemming te worden gebracht met de bepalingen in de provinciale verordening.

Verder zijn ter verbetering van het plan enkele correcties doorgevoerd in de Regels en/of op de Verbeelding en worden enkele ontwikkelingen gefaciliteerd.

Procedure

Een voorontwerp bestemmingsplan 'Buitengebied Mill en Sint Hubert, herziening 2016' heeft voor iedereen ter inzage gelegen van 7 september 2016 tot en met dinsdag 4 oktober 2016. Het voorontwerpbestemmingsplan was te raadplegen via www.ruimtelijkeplannen.nl en als boekwerk bij de Publieksbalie in het gemeentehuis te Mill.

Naast de terinzagelegging van het voorontwerpbestemmingsplan, heeft op maandag 19 september 2016 een informatieavond over het bestemmingsplan plaatsgevonden. Tijdens deze avond is een toelichting op het plan gegeven, is uitleg gegeven over de procedure en is gelegenheid geweest tot het stellen van vragen. Het was vanwege het informatieve karakter van deze avond niet mogelijk om gedurende de avond een mondelinge inspraakreactie op het plan te geven. Wel is gedurende de avond uitleg gegeven over de procedure en de wijze waarop een inspraakreactie ingediend kon worden.

Verder is gedurende deze periode over het voorontwerpbestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert, herziening 2016 op grond van artikel 3.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening het vooroverleg gevoerd met diverse (overheids)organisaties. Dit vooroverleg is opgestart op dinsdag 2 augustus 2016, waarbij partijen tot 5 oktober 2016 in de gelegenheid zijn gesteld om te reageren. De volgende organisaties zijn gevraagd in het kader van het vooroverleg te reageren:

Waterschap Aa en Maas, Ministerie van Infrastructuur en Milieu, Gemeente Landerd, Gemeente Uden, Gemeente Sint Anthonis, Gemeente Cuijk, Gemeente Grave, NV Nederlandse Gasunie, Netbeheerder Tennet, Provincie Noord-Brabant.

Van de inspraak en het wettelijk vooroverleg is verslag gedaan in de 'Nota van vooroverleg en inspraak'. De wijzigingen ten gevolge van het wettelijk vooroverleg en de inspraak zijn verwerkt in het ontwerp bestemmingsplan 'Buitengebied Mill en Sint Hubert, herziening 2018'.

Het ontwerp bestemmingsplan 'Buitengebied Mill en Sint Hubert, herziening 2018' (met identificatienummer NL.IMRO.0815.BPLherzbuiteng2018-ON01) heeft ter inzage gelegen van 4 oktober 2017 tot en met 14 november 2017. Gedurende deze periode kon eenieder mondeling of schriftelijk zijn zienswijze kenbaar maken. Voorafgaand aan de terinzagelegging is op grond van artikel 3.8 van de Wet ruimtelijke ordening een kennisgeving geplaatst in de Staatscourant en de Koerier. Het ontwerpbestemmingsplan is tevens elektronisch bekendgemaakt op de gemeentelijke website (www.gemeente-mill.nl). De kennisgeving is gelijktijdig toegezonden aan het Rijk, de provincie Noord – Brabant en Waterschap Aa en Maas, NV Nederlandse Gasunie, alsmede aan aangrenzende gemeenten. Het ontwerpbestemmingsplan was analoog raadpleegbaar in het gemeentehuis te Mill. Ook was het ontwerpbestemmingsplan digitaal raadpleegbaar via de website van de landelijke informatievoorziening voor ruimtelijke plannen (www.ruimtelijkeplannen.nl). Van de mogelijkheid om zienswijzen in te dienen is door diverse (rechts) personen gebruik gemaakt. Deze nota bevat een verslag van de zienswijzen en de behandeling daarvan.

Partiële herziening

Om deze nota goed te kunnen lezen en in de juiste context te plaatsen is het goed om te realiseren dat deze herziening van het bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert geen integrale, allesomvattende herziening van dat bestemmingsplan is. Het bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert wordt op onderdelen herzien, oftewel het is een gedeeltelijke (een zogenaamde partiële) herziening. Voor de niet in deze herziening opgenomen onderdelen blijft de bestemmingsregeling zoals opgenomen in de regels en op de verbeelding van het bestemmingsplan 'Buitengebied Mill en Sint Hubert' van kracht.

Voor verdere verduidelijking over de status, de aard, opzet en inhoud van het bestemmingsplan wordt verwezen naar de bij het bestemmingsplan behorende Toelichting.

Leeswijzer

Deze nota bevat een overzicht met een samenvatting van de ingekomen zienswijzen en beantwoording van de zienswijzen. De beantwoording bevat de overwegingen van de gemeente, de belangenafweging, juridische toetsing en de conclusie van de gemeente.

Op de volgende pagina's staat een tabel met een overzicht van alle ingekomen zienswijzen. De tabel bevat een verwijzing naar de indiener van de zienswijze (reclamant), een korte samenvatting van de zienswijze, de beantwoording van de zienswijze en een conclusie of de zienswijze al dan niet aanleiding geeft tot aanpassing van het bestemmingsplan. Als dat zo is betekent dit dat het bestemmingsplan op dat punt gewijzigd wordt vastgesteld ten opzichte van het ontwerp bestemmingsplan.

De volledige zienswijzen zijn opgenomen in de Bijlagen 'Nota van zienswijzen bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert, herziening 2018'.

Nr	Reclamant	Samenvatting zienswijze	Beantwoording	Conclusie
1	De heer A.J.M. de Groot Zuidelijke Hoefseweg 5454 NC Sint Hubert Datum: 07-10-2017 Kenmerk:29298/81938	De zienswijze richt zich op het perceel aan de Zuidelijke Hoefseweg 7 te Sint Hubert. Reclamant acht de omschrijving ten aanzien van artikel 3, lid 1 , sub 1 van het ontwerp bestemmingsplan onduidelijk. Het begrip tuin is niet nader gedefinieerd. Er is op de plankaart geen nadere aanduiding aangegeven op welk deel de omschrijving tuin van toepassing is. Verder zijn de bouwvoorschriften van agrarisch gebied van toepassing op de tuin. De bestemmingsomschrijving onder artikel 27, lid 1 onder d. van het ontwerp bestemmingsplan biedt wel de gewenste duidelijkheid. Reclamant is het niet eens met de wijze waarop het gebruik van de tuin is vastgelegd en wenst een bestemming 'Wonen' op de betreffende gronden.	De gemeente acht de feitelijke omstandigheid van de inrichting van de tuin, zoals deze enkele jaren terug is gerealiseerd, zonder dat de geldende bestemming Agrarisch dat toeliet, inderdaad ruimtelijk gezien aanvaardbaar. Echter met het toekennen van de woonbestemming worden meer ontwikkelingsmogelijkheden mogelijk gemaakt dan alleen de inrichting van de tuin. Bijvoorbeeld het oprichten van bijbehorende bouwwerken. Dit acht de gemeente niet zonder meer ruimtelijk aanvaardbaar. En het toekennen van een woonbestemming is ook niet hetgeen de Raad van State heeft opgedragen. Uit de reacties eerder in de procedure en zoals vastgelegd door de Raad van State ('Nu <i>reclamant</i> in zijn inspraakreactie en in zijn zienswijze reeds te kennen heeft gegeven het betreffende deel van zijn perceel te blijven willen gebruiken als tuin, had het op de weg gelegen om dit verzoek van <i>reclamant</i> te beoordelen.' Rechtsoverweging 7.3 in de Uitspraak van de Raad van State d.d. 30 april 2014 ten aanzien van zaak 201206940/1/R3) heeft reclamant geen behoefte aan mogelijkheden voor het oprichten van bijbehorende bouwwerken. Kennelijk biedt de huidige regeling via de agrarische bestemming, waarmee het bestaande gebruik van de gronden als tuin, planologisch juridisch wordt vastgelegd, voor reclamant niet voldoende rechtszekerheid om de gronden de komende jaren als tuin te kunnen blijven gebruiken. De gemeente is het echter niet duidelijk waarom een woonbestemming dit dan wel zou doen. Immers in de ene bestemmingsomschrijving staat 'bestaande tuinen' en in de andere	De zienswijze geeft aanleiding tot aanpassing van het bestemmingsplan. Alle gronden behorende tot het perceel kadastraal bekend gemeente Mill, sectie D nr. 2330, worden bestemd tot 'Tuin'.

			omschrijving staat 'tuinen'. Aangezien over het gebruik van de gronden van het perceel kadastraal bekend gemeente Mill, sectie D nr. 2330, als tuin geen geschil blijkt te bestaan en reclamant zeer hecht aan rechtszekerheid over wat op de betreffende gronden is toegestaan, wordt aan het betreffende perceel de bestemming Tuin toegekend. Binnen de bestemming tuin is tuingebruik bij de woning toegestaan. De gronden behoren dus tot het erf van de woning en kunnen (vanwege de ligging achter en naast de woning) ook gerekend worden tot het achtererfgebied. Binnen de tuinbestemming zullen geen gebouwen zijn toegestaan. Overigens acht de gemeente voor vergelijkbare situaties, waarbij agrarische grond, zonder dat de bestemming het toelaat, is ingericht als tuin, de regeling zoals opgenomen in artikel 3, lid 1, sub 1 van het ontwerp bestemmingsplan bestemmingsomschrijving afdoende. De gemeente acht het niet wenselijk dat perceeleigenaren in het buitengebied ongebreideld en op solitair gelegen gronden met de bestemming agrarisch tuinen inrichten. Deze regeling blijft dus beperkt tot bestaande tuinen. Voor toekomstige plannen waarbij de wens is gronden als tuin in gebruik te nemen, geldt dat daarvoor een woonbestemming van toepassing is.	
2	De heer G.A. van den Hoogen Hogeweg 1c 5453 SR Langenboom Datum: 6 oktober 2017 Kenmerk: Z/17/004834 Aanvulling datum: 8 december 2017 Kenmerk: 56505/85586	In een gesprek op 6 oktober 2017 is door reclamant een schriftelijke zienswijze overhandigd. De zienswijze richt zich op de locatie aan de Hogeweg 1 te Langenboom. De zienswijze bestaat uit een verzameling stukken, verschillend van aard en al dan niet voorzien van handgeschreven notities. Hierdoor is de zienswijze nogal onsamenhangend en ongestructureerd van aard en is lastig te bepalen welke gronden reclamant exact aanvoert. Daarnaast is op 13 november 2017 een	<i>Context/voorgeschiedenisprocedures</i> Bij brief d.d. 13 juli 2016 is door reclamant een verzoek tot handhaving ingediend gericht tegen het perceel aan de Hogeweg 1 te Langenboom. In het handhavingsverzoek wordt verzocht handhavend op te treden ten aanzien van het speeltoestel, het fietsenhok, de dakramen (asbest) en het gebruik van het pand als bedrijfsmatige yogaruimte. In tegenstelling tot wat reclamant in de stukken beweert, heeft de gemeente dit verzoek tot handhaving niet genegeerd. Dit betekent echter niet dat de overtredingen per direct worden	De zienswijze geeft geen aanleiding tot aanpassing van het bestemmingsplan.

	'bezwaar' van reclamant ontvangen bij de Rechtbank Oost-Brabant. In dit 'bezwaarschrift' richt reclamant zich ook tegen de locatie aan de Hogeweg 1 te Langenboom. Verder bestaat deze brief ook uit een even onsamenhangend geheel aan stukken. Gelet op de status van diverse procedures was de Rechtbank niet bevoegd om kennis te nemen van het bezwaar en is de brief doorgezonden aan de gemeente. De brief van de Rechtbank is op 8 december 2017 ontvangen. De gemeente kan de brief niet aanmerken als 'bezwaar' of beroepschrift tegen het bestemmingsplan aangezien er nog geen vaststellingsbesluit is genomen. Het college van burgemeester en wethouders waren op dat moment nog bezig met de voorbereiding van dat besluit. De gemeente heeft de doorgezonden brief daarom als aanvullend stuk op de zienswijze beschouwd. De gemeente heeft uit alle stukken de volgende grieven opgetekend: 1. Het woonhuis aan de Hogeweg 1 wordt gebruikt als bedrijfsruimte, terwijl dit in het geldende bestemmingsplan Mill en Sint Hubert bestemd is tot 'Wonen' 2. Er is ten onrechte sprake van een bedrijfsmatig in gebruik zijnde yogaruimte; 3. Er worden ten onrechte (hotel) overnachtingen aangeboden; 4. Er is ten onrechte sprake van een restaurant/horecagelegenheid; 5. Er is sprake van een te hoge parkeerdruk. De yogaruimte beschikt op eigen terrein niet over voldoende parkeergelegenheid, waardoor de druk op de openbare parkeerplaatsen komt	beëindigd. Naast de beginselplicht tot handhaving heeft de gemeente namelijk ook te onderzoeken of zaken te legaliseren zijn en indien concreet zicht op handhaving bestaat kan de gemeente besluiten niet handhavend op te treden. Binnen deze context is door gemeente geconstateerd dat de dakramen vergunningsvrij uit te voeren zijn en dus niet illegaal gerealiseerd zijn; dat het speeltoestel dient te worden verwijderd (inmiddels gebeurd); dat voor het fietsenhok met een lichte aanpassing een vergunning verleend kan worden (verleend op 23 januari 2017 en er loopt nog een rechtsprocedure). Ten aanzien van het gebruik van het pand aan de Hogeweg 1 te Langenboom als yogaruimte is geconcludeerd dat deze planologisch gezien legaliseerbaar is. Echter aangezien in eerste instantie geen concreet zicht op legalisatie bestond is door de gemeente besloten handhavend op te treden. Op dat moment lag er echter reeds een concept aanvraag en een ruimtelijke onderbouwing die uitwees dat het gebruik als yogaruimte van een deel van het pand aan de Hogeweg 1 te Langenboom niet stuit op aspecten van een goede ruimtelijke ordening en tevens aan toont dat het woon- en leefklimaat niet in het geding is. Echter enkel vanwege de omstandigheid dat nog geen ontwerp besluit ter inzage lag is handhavend opgetreden. Er is een vooraankondiging verstuurd waarbij een begunstigingstermijn is opgenomen om de situatie te beëindigen. Voor het verlopen van de begunstigingstermijn is er echter wel een ontwerp besluit ter inzage gelegd. Het handhavend optreden met betrekking tot het gebruik als yogaruimte is daarom opgeschort, aangezien er op dat moment concreet zicht op legalisatie was. De ter inzage legging van het hiervoor genoemde ontwerp besluit was het gevolg van een op 30 maart 2017 ontvangen aanvraag	
--	--	--	--

		te liggen; 6. Bovengenoemde activiteiten en het parkeren geven een te hoge belasting in een rustige woonomgeving. Er zijn twee woningen onder 1 doorlopend dak gevestigd, waarbij de yogastudio is gesitueerd aanpandig aan de woning van de direct aanwonenden. Afstand tot omwonenden in de Zandvoortsestraat is dan ook geen 10 meter maar 0 meter. 7. Ten onrechte is een reclamebord gerealiseerd tbv de yoga activiteiten; 8. er is ten onrechte een fietsenstalling gerealiseerd en hiervoor is gemeentegrond in gebruik genomen en de totaal toegestane oppervlakte aan bijgebouwen wordt overschreden; 9. er is asbest verwijderd in de woning, niet bekend is of dit correct is afgevoerd en of dit door een erkend bedrijf is gebeurd. Dit levert gevaar op voor de volksgezondheid en is een milieudelict. 10. de riolering van de Hogeweg 1 is afgesloten van de persleiding en het vuile water loost nu via de regenwaterafvoer en dit komt in de sloot terecht bij Hogeweg 5 te Langenboom. Dit is een milieudelict. 11. de verkeersveiligheid is in het geding; 12. er is geen archeologisch onderzoek uitgevoerd; 13. er wordt afgeweken van het exploitatieplan.	omgevingsvergunning voor het wijzigen van gebruik (yogastudio) en het plaatsen van reclame aan het pand, geadresseerd Hogeweg 1 te Langenboom, maar bevestigd aan de zijde van de Zandvoortsestraat. De aanvraag was gericht op bouwen en het gebruiken van gronden in strijd met het bestemmingsplan (Wabo, artikel 2.1, lid 1 onder C, de zogenaamde projectafwijkingsprocedure). Van de projectafwijkingsprocedure maakt een verklaring van geen bedenkingen, afgegeven door de gemeenteraad, onderdeel uit. De gemeenteraad heeft in zijn vergadering van 15 juni jl. reeds besloten om een ontwerp-verklaring van geen bedenkingen af te geven. Vervolgens is de ontwerp-beschikking en ontwerp-verklaring van geen bedenkingen in de periode vanaf 28 juni 2017 tot en met 8 augustus 2017 voor zienswijzen ter inzage gelegd. Van de ter inzage legging is openbaar kennis gegeven in de Staatscourant van 27 juni 2017. Gedurende deze periode is door reclamant een zienswijze ingediend. Daarnaast heeft reclamant een zienswijze bij Rechtbank ingediend. Deze is op grond van 3:16 Awb, juncto artikel 6:15 Awb doorgestuurd naar de gemeente en betrokken bij de zienswijze in het kader van de projectafwijkingsprocedure. Tot slot is reeds op 20 april 2017 een schrijven van reclamant ingeboekt, gedateerd 14 april 2017, waarin bezwaar wordt gemaakt tegen de ingediende aanvraag omgevingsvergunning. Dit schrijven is ook als zienswijze aangemerkt in het kader van de projectafwijkingsprocedure. De gemeenteraad heeft met weerlegging van de zienswijze op 14 december 2017 besloten tot het afgeven van de definitieve verklaring van geen bezwaar. Vervolgens wordt de vergunning verleend. Evenwijdig aan en volgend op deze procedure heeft de gemeente voorgenomen het gebruik van de yogastudio ook via de herziening van het bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint
--	--	---	---

			Hubert planologisch vast te leggen. Dit voornemen is voor het eerst openbaar gemaakt via de ter inzage legging van het ontwerp bestemmingsplan 'Buitengebied Mill en Sint Hubert, herziening 2018' in de periode van 4 oktober 2017 tot en met 14 november 2017. Gedurende deze periode is onderhavige zienswijze door reclamant ingediend. Tot slot is door reclamant nogmaals een schrijven ('een bezwaarschrift') naar de Rechtbank gestuurd. Dit schrijven is op 13 november 2017 ontvangen bij de Rechtbank Oost-Brabant. Dit schrijven is doorgestuurd aan de gemeente en ontvangen op 8 december 2017. De gemeente heeft dit schrijven aangemerkt als aanvulling op de zienswijze tegen het ontwerp bestemmingsplan. Deze context is van belang voor een beter begrip van de wijze van indienen van de zienswijze, de inhoud van de zienswijze en om wijs te kunnen uit de veelheid aan verwijzingen en niet nader benoemde bijlagen. <i>Inhoud</i> 1. Voor het plangebied geldt thans het bestemmingsplan 'Buitengebied Mill en Sint Hubert', zoals dat is vastgesteld op 7 juni 2012. In dit bestemmingsplan is aan het plangebied de bestemming 'Wonen' toegekend. Op basis van de daarbij behorende regels is in het plangebied de aanwezigheid van één woning toegestaan. Bij de woning mag een aan huis verbonden beroep worden uitgeoefend. Het geven van yogalessen valt daar niet onder. Bij de uitoefening van een aan huis verbonden beroep is doorgaans slechts sprake van het ontvangen van één of hooguit enkele personen c.q. cliënten. Bij het geven van yogalessen worden per les tot maximaal 12 deelnemers ontvangen. Daardoor kan het geven van yogalessen niet aangemerkt worden als een aan huis verbonden beroep.	
--	--	--	---	--

			De oppervlakte van de yogaruimte (58,8 m²) is ondergeschikt aan die van de totale oppervlakte van de woning (264 m²). Vaststaat dat ongeveer 20% van het vloeroppervlak van de woning wordt gebruikt ten behoeve van de yogastudio. Gelet op de aard en omvang van de yogastudio blijft de woonfunctie in overwegende mate gehandhaafd. Tevens heeft gemeente beoordeeld dat het gebruik als yogaruimte van een deel van het pand aan de Hogeweg 1 te Langenboom niet stuit op aspecten van een goede ruimtelijke ordening en tevens aan toont dat het woon- en leefklimaat niet in het geding is. De woonbestemming blijft dus gehandhaafd. De yogaruimte wordt als ondergeschikte activiteit bij de woning toegestaan. Op de Verbeelding is daarvoor een aanduiding opgenomen. Ter hoogte van deze aanduiding mag het pand benut worden voor de yoga-activiteiten. 2. De yogaruimte wordt bedrijfsmatig gebruikt. Dit gebruik staat echter ondergeschikt aan de woonfunctie. Zie verder ook beantwoording onder punt 1. 3. Uit het bedrijfsplan, welke als bijlage is gevoegd bij de ruimtelijke onderbouwing, welke als bijlage 8 bij het ontwerp bestemmingsplan is gevoegd, blijkt dat het gaat om zeer beperkte, incidentele activiteiten. Twee tot vier keer per jaar worden er voor maximaal 20 personen een yoga-weekend georganiseerd. Tijdens dit weekend kunnen er maximaal 7 personen blijven logeren in de aanwezige logeerkamers. De overige deelnemers slapen thuis of bij een B&B in de omgeving. Gelet op de kleinschaligheid en de bezettingsgraad worden deze activiteiten ruimtelijk aanvaardbaar geacht, omdat deze beperkt plaatsvinden en gekoppeld zijn aan de yoga-activiteiten.	
--	--	--	--	--

			Overigens worden in het huidige bestemmingsplan 'Buitengebied Mill en Sint Hubert' kleinschalige logeeractiviteiten nu ook al mogelijk gemaakt. Om te waarborgen dat de activiteiten ondergeschikt blijven aan de yoga-activiteiten zijn de navolgende voorwaarden aan de omgevingsvergunning verbonden: • er mogen maximaal 4 yoga-weekenden per jaar worden gehouden; • tijdens een yoga-weekend mag aan maximaal 7 personen een logeerplaats worden aangeboden in het pand aan de Hogeweg 1 te Langenboom; 4. Uit het bedrijfsplan, welke als bijlage is gevoegd bij de ruimtelijke onderbouwing, welke als bijlage 8 bij het ontwerp bestemmingsplan is gevoegd, blijkt dat de horeca-activiteiten zeer beperkte, incidentele activiteiten betreffen. De horeca-activiteiten zijn niet op zichzelf staand en worden niet structureel aangeboden. Deze leiden dan ook niet tot negatieve ruimtelijke effecten. Tevens acht de gemeente het vanwege de zeer beperkte omvang van de activiteiten niet nodig dit gebruik apart te bestemmen. 5. Op grond van artikel 40.1 van het geldende bestemmingsplan 'Buitengebied Mill en Sint Hubert' is artikel 2.5.30 van de Bouwverordening gemeente Mill en Sint Hubert van toepassing. Hierin is de parkeergelegenheid en laad- en losmogelijkheden geregeld. <u>Artikel 2.5.30 Parkeergelegenheid en laad- en losmogelijkheden bij of in gebouwen</u> <i>1 Indien de omvang of de bestemming van een gebouw daartoe aanleiding geeft, moet ten behoeve van het parkeren of stallen van auto's in voldoende mate ruimte zijn</i>	
--	--	--	--	--

			aangebracht in, op of onder het gebouw, dan wel op of onder het onbebouwde terrein dat bij dat gebouw behoort. Deze ruimte mag niet overbemeten zijn, gelet op het gebruik of de bewoning van het gebouw, waarbij rekening moet worden gehouden met de eventuele bereikbaarheid per openbaar vervoer. 2 De in het eerste lid bedoelde ruimte voor het parkeren van auto's moet afmetingen hebben die zijn afgestemd op gangbare personenauto's. Aan deze eis wordt geacht te zijn voldaan: a indien de afmetingen van bedoelde parkeerruimten ten minste 1,80 m bij 5,00 m en ten hoogste 3,25 m bij 6,00 m bedragen; b indien de afmetingen van een gereserveerde parkeerruimte voor een gehandicapte – voor zover die ruimte niet in de lengterichting aan een trottoir grenst – ten minste 3,50 m bij 5,00 m bedragen. 3 Indien de bestemming van een gebouw aanleiding geeft tot een te verwachten behoefte aan ruimte voor het laden of lossen van goederen, moet in deze behoefte in voldoende mate zijn voorzien aan, in of onder dat gebouw, dan wel op of onder het onbebouwde terrein dat bij dat gebouw behoort. In lid 4 van artikel 2.5.30 is het navolgende opgenomen: Het bevoegd gezag kan de omgevingsvergunning verlenen in afwijking van het bepaalde in het eerste en het derde lid a indien het voldoen aan die bepalingen door bijzondere omstandigheden op overwegende bezwaren stuit; of b voor zover op andere wijze in de nodige parkeer- of stallingruimte, dan wel laad- of losruimte wordt voorzien. Op het perceel is nagenoeg geen ruimte om extra parkeerruimte aan te leggen. Gelet op het gestelde in de ruimtelijke onderbouwing over	
--	--	--	---	--

			parkeren is het niet te verwachten dat bij gebruikmaking van de ontheffingsbevoegdheid de toename van de parkeerdruk in de directe omgeving zodanig zal zijn dat ter plaatse geen sprake meer is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat. De parkeerdruk zal niet onevenredig toenemen als gevolg van de voorgenomen activiteit. In de directe omgeving zijn voldoende parkeerplaatsen in de openbare ruimte aanwezig. 6. In de eerste plaats wordt verwezen naar de ruimtelijke onderbouwing welke onderdeel uitmaakt van de besluitvorming. Hieruit blijkt dat de activiteiten zodanig weinig milieubelastend zijn dat deze aanpandig aan woningen kunnen worden uitgevoerd. Gelet op de ligging in een bebouwingsconcentratie met diverse functies aan een kruispunt van doorgaande wegen, is er in onderhavig geval geen sprake van een 'rustige woonomgeving' zoals genoemd in de VNG-handreiking 'Bedrijven en milieuzonering'. Op grond van deze handreiking dient de omgeving te worden aangemerkt als 'gemengd gebied'. Het bepalende aspect voor een yogaruimte is 'geluid'. Op grond van de VNG-handreiking is bij het omgevingstype 'gemengd gebied' een correctie van één afstandsstap lager mogelijk. Gelet hierop is voor de desbetreffende functie een afstandsmaat van 0 meter voorstelbaar. 7. Het reclamebord zit in de vergunningaanvraag van 30 maart 2017, een ontwerp besluit om deze te verlenen heeft ter inzage gelegen en daarmee is concreet zicht op legalisatie. 8. Op 23 januari 2017 is voor de fietsenstalling een vergunning verleend. De fietsenstalling is	
--	--	--	--	--

			wat betreft de gemeente rechtmatig opgericht. Er loopt nog een bezwaar- en beroepsprocedure. De rechter zal in het kader van die procedure uitmaken of dit daadwerkelijk zo is. 9. Artikel 1.26, lid 1 van het Bouwbesluit bepaalt Dat het verboden is om zonder of in afwijking van een sloopmelding te slopen indien daarbij asbest wordt verwijderd of de hoeveelheid sloopafval naar redelijke inschatting meer dan 10 m3 zal bedragen. Bij de gemeente is geen melding ingediend. Dit kan betekenen dat er geen asbest is vrijgekomen (reclamant heeft hiervan geen bewijsstukken overlegd) of dat door de bewoners van Hogeweg 1 illegaal asbest is afgevoerd. Hiertegen kan de gemeente nu niet meer optreden, zeker niet door middel van het bestemmingsplan. Deze reclamatie valt dus buiten de reikwijdte van het ontwerp bestemmingsplan 'Buitengebied Mill en Sint Hubert, herziening 2018'. 10. Gemeente heeft vastgesteld dat het vuile water van het pand aan de Hogeweg 1 niet wordt geloosd op de sloot maar op de eigen zinkput. Het tijdelijk afkoppelen van het pand aan de Hogeweg 1 van de persleiding werd om praktische redenen noodzakelijk geacht vanwege nieuwbouwplannen op gronden welke voorheen in eigendom waren van reclamant en nu in eigendom zijn van reclamant's dochter. De gemeente is bezig om het pand aan de Hogeweg 1 elders aan te sluiten op de persleiding. In ieder geval valt deze reclamatie buiten de reikwijdte van het bestemmingsplan 'Buitengebied Mill en Sint Hubert, herziening 2018'. 11. Niet nader onderbouwd wordt waardoor of op welke wijze de verkeersveiligheid in het geding is. In algemene zin kan de gemeente ten aanzien van verkeersveiligheid in relatie tot het	
--	--	--	--	--

		bestemmen van het gebruik van de yogaruimte het volgende melden: De yogaruimte is onderdeel van de woning Hogeweg 1. Deze woning is ontsloten via een parallelweg van de Hogeweg, die vanaf de Eikenlaan bereikbaar is. Aan de parallelweg zijn ook parkeerplaatsen bij de woning en yogaruimte gelegen. De entree tot de yogaruimte is gelegen aan de Zandvoortsestraat, een zijstraat van de Eikenlaan, met beperkte verkeersintensiteiten (ca. 100 verkeersbewegingen per dag). Aan de overzijde van de Zandvoortsestraat is de entree tot de parkeervoorziening bij het naburige restaurant gelegen. In voorkomende gevallen kan voor de yogaruimte van dit parkeerterrein gebruik gemaakt worden. Met deze ontsluiting is de yogaruimte in 3 richtingen, via de Hogeweg, de Graafseweg en de Eikenlaan, uitstekend ontsloten. De beperkte verkeersgeneratie van ca. 20 extra (incidenteel voorkomende) verkeersbewegingen per dag per genoemde straat zal geen aanleiding geven tot verkeersproblemen. 12. In het geldende bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert is aan het plangebied de dubbelbestemming Waarde – Archeologie 2 toegekend. Er is sprake van een gebied met een hoge archeologische waarde of een hoge verwachtingswaarde. Op basis van deze bestemming moet voor het oprichten van bouwwerken en het uitvoeren van werken en werkzaamheden met een oppervlakte groter dan 250 m² en een bodemingreep dieper gaan dan 0,4 m beneden maaiveld archeologisch onderzoek uitgevoerd worden. In het kader van het planvoornemen is van genoemde ingrepen geen sprake. Er is enkel sprake van een inpassende functiewijziging. Graafwerkzaamheden zijn niet aan de orde. De archeologische waarden zijn niet in het geding. Onderzoek is niet nodig.	
--	--	---	--

			13. gelet op artikel 6.2.1 van het besluit ruimtelijke ordening is bij onderhavige ontwikkeling geen sprake van een bouwplan zoals bedoeld in de Wet ruimtelijke ordening. Op grond van artikel 6.12 Wet ruimtelijke ordening is daarom voor onderhavige ontwikkeling geen exploitatieplan benodigd. Er kan dus ook niet van worden afgeweken.	
3	Aelmans Bouwadvies B.V. t.a.v. J. Arts Parklaan 21 5261 LR Vught Namens de heer G. Beelen Zwaluwstraat 17 5451 PR Mill Datum: 17-10-2017 Kenmerk:29298/82640	De zienswijze richt zich op het perceel aan de Zwaluwstraat 17 te Mill. Reclamant geeft aan dat niet alle bestaande gebouwen/bouwwerken binnen het bouwvlak zijn gelegen. Het gaat over de schuur aan de noordzijde van het bedrijf, het zwembad, de pluimveestal en de opslagput tbv het spoelwater. Verzocht wordt om het bouwvlak te vergroten/aan te passen aan de feitelijke en vergunde situatie.	Vooropgesteld wordt dat het bouwvlak zoals opgenomen in het ontwerp bestemmingsplan 'Buitengebied Mill en Sint Hubert, herziening 2018' exact hetzelfde bouwvlak is, zoals opgenomen in het bestemmingsplan 'Buitengebied Mill en Sint Hubert' (vastgesteld op 7 juni 2012). Verder wordt opgemerkt dat een luchtfoto altijd onder een bepaalde hoek wordt genomen en nooit helemaal loodrecht. Daardoor lijkt het dat bebouwing, al dan niet versterkt door schaduwwerking, niet binnen het bouwvlak ligt. Het vergroten van het bouwvlak is niet aan de orde aangezien daaraan zwaardere eisen verbonden zijn. Met het oog op de verleende vergunningen heeft de gemeente overwogen op basis van rechtszekerheid dat een correctie van het bouwvlak via marginale vormverandering plaats kan vinden. De gemeente wijst echter nadrukkelijk op de interpretatie van de luchtfoto. Indien nieuwe luchtfoto's worden toegevoegd kan wellicht het beeld ontstaan dat opnieuw afwijkingen vertoont.	De zienswijze geeft aanleiding tot aanpassing van het plan. Het bouwvlak wordt gecorrigeerd door middel van een marginale vormaanpassing.
4	Brabants Landschap t.a.v.: de heer M. Fliervoet Postbus 80 5076 Haaren Mondelinge zienswijze d.d. 2 november 2017	Op 2 november 2017 is door reclamant een mondeling zienswijze ingediend. Een verslag van deze zienswijze is als bijlage bij deze nota gevoegd. Hierna volgend is een samenvatting van de mondelinge zienswijze. De zienswijze richt zich op enkele locaties die in eigendom zijn van reclamant, te weten: - Het Kasteel Tongelaar en boerderij de Benedenhof aan de Tongelaar 12-16,	De gemeente overweegt dat zij bij herziening van het bestemmingsplan zo veel mogelijk de feitelijke en actuele situatie dient te bestemmen. De gemeente heeft gewogen dat de extra activiteiten een plek kunnen krijgen binnen de bestemming Gemengd. Tevens heeft de gemeente overwogen dat het toekennen van de extra gebruiksmogelijkheden niet stuit op aspecten van een goede ruimtelijke ordening of dat een goed woon- en leefklimaat in het geding is.	De zienswijze geeft aanleiding tot aanpassing van het bestemmingsplan. In de Tabel Gemengd bij artikel 15 Gemengd worden de volgende functies toegevoegd: fotostudio, galerie, bijbehorende voorzieningen tbv opslag en technische ruimte. De woorden 'in boerderij Benedenhof' komen te vervallen. Op een deel van het agrarisch bouwvlak aan Tongelaar 8 wordt een aanduiding

		5451 HS te Mill; - De boerderij aan Tongelaar 8, 5451 HS te Mill; - De parkeerplaats op de hoek van de Vaardijk/Hogedijk, op het perceel, kadastraal bekend als Mill N 889. Met betrekking tot Kasteel Tongelaar en boerderij De Benedenhof geeft reclamant aan dat de gebruiksmogelijkheden op basis van het ontwerp bestemmingsplan te eng begrensd zijn, aangezien deze niet overeenkomen met de feitelijke en actuele situatie. Er is een fotografiestudio gevestigd. Tevens worden de ruimtes in het Kasteel benut voor het tentoonstellen van kunst, dus als een galerie. Daarnaast bevindt zich in het Kasteel een bruidssuite en zijn er aldaar dus ook overnachtingsmogelijkheden. Ten aanzien van locatie Tongelaar 8 ziet reclamant tevens de gebruiksmogelijkheden aangepast, aangezien vanuit deze locatie niet alleen de agrarische bodemexploitatie plaatsvindt, maar tevens het beheer van het Landgoed. Reclamant verzoekt tevens om lopende de procedure de uitbreiding van de bestaande parkeerplaats op de hoek van de Vaardijk en Hogedijk planologisch mogelijk te maken.	De gemeente onderkent dat vanuit de locatie aan Tongelaar 8 naast de agrarische bodemexploitatie tevens onderhoud van het Landgoed plaatsvindt. Tevens realiseert gemeente zich dat dit andere gebruiksmogelijkheden van de opstallen op genoemde locatie veronderstelt dan binnen de reguliere agrarische bestemming wordt toegestaan. Het toekennen van deze extra gebruiksmogelijkheden stuit niet op aspecten van een goede ruimtelijke ordening. Tevens is een goed woon- en leefklimaat niet in het geding. Ten aanzien van de parkeerplaats wordt opgemerkt dat de kwetsbare natuurwaarden in het gebied er mee gediend zijn indien de verkeersbewegingen worden gereguleerd en parkeren wordt geregeld, waardoor de meest kwetsbare waarden kunnen worden ontzien. Vanuit dat oogpunt acht de gemeente het van belang mee te werken aan de uitbreiding van de parkeerplaats. Te meer daar zij heeft beoordeeld dat het uitbreiden van de parkeerplaats niet stuit op aspecten van een goede ruimtelijke ordening en tevens het woon- en leefklimaat niet in het geding is.	toegevoegd, waarin in de Regels naar wordt verwezen en wordt bepaald dat ter plaatse van die aanduiding 'kantoor- en kantinevoorzieningen ten behoeve van het beheer en onderhoud van het landgoed' zijn toegestaan. Ter hoogte van de beoogde uitbreiding van de parkeerplaats wordt de bestemming 'Gemengd' toegekend.
5	FG bedrijfsontwikkeling B.V. t.a.v. de heer M.J.P. van Lieshout Hoogven 16 Postbus 30 5469 ZG Erp Namens V.O.F. Jacobs Zandstraat 15 5453 JJ Langenboom	Voor de locatie Zandstraat 15 te Langenboom is op 16 maart 2017 een bestemmingsplan vastgesteld ten behoeve van de uitbreiding van het bedrijf en daarbij is het agrarische bouwvlak vergroot. In het ontwerp bestemmingsplan is de uitbreiding niet meegenomen. Verzocht wordt om het op 16 maart 2017 aangepaste	De reclamatie is correct. Op 16 maart 2017 is een bestemmingsplan vastgesteld waarbij het agrarische bouwvlak is vergroot. Tussentijds zijn er geen nadere inzichten of planologische beletselen ontstaan die aanleiding geven het bouwvlak te verkleinen. Er is in het ontwerp bestemmingsplan dus sprake van een omissie. Het bouwvlak zal aangepast worden aan de omvang zoals opgenomen in het op 16 maart	De zienswijze leidt tot aanpassing van het plan.

	Datum: 03-11-2017 Kenmerk: 29298/83679	bouwwak op te nemen in het bestemmingsplan.	2017 vastgestelde bestemmingsplan 'Zandstraat 15, Langenboom'	
6	Adviesbureau van Gerwen V.O.F. t.a.v. mevrouw M.T.G. van Gerwen Heijtmorgen 10 5375 AN Reek Postbus 22 5410 AA Zeeland Namens de heer H. Hopmans (Hopmans Vastgoed BV) Zeelandseweg 33/37 5453 KK Langenboom Datum: 02-11-2017 Kenmerk: 29298/83676	De zienswijze richt zich met name op de locatie aan de Zeelandseweg 33/37 te Langenboom. De gebruiksmogelijkheden zijn te eng begrensd en verhouden zich niet met het feitelijke gebruik. Reclamant verzoekt derhalve om in de tabel met functie-aanduidingen bij artikel 8 Bedrijf de omschrijving als volgt te omschrijven: 'Tankstation (LPG) en opslag en stalling van machines/voertuigen'. Voorts is in artikel 8.3, sub f van het ontwerp bestemmingsplan de passage 'waarbij wordt getoetst aan de gemeentelijke investeringsregeling ruimtelijke kwaliteit zoals die geldt op het tijdstip van ontvangst van de ontvankelijke aanvraag' toegevoegd. Reclamant verzoekt om de betreffende passage te verwijderen, aangezien het vereiste van kwaliteitsverbetering zoals opgenomen in artikel 3.2 van de Verordening ruimte Noord-Brabant niet van toepassing is voor ontwikkelingen die artikel 8.3 mogelijk maken. Door het toevoegen van het tekstgedeelte wordt meer geëist dan de Verordening ruimte Noord-Brabant. Tot slot verzoekt reclamant om duidelijk te maken wat het verschil is tussen de artikelen 8.4.2 en 8.5.3, lid b., waarom er verschillende procedures mee gemoeid zijn, hetgeen tot onredelijke kostenverschillen leidt. Reclamant verzoekt om alleen artikel 8.4.2 te handhaven.	Het feitelijke gebruik houdt reeds sinds jaren in dat er bij het tankstation ook opslag en stalling van machines plaatsvindt. Tot de bestemmingswijziging in 2012 was dat gebruik ook als zodanig bestemd. Gelet hierop bestaat er geen bezwaar tegen de planologische gebruiksmogelijkheden aan te passen. Met betrekking tot de toegevoegde passage in artikel 8.3, sub f van het ontwerp bestemmingsplan wordt het volgende opgemerkt. Juist door het toevoegen van het tekstgedeelte is de gemeente in de mogelijkheid om te bepalen dat geen kwaliteitsverbetering of landschappelijke inpassing hoeft plaats te vinden. Immers in de investeringsregeling ruimtelijke kwaliteit wordt verwezen naar het afsprakenkader dat de gemeente met de provincie heeft over de uitvoering van artikel 3.2 van de Verordening ruimte Noord-Brabant (zie bijlage 1 van de Toelichting). Zonder het tekstgedeelte was de passage voor intern gebruik (toepassing door de gemeente) onduidelijk en voor eenieder rechts onzeker. Verder is het zo dat ten tijde van de ontwerpfase van het bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert (vastgesteld 2012) de provincie zelf heeft geageerd tegen het plan en heeft aangegeven dat onder meer bij dit artikel de voorwaarde met betrekking tot het kwaliteitsvereiste ex artikel 3.2 van de Verordening ruimte Noord-Brabant ten onrechte ontbreekt. Naar aanleiding daarvan is onderhavige voorwaarde destijds toegevoegd. In deze procedure wordt de bepaling aangescherpt en rechts zekerder gemaakt. De gemeente is daarom niet genegen de passage achterwege te laten. Het verschil tussen de artikelen 8.4.2 en 8.5.3, lid b is dat via eerstgenoemd artikel wordt	De zienswijze leidt ten dele tot aanpassing van het bestemmingsplan

			geregeld dat de bestemming in voorkomende gevallen ook van toepassing is voor bedrijven die niet op de Staat van bedrijfsactiviteiten voorkomen. Artikel 8.5.3, lid b bevat een wijzigingsbevoegdheid die regelt dat binnen de bestaande bebouwing kan worden omgeschakeld van de ene bedrijfsactiviteit naar de andere zolang de activiteiten vallen binnen de milieucategorie 1 en 2. De gemeente heeft de regelingen nog eens in ogenschouw genomen en beoordeeld dat het omschakelen van de ene niet agrarische bedrijfsactiviteit naar de andere niet agrarische bedrijfsactiviteit evengoed via de afwijkingsbevoegdheid geregeld kan worden, aangezien de bestemming in essentie ten gevolge van deze afwijkingsmogelijkheden niet wijzigt. De artikelen zullen worden samengevoegd in een afwijkingsbevoegdheid.	
7	Adviesbureau van Gerwen V.O.F. t.a.v. mevrouw M.T.G. van Gerwen Heijtmorgen 10 5375 AN Reek Postbus 22 5410 AA Zeeland Namens de heer R. Paters (Parrots Fun) Baanweg 10 5455 GH Wilbertoord Datum: 25-10-2017 Kenmerk: 29298/83333	De zienswijze richt zich op de locatie aan de Baanweg 10 te Wilbertoord. De aldaar aanwezig bebouwing is legaal aanwezig maar buiten het bouwvlak gelegen. Hoewel het bouwvlak niet is gewijzigd ten opzichte van het vorige plan verzoekt reclamant om de planologische situatie aan te passen aan de vergunde situatie en daarvoor de vorm van het bouwvlak, conform de suggestie in de brief, aan te passen.	Er is geconstateerd dat voor de bedrijfsruimte die in de westhoek het bouwvlak overschrijdt op 4 november 2008 een bouwvergunning is verleend. De planologische situatie zal op dit punt worden aangepast aan de verleende vergunning. Voor de schuur die in de oosthoek het bouwvlak overschrijdt is geen vergunning verleend. Door raadpleging van diverse luchtfoto's, genomen in de periode van 2013 tot en met 2017, is geconstateerd dat het betreffende gebouw ergens in 2013-2014 is gerealiseerd. Voor het gebouw is geen vergunning verleend, terwijl dit wel vergunningplichtig is. Het betreffende gebouw is dus niet legaal aanwezig. De gemeente ziet geen aanleiding het bouwvlak op dit punt aan te passen.	De zienswijze leidt ten dele tot aanpassing van het plan. Ter hoogte van de bedrijfsruimte wordt het bouwvlak aangepast. Ter hoogte van de schuur wordt het bouwvlak niet aangepast.
8	Areal t.a.v. G.C.J. Willemsen Maurikstraat 27 5453 NS Langenboom Namens P.J. Theunissen Kammerbergweg 3 5453 NB Langenboom	De zienswijze richt zich op het perceel behorende bij Kammerbergweg 3 te Langenboom. Ter hoogte van dit adres is een groot deel van het perceel omgezet van de bestemming 'Agrarisch' naar 'Natuur'. Weliswaar zijn met behulp van de subsidieregeling Groen	De bestemming Natuur, zoals opgenomen in het ontwerp bestemmingsplan, beslaat inderdaad een te groot deel van het perceel. Hierdoor wordt reclamant te zeer beperkt in zijn gebruiksmogelijkheden van het perceel. Dit is niet de intentie geweest. Het bestemmingsplan wordt aangepast. De bestemming Natuur ter	De zienswijze leidt tot aanpassing van het plan.

	Datum:19-10-2017 Kenmerk: 29298/83361	Blauw Stimuleringskader een strook natuur met landschapsbomen aangelegd, maar deze bestrijkt niet het gehele perceel, maar slechts een strook van 2 meter breed. Verzocht wordt om aanpassing van de bestemming.	hoogte van de Kammerbergweg 3 te Langenboom wordt verkleind en daar gelegd waar de inrichting met landschapsbomen heeft plaatsgevonden.	
9	DAS t.a.v. mevrouw Heuker of Hoek De Entree 222 Postbus 23000 1100 DM Amsterdam Namens de heer G. van den Elzen Katwijksebaan 20 5455 GC Wilbertoord Datum: 09-11-2017 Kenmerk: 29298/83982	De zienswijze richt zich op het perceel aan de Katwijksebaan 26 te Wilbertoord. Uit de ter inzage gelegde stukken volgt op geen enkele wijze een aanpassing conform de uitspraak. Daarnaast ontbreekt bij de ter inzage gelegde stukken een nadere onderbouwing waarom er planologisch niets is gewijzigd. Op geen enkele wijze is met onderhavig plan gevolg gegeven aan de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 30 april 2014. Er is nog steeds strijd met de Verordening ruimte voor zover het het 'zoekgebied ecologische verbindingszone' betreft. De aanleg en instandhouding van de nieuwe 'bypass' van de ecologische verbindingszone is niet geborgd. Op dit punt wordt niet gemotiveerd waarom een bypass niet langer noodzakelijk is en waarom wordt afgezien deze planologisch te borgen. Uit de ter inzage gelegde stukken is niet gebleken dat er inmiddels wel een onderzoek is verricht naar de hoogte van de geluidbelasting vanwege de activiteiten met betrekking tot het spoelzand op het perceel aan de Katwijksebaan 26 te Wilbertoord. Het plan is derhalve niet met de te betrachten zorgvuldigheid voorbereid. Er wordt ook in dit ontwerpplan niet aangetoond dat de onderbreking van de ecologische verbindingszone in	De uitbreiding van het agrarische bouwvlak aan de Katwijksebaan 26 te Wilbertoord is voor het eerst bestemd bij vaststelling van het bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert op 7 juni 2012. Bij de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State ten aanzien van beroepen gericht tegen de uitbreiding van het bouwvlak, is het vergrote bouwvlak vernietigd. Echter tussentijds -tussen het in werking treden van het bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert en de vernietiging van het bouwvlak bij Uitspraak d.d. 30 april 2014- is een omgevingsvergunning verleend voor het oprichten van een bedrijfsruimte. De gemeente heeft deze omgevingsvergunning moeten verlenen, omdat er op dat moment geen weigeringsgrond was. Hierdoor is de feitelijke en vergunde situatie ontstaan dat ten oosten van de ecologische verbindingszone zich thans een bedrijfsruimte bevindt, buiten het bouwvlak. Alleen al vanwege deze omstandigheid ziet de gemeente zich genoodzaakt de uitbreiding van het bouwvlak aan de Katwijksebaan 26 te Wilbertoord opnieuw te bestemmen, om zo de gronden onder de feitelijke en vergunde situatie van een juiste bestemming te voorzien. Verder acht de gemeente het nog altijd te onderbouwen dat de bouwvlakuitbreiding met de in acht te nemen zorgvuldigheids- en motiveringsbeginselen aanvaardbaar en uitvoerbaar is. In het ontwerp bestemmingsplan 'Buitengebied Mill en Sint Hubert, herziening 2018' zijn daarom aanpassingen doorgevoerd ten opzichte van het in juni 2012 vastgestelde bestemmingsplan. De Uitspraak van de Raad van State van 30 april 2014 is daarbij wel	De zienswijze leidt niet tot aanpassing van het plan.

		combinatie met de aanleg van de bypass er niet toe leiden dat de Flora en faunawet in de weg staat aan de uitvoerbaarheid van het plan.	degelijk in acht genomen. De aanpassingen betreffen feitelijk: - er is op de Verbeelding een aanduiding 'specifieke vorm van agrarisch- voorwaardelijke verplichting' opgenomen; - er is op de Verbeelding een natuurbestemming ter hoogte van de Katwijksebaan 26 te Wilbertoord opgenomen; - op de Verbeelding zijn het oorspronkelijke bouwvlakgedeelte (links van de ecologische verbindingszone) en het bouwvlakgedeelte met de beoogde uitbreiding (rechts van de ecologische verbindingszone) niet langer rechtstreeks met elkaar verbonden, maar met een relatieteken (zie ook artikel 3.2.1, sub b van het ontwerp bestemmingsplan). - bij de Toelichting is een aangepaste ruimtelijke onderbouwing (zie bijlage 5 van de Toelichting), waarbij onder meer een akoestisch onderzoek en een quick scan flora en fauna is toegevoegd. - In artikel 3.4.6, sub a van het ontwerp bestemmingsplan is een voorwaardelijke verplichting ten aanzien van het perceel aan de Katwijksebaan 26 te Wilbertoord opgenomen. - In bijlage 6 bij de Regels is het landschappelijke inpassingsplan met betrekking tot de Katwijksebaan 26 te Wilbertoord opgenomen. Dat op geen enkele wijze gevolg is gegeven aan de Uitspraak van de Raad van State d.d. 30 april 2014 en dat er geen wijzigingen zijn doorgevoerd klopt dus absoluut niet. Doordat de koppeling tussen de twee bouwvlakdelen is gewijzigd in een 'relatieteken'	
--	--	--	--	--

			is er geen bouwvlak meer van toepassing tussen de twee bouwvlakdelen. Hierdoor zijn de bouw- en gebruiksmogelijkheden op de betreffende gronden aanzienlijk beperkt. De ecologische verbindingszone wordt niet langer (planologisch) onderbroken en beheer en onderhoud wordt planologisch niet langer belemmerd. Door deze maatregel herleeft de beperkende werking van de aanduiding 'zoekgebied ecologische verbindingszone' en worden via de agrarische bestemming in voorkomende gevallen weer beperkingen gesteld. Er geldt geen strijd meer met de Verordening ruimte. De aanleg en instandhouding van de nieuwe 'bypass' van de ecologische verbindingszone is wel degelijk geborgd. Op de Verbeelding is ter hoogte van de twee bouwvlakdelen de aanduiding 'specifieke vorm van agrarisch-voorwaardelijke verplichting Katwijksebaan 26' opgenomen. In bijlage 6 van de Regels is het landschappelijke inpassingsplan Katwijksebaan 26 opgenomen. Hiernaar wordt verwezen in een voorwaardelijke verplichting in artikel 3.4.6, sub b van de regels. Dit artikel luidt: "Ter plaatse van de aanduiding 'specifieke vorm van agrarisch-voorwaardelijke verplichting Katwijksebaan 26' mag de uitbreiding van het bouwvlak uitsluitend in gebruik worden genomen indien de natuur- en/of landschapselementen zoals opgenomen in de bijlage 6 bij deze regels zijn gerealiseerd, worden beheerd en in stand worden gehouden". Hiermee is de aanleg en instandhouding geborgd. Ter aanvulling hierop zijn de gronden waar de landschappelijke inpassing wordt gerealiseerd bestemd tot 'Natuur'. Dit betekent onder meer dat op die gronden niet langer agrarische activiteiten mogen plaatsvinden, welke bedreigend en belemmerend kunnen zijn voor de aanleg en met name de instandhouding van de bypass van de ecologische	
--	--	--	---	--

			verbindingszone. Als aanvulling op de ruimtelijke onderbouwing (zie bijlage 5 van de Toelichting) voor de uitbreiding van het bouwvlak aan de Katwijksebaan 26 te Wilbertoord is een akoestisch onderzoeksrapport toegevoegd (opgesteld door G&O Consult d.d. 7 september 2016, nummer 2785ao0116v1). Het rapport beschrijft het onderzoek dat is verricht naar het geluid ten gevolge van de bedrijfsactiviteiten aan de Katwijksebaan 26 te Wilbertoord. Hierbij is ook rekening gehouden met de toenemende activiteiten ten gevolge van de planologische uitbreiding. Het rapport toont aan dat het akoestisch woon- en leefklimaat bij geluidsgevoelige bestemmingen aanvaardbaar is. Er vindt geen onacceptabele hinder plaats. Er is ook op het punt van geluid sprake van een goede ruimtelijke ordening. Als aanvulling op de ruimtelijke onderbouwing voor de uitbreiding van het bouwvlak aan de Katwijksebaan 26 te Wilbertoord is tevens een Quick scan flora en fauna uitgevoerd (zie rapport opgesteld door Exlan d.d. 31 augustus 2016, nummer EP.16.1037). Met de quick scan is onder meer onderzocht of de Flora en faunawet in de weg staat aan de uitvoerbaarheid van het plan. De quick scan bevat een inventarisatie van de huidige aanwezigheid van beschermde soorten en planten en dieren in en om het plangebied. Daarnaast worden de effecten van de ingreep in het plangebied beoordeeld. Uit het onderzoek blijkt dat de werkzaamheden binnen het plangebied geen significant negatief effect hebben op de natuurwaarden binnen het plangebied. De uitbreiding zal geen negatief effect hebben op de beschermde flora en fauna soorten en hun omgeving. Verder zal uitvoering van de werkzaamheden niet leiden tot overtreding van de verbodsbepalingen waarvoor vrijstelling geldt of ontheffing zal moeten worden	
--	--	--	--	--

			verkregen. Hiermee heeft de gemeente naar haar mening in voldoende mate aangetoond dat de onderbreking van de ecologische verbindingzone met de nieuwe bypass er niet toe leidt dat de Flora en faunawet in de weg staat aan de uitvoerbaarheid van het plan. Voor de goede orde wordt nog eens opgemerkt dat de aanduiding zoekgebied ecologische verbindingzone niet planologisch wordt onderbroken. Daarbij wordt gesteld dat de foto's in de quick scan tevens aantonen dat de ecologische verbindingzone ook feitelijk en fysiek, dus in werkelijkheid, niet wordt onderbroken.	
10	Adviesbureau van Gerwen V.O.F. t.a.v. mevrouw M.T.G. van Gerwen Heijtmorgen 10 5375 AN Reek Postbus 22 5410 AA Zeeland Namens de heer J. Thoonen Broekstraat 20 5453 RR Langenboom Datum: 08-11-2017 Kenmerk: 29298/84001	De zienswijze richt zich op de locatie aan de Broekstraat 20 te Langenboom. In het ontwerp bestemmingsplan heeft onderhavige locatie de bestemming 'Wonen' toegekend gekregen. Reclamant is van mening dat de bestemming 'Agrarisch' van toepassing is, omdat ter plaatse agrarische activiteiten plaatsvinden die als bedrijfsmatig aangemerkt dienen te worden. Reclamant had dit eerder ook al aangegeven in de ontwerpfase van het bestemmingsplan 'Buitengebied Mill en Sint Hubert' (vastgesteld juni 2012) en gedurende de voorontwerp fase (inspraak) van het bestemmingsplan 'Buitengebied Mill en Sint Hubert, herziening 2016'. In deze laatste reactie is dit aangetoond door middel van gecombineerde opgaven. Tevens wordt aangegeven dat de agrarische bestemming niet zozeer is te ontlenen aan het houden van dieren, maar voornamelijk is te baseren op de akkerbouwactiviteiten. In de zienswijze wordt verwezen naar de vooroverleg reactie en de gecombineerde opgaven. In de zienswijze wordt, naar aanleiding	De gemeente heeft de ruimtelijke onderbouwing beoordeeld en geconcludeerd dat de agrarische bestemming, inclusief het houden van vee, niet stuit op aspecten van een goede ruimtelijke ordening of dat een goed woon- en leefklimaat in het geding is. In de ruimtelijke onderbouwing is het houden van vee meegenomen. De Verordening ruimte van de provincie Noord-Brabant staat de omschakeling naar een veehouderij niet zonder meer toe. De voorwaarden waaraan voldaan dient te worden staan benoemd in artikel 7.3. De ruimtelijke onderbouwing geeft er geen blijk van dat aan deze voorwaarden voldaan wordt of kan worden. Echter de gemeente overweegt dat sprake is van bestaande activiteiten, dat deze activiteiten onder meer het houden van vee betreffen, dat deze activiteiten vergund zijn, dat deze activiteiten een agrarische bestemming rechtvaardigen en dat een goede ruimtelijke ordening niet in het geding is. Er is dus geen sprake van feitelijke omschakeling naar een veehouderij. Voorts overweegt de gemeente dat indien onderhavig bedrijf wil uitbreiden alsnog voldaan dient te worden aan de bepalingen in de Verordening ruimte. De gemeente acht het verdedigbaar en in voldoende mate zorgvuldig,	De zienswijze geeft aanleiding tot aanpassing van het bestemmingsplan.

		van de gemeentelijke reactie op de inspraakreactie, middels een uitgebreide onderbouwing aangegeven dat het opnemen van een agrarische bestemming geen belemmeringen voor de omgeving.	om ondanks de bepalingen in de Verordening ruimte van de provincie Noord-Brabant een agrarische bestemming met de aanduiding 'specifieke vorm van agrarisch-veehouderij' toe te kennen.	
11	Adviesbureau van Gerwen V.O.F. t.a.v. mevrouw M.T.G. van Gerwen Heijtmorgen 10 5375 AN Reek Postbus 22 5410 AA Zeeland Namens de heer M. van den Hoogen (MDH Trading B.V.) Zeelandseweg 31 5453 KK Langenboom Datum: 13-11-2013 Kenmerk:29298/84224	De zienswijze richt zich op de locatie aan de Zeelandseweg 31 te Langenboom. Reclamant heeft eerder verzocht om de ter plaatse geldende bestemming 'Agrarisch-paardenhouderij' te wijzigen naar de bestemming 'Bedrijf' ten behoeve van een handel in elektromaterialen en opslag van goederen. Dit verzoek wordt nu middels een ruimtelijke onderbouwing nader gemotiveerd en in deze onderbouwing, wordt, aldus reclamant, aangetoond dat wordt voldaan aan een goede ruimtelijke ordening en tevens wordt aangetoond dat de bestemmingswijziging aanvaardbaar zou zijn. Reclamant verzoekt om de bestemming te wijzigen. Voorts verzoekt reclamant om duidelijk te maken wat het verschil is tussen de artikelen 8.4.2 en 8.5.3, lid b., waarom er verschillende procedures mee gemoeid zijn, hetgeen tot onredelijke kostenverschillen leidt. Reclamant verzoekt om alleen artikel 8.4.2 te handhaven. Tot slot verzoekt reclamant om een binnenplanse afwijkingsbevoegdheid op te nemen in het bestemmingsplan om af te kunnen wijken van de in het plan opgenomen voorwaardelijke verplichtingen, zodat afgeweken kan worden van het landschappelijk inpassingsplan dat middels die voorwaardelijke verplichting wordt	De gemeente heeft de ruimtelijke onderbouwing beoordeeld en geconcludeerd dat de bedrijfsbestemming niet stuit op aspecten van een goede ruimtelijke ordening of dat een goed woon- en leefklimaat op de locatie of in de omgeving in het geding is. Zeker gelet op het feit dat ten opzichte van de huidige planologische situatie, de beoogde planologische situatie verbetert, aangezien er een voor de omgeving minder belastende activiteit wordt toegestaan. De gemeente ziet geen beletselen om aan het perceel aan de Zeelandseweg 31 te Langenboom een Bedrijfsbestemming toe te kennen, wel met de nadere aanduiding 'Groothandel in elektromaterialen en statische binnenopslag'. Tevens zal ter borging van de met de ontwikkeling gepaard gaande landschappelijke inpassing een voorwaardelijke verplichting worden opgenomen. Het verschil tussen de artikelen 8.4.2 en 8.5.3, lid b is dat via eerstgenoemd artikel wordt geregeld dat de bestemming in voorkomende gevallen ook van toepassing is voor bedrijven die niet op de Staat van bedrijfsactiviteiten voorkomen. Artikel 8.5.3, lid b bevat een wijzigingsbevoegdheid die regelt dat binnen de bestaande bebouwing kan worden omgeschakeld van de ene bedrijfsactiviteit naar de andere zolang de activiteiten vallen binnen de milieucategorie 1 en 2. De gemeente heeft de regelingen nog eens in ogenschouw genomen en beoordeeld dat het omschakelen van de ene niet agrarische bedrijfsactiviteit naar de andere niet agrarische bedrijfsactiviteit evengoed via de afwijkingsbevoegdheid geregeld kan worden, aangezien de	De zienswijze leidt ten dele tot aanpassing van het bestemmingsplan.

		geborgd.	bestemming in essentie ten gevolge van deze afwijkingsmogelijkheden niet wijzigt. De artikelen zullen worden samengevoegd in een afwijkingsbevoegdheid. Met het oogpunt op de flexibiliteit zal een binnenplanse afwijkingsbevoegdheid worden opgenomen om af te wijken van de in het ontwerp bestemmingsplan opgenomen afwijkingsbevoegdheid.	
12	De heer M.J.M. Vloet Voortsestraat 34 5454 NP Sint Hubert Datum: 13-11-2017 Kenmerk:29298/84092	De zienswijze richt zich op de locatie aan de Voortsestraat 34 te Sint Hubert. In het ontwerp bestemmingsplan staan de werktuigenberging en voeropslagplaats niet ingetekend. Reclamant ziet beiden wel graag vermeld.	De zienswijze is erg summier opgesteld en niet duidelijk wordt om welk gebouw en voeropslag plaats het exact gaat. De gemeente heeft de locatie echter nader in ogenschouw genomen, en daarbij het plan, voorgaande plannen en luchtfoto's geraadpleegd. Tevens is via www.ruimtelijkeplannen.nl de luchtfoto onder het bouwvlak geprojecteerd. Geconstateerd is dat aan de zuidkant van het perceel een gebouw buiten het bouwvlak is gelegen. Tevens is geconstateerd dat hiervoor nimmer een vergunning is verleend. Wel komt het gebouw voor op situatieschetsen van tekeningen die behoren bij bouwvergunningen die sinds 1981 zijn verleend. Hiermee staat voor de gemeente vast dat het gebouw er vanaf 1981 staat. Hiermee is het gebouw reeds meerdere malen onder het overgangsrecht geschaard. Dit rechtvaardigt dat het gebouw binnen het bouwvlak wordt gelegd, aangezien niet aan te nemen is dat de werktuigenberging deze planperiode wordt gesaneerd en de gemeente zal dit gelet op het evenredigheidsbeginsel ook niet eisen. Het bouwvlak wordt aangepast. Voor wat betreft de voeropslag ontbreekt het de gemeente aan gegevens wat betreft de locatie. Het eigen onderzoek van de gemeente heeft daarin geen duidelijkheid geschapen. Noch is duidelijk of de voeropslagplaats al dan niet vergund is en sinds wanneer de voeropslagplaats aanwezig is. De gemeente hanteert daarom als uitgangspunt dat alle voorzieningen en verhardingen in het bouwvlak	De zienswijze geeft ten dele aanleiding tot aanpassing van het plan. Het bouwvlak wordt ter hoogte van de werktuigenberging gecorrigeerd zodanig dat de berging in het bouwvlak wordt gelegd. Met betrekking tot de voeropslagplaats ziet de gemeente geen aanleiding tot aanpassing van het bouwvlak.

			dienen te liggen en dat dat voorheen ook zo gold. De gemeente vindt te weinig aanleiding om het bouwvlak hierop aan te passen.	
13	Agra-matic B.V. t.a.v. S. van der Heijden Rubenstraat 175 6717 VE Ede Postbus 396 6710 BJ Ede Namens de gebr. Hendriks Zuid Carolinaweg 19-21 5453 JG Langenboom Datum: 13-11-2017 Kenmerk:29298/84087	De zienswijze richt zich op de locatie aan de Zuid Carolinaweg 19-21 te Langenboom en op artikel 3.4.1, sub d van het ontwerp bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert. Reclamant heeft in verband met de locatie aan de Zuid Carolinaweg 19-21 te Langeboom op 15 december 2015 een melding ingediend middels AERIUS Calculator als bedoeld in artikel 2.7 van de Regeling natuurbescherming. Deze melding is geregistreerd maar onterecht niet opgenomen op bijlage 4 'geregistreerde meldingen'. Hierdoor worden bestaande rechten onterecht niet opgenomen. Verder geeft reclamant aan dat bijlage 4 'geregistreerde meldingen' zoals opgenomen in het ontwerp bestemmingsplan 'Buitengebied Mill en Sint Hubert, herziening 2018' onjuist is. In de bijlage zijn geregistreerde meldingen in het kader van de Verordening stikstof opgenomen en niet de geregistreerde meldingen als bedoeld in artikel 2.7 van de Regeling natuurbescherming. Hierdoor is het bestemmingsplan onzorgvuldig voorbereid.	De gemeente heeft overwogen dat de meldingen zoals bedoeld in artikel 2.7 van de Regeling natuurbescherming inderdaad de meldingen zijn die op basis van het PAS zijn gedaan. De verwijzing naar deze meldingen is in de stikstofregeling opgenomen om te voorkomen dat een veehouderij die beschikt over een geregistreerde melding voor een toename van stikstofdepositie, de ruimte die hij in die melding heeft gekregen niet mag benutten vanwege strijdigheid met de bestemmingsregels. De redenering daarachter is dat een geaccepteerde melding uitsluitend kan zijn geaccepteerd als daarbij de beschikbare depositieruimte op basis van het PAS niet is overschreden. Die depositieruimte is reeds passend beoordeeld in het kader van het PAS en kan in het bestemmingsplan als bestaand recht worden beschouwd. Hoewel een melding geen besluit vergt en niet aanvechtbaar is, is wel sprake van stikstofrechten en indien de geaccepteerde meldingen niet worden opgenomen in de stikstofregeling, dan zouden daarmee stikstofrechten die via het PAS beoordeeld zijn komen te vervallen, hetgeen niet de bedoeling is. Reclamant heeft in voldoende mate aangetoond dat hij op correcte wijze een melding heeft ingediend middels AERIUS Calculator als bedoeld in artikel 2.7 van de Regeling natuurbescherming. Daarnaast heeft de gemeente in bijlage 4 'geregistreerde meldingen' abusievelijk geen lijst met PAS-meldingen opgenomen, maar een lijst die is samengesteld uit meldingen die zijn gedaan in het kader van de provinciale Verordening stikstof en Natura 2000 Noord-Brabant, zoals die gold tot 2013. Op basis van die verordening was voor het bouwen van nieuwe stallen een melding benodigd, waarbij gebruik kon worden gemaakt van de provinciale salderingsbank om	De zienswijze geeft aanleiding tot aanpassing van het bestemmingsplan. De geregistreerde PAS melding voor de locatie aan de Zuid Carolinaweg 19-21 te Langenboom wordt opgenomen op de lijst in bijlage 4 'geregistreerde meldingen' De hele bijlage 4 wordt herzien en vervangen met geregistreerde PAS meldingen. Tevens wordt een flexibiliteitsbepaling opgenomen om te voorkomen dat na vaststelling onterecht meldingen of verleende vergunningen niet zijn opgenomen in de bijlagen.

			stikstofruimte te claimen. De meldingsplicht is in 2013 (inwerkingtreding Verordening stikstof en Natura 2000 Noord-Brabant 2013) vervallen en komt ook niet voor in de inmiddels in werking getreden Verordening natuurbescherming Noord-Brabant. Een melding in het kader van de Verordening stikstof kan niet volstaan voor een toename van stikstofdepositie: daarvoor is een toestemming op grond van de Nbw/Wnb benodigd. De lijst die nu als bijlage bij het bestemmingsplan is opgenomen zegt niets over de toegestane stikstofdepositie van veehouderijen. De huidige lijst in bijlage 4 'geregistreerde meldingen' komt daarom te vervallen en wordt vervangen door een lijst met geaccepteerde PAS-meldingen. De geregistreerde PAS melding van de locatie aan Zuid Carolinaweg 19-21 te Langenboom maakt daarvan in ieder geval onderdeel uit. Om te voorkomen dat na vaststelling onterecht meldingen of verleende vergunningen niet zijn opgenomen in de bijlagen wordt een flexibiteitsbepaling (Afwijkingsbevoegdheid) opgenomen waarbij vergunningen en meldingen alsnog aangemerkt worden als bestaande stikstofrechten, mits wordt aangetoond dat deze voor vaststelling van onderhavig bestemmingsplan onherroepelijk zijn geworden.	
14	Agrifirm exlan B.V. t.a.v. G. van Duijnhoven Waalkade 33 Postbus 300 5340 AH Oss Namens G. Loeffen Dorpsstraat 9 5453 JS Langenboom Datum: 14-11-2017 (pro forma) Kenmerk: 29298/84176 Datum: 4-12-2017 (aanvulling) Kenmerk: 29298/85203	De zienswijze richt zich op het perceel aan de Dorpsstraat 9 te Langenboom. Er is op 14 november 2017 een pro forma zienswijze ingediend. Deze is per brief d.d. 4 december aangevuld met gronden. Reclamant stelt dat het bouwvlak aan de Dorpsstraat 9 te Langenboom aan de noordzijde ten onrechte is verkleind. Ten opzichte van het bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert is het bouwvlak weliswaar aangepast zodanig dat de vergunde gebouwen nu wel binnen het bouwvlak liggen. Echter per saldo is het bouwvlak verkleind doordat	De gemeente heeft naar aanleiding van de pro forma zienswijze een termijn gesteld waarin deze is aangevuld. Bij brief d.d. 20 november 2017, verzonden op 21 november 2017 is een termijn van twee weken na de dag van verzending van de brief gesteld. Dit betekent dat de zienswijze uiterlijk 6 december 2017 aangevuld diende te zijn. De zienswijze is tijdig aangevuld. Bovendien heeft de gemeente geconstateerd dat de pro forma zienswijze reeds de onderdelen van het plan bevat waartegen wordt geageerd. De gemeente heeft de planologische situatie met betrekking tot omvang van het bouwvlak	De zienswijze leidt tot aanpassing van het plan. De omvang van het bouwvlak wordt aangepast en aan de westzijde van het bouwvlak wordt de aanduiding 'Specifieke vorm van agrarisch – ruwvoeropslag' toegekend. In de regels bij artikel 3 agrarisch komt een verwijzing naar de aanduiding en wordt geregeld dat de gronden met deze aanduiding enkel en alleen voor ruwvoeropslag en verharding mogen worden gebruikt. Bebouwingsmogelijkheden worden daardoor uitgesloten.

		een deel van het bouwvlak dat nog onbenut is, is komen te vervallen. Dit is niet terecht, omdat hiermee bestaande rechten worden ingenomen. Daarnaast wordt verzocht de gronden waarop in 2008 zonder vergunning een sleufsilos ten behoeve van ruwvoeropslag is gerealiseerd van een planologisch-juridisch passende regeling te voorzien en te legaliseren. Als bijlage bij de zienswijze is een ruimtelijke onderbouwing toegevoegd waarin wordt gemotiveerd dat het opnemen van een aanduiding 'Specifieke vorm van agrarisch – ruwvoeropslag' planologisch en milieu hygiënisch aanvaardbaar is.	aan de Dorpsstraat 9 te Langenboom nog eens in ogenschouw genomen. Daarbij is overwogen dat reclamant op basis het bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert rechten ontleend aan de omvang van het bouwvlak zoals vastgelegd in dat plan. Tevens is overwogen dat reclamant rechten ontleend aan de verleende bouwvergunningen voor een jongveeststal en een ligboxenstal. Een en ander had dus additioneel moeten zijn en het bouwvlak had niet verkleind mogen worden, maar juist vergroot met dat deel dat op basis van de vergunning buiten het bouwvlak is gesitueerd. Voor wat betreft de sleufsilos wordt opgemerkt dat deze illegaal is opgericht, hoe zeer daar de gemeente in gesprekken ook bij is betrokken. Er had een vergunning verleend moeten worden. De gemeente heeft de mogelijkheden van legalisatie gezien en geconstateerd dat er op voorhand geen regels zijn die zich verzetten tegen het bestemmen van de gronden zodat het gebruik van de gronden voor een sleufsilos mogelijk wordt gemaakt. Wel dient dan nog aangetoond te worden dat vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening geen bezwaren bestaan. Bij de zienswijze is een ruimtelijke onderbouwing gevoegd, waarin wordt gemotiveerd dat het opnemen van een aanduiding ten behoeve van het gebruik van de gronden als ruwvoeropslag planologisch en milieu hygiënisch aanvaardbaar is. De gemeente heeft deze ruimtelijke onderbouwing beoordeeld en geconcludeerd dat het toekennen van een aanduiding die ruwvoeropslag en verharding mogelijk maakt niet stuit op aspecten van een goede ruimtelijke ordening of dat een goed woon- en leefklimaat op de locatie of in de omgeving in het geding is. Voor de goede wordt opgemerkt dat hiermee de sleufsilos nog niet zijn gelegaliseerd. Hiervoor dient nog een vergunning te worden verleend. Zodra het bestemmingsplan is aangepast is het
--	--	--	---

			waarschijnlijk dat deze kan worden verleend.	
15	Univé Rechtshulp t.a.v. H. Martens Jan Bommerstraat 6 9402 NR Assen Postbus 557 9400 AN Assen Namens de heer en mevrouw Stiphout Sint Hubertse Binnenweg 22 5454 GA Sint Hubert Datum: 14-11-2017 Kenmerk: 29298/84245	De zienswijze richt zich op het perceel aan de Sint Hubertse Binnenweg 22 te Sint Hubert. Reclamant stelt dat de tuin (perceel R 42) nu wel een woonbestemming krijgt. Reclamant heeft in de inspraakreactie verzocht om een bouwblok. Dit is afgewezen. Reclamant merkt voorts op dat volgens het huidig ontwerp bestemmingsplan gelet op artikel 27.2.4, sub e niets kan worden gebouwd op perceel R 42. Perceel R 40 heeft geen woonbestemming meer. De woning van reclamant staat daar. Het verzoek is dan ook om perceel R 40 een woonbestemming te geven.	Het vraagstuk omtrent het gebruik van de gronden van perceel R 42 als tuin nabij de Sint Hubertse Binnenweg 22 te Sint Hubert is reeds aan de orde geweest bij de behandeling van de beroepschriften gericht tegen het bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert, vastgesteld op 7 juni 2012. De raad van State heeft bij uitspraak 30 april 2014 bepaalt dat het aan de gemeente is om te onderzoeken of dat de door reclamant gewenste woonbestemming ruimtelijk aanvaardbaar is. Dit onderzoek heeft plaatsgevonden en aan het plan is een woonbestemming toegekend. Voor de overwegingen die daaraan ten grondslag hebben gelegen wordt verwezen naar de beantwoording van de inspraakreactie in de Nota van inspraak en vooroverleg, welke als bijlage 3 bij de Toelichting van het ontwerp bestemmingsplan is gevoegd. Naar nu blijkt is de wijze waarop de woonbestemming in het ontwerp bestemmingsplan is toegekend niet juist. Zoals de woonbestemming nu wordt weergegeven op de Verbeelding impliceert dit dat de woonbestemming aan de Sint Hubertse Binnenweg 20 wordt vergroot. Dit is niet juist. Het is de bedoeling het perceel 42 toe te voegen aan de woonbestemming ter hoogte van Sint Hubertse Binnenweg 22 welke is gelegen op perceel R 40. Aangezien perceel R 40 en R 42 niet aaneengesloten aan elkaar zijn gelegen zal de vergroting van de woonbestemming plaatsvinden door middel van 'een relatie' ten teken dat beide percelen aangemerkt dienen te worden als 1 bestemmingsvlak met de bestemming 'Wonen' (zie artikel 27.2.1, sub b). Het toekennen van een afzonderlijk en zelfstandig bestemmingsvlak 'Wonen' op perceel R 42 is niet toegestaan. Dan zou immers sprake zijn van nieuwvestiging. Ingevolge artikel 1, onder 64 van de Verordening ruimte Noord-Brabant, wordt onder nieuwvestiging verstaan 'de	De zienswijze geeft aanleiding tot aanpassing van het plan. Perceel R 40 krijgt een woonbestemming, alleen dit deel wordt via 'een relatie' gekoppeld aan het bestemmingsvlak Wonen behorende bij perceel R 42. Hierdoor vormen beide percelen 1 woonbestemming, behorende bij de Sint Hubertse Binnenweg 22 te Sint Hubert.

			vestiging op een locatie die volgens het geldende bestemmingsplan niet is voorzien van een (bouwvlak op een) bestaand bouwperceel of de (af)splitsing van een (bouwvlak op een) bestaand bouwperceel'. Ingevolge artikel 3.1, lid 2, onder a van de Verordening ruimte Noord-Brabant is nieuwvestiging niet toegestaan. Aanvullend hierop wordt opgemerkt dat de aanwezigheid van het agrarische bedrijf aan de Sint Hubertse Binnenweg 25 hierbij nog niet betrokken is. De overwegingen hoe om te gaan met gevoelige bestemmingen in gebouwen ten opzichte van het bedrijf is wel opgenomen in de beantwoording van de inspraakreactie in de Nota van inspraak en vooroverleg, welke als bijlage 3 bij de Toelichting van het ontwerp bestemmingsplan is gevoegd. Tevens worden de ontwikkelingsmogelijkheden van het bedrijf niet beperkt door het vergroten van de woonbestemming. Met betrekking tot de bepalingen in artikel 27.2.4 van het ontwerp bestemmingsplan wordt opgemerkt dat deze bepaling reeds was opgenomen in het bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert en reeds onherroepelijk is. Het is een generieke bepaling die opgenomen is om verspreiding van gebouwen in het buitengebied tegen te gaan, welke is gebaseerd op het principe van zorgvuldig ruimte gebruik. De gemeente wenst niet af te zien van deze bepaling ook al wordt aan perceel 42 de bestemming Wonen toegekend. Deze woonbestemming rechtvaardigt het gebruik van de gronden als tuin en vervangt daarnaast de agrarische bestemming, waarvan het niet aannemelijk is dat deze de komende planperiode als zodanig in gebruik worden genomen. De woonbestemming op het perceel R 42 is daarmee geen lege huls, maar wordt passend en geschikt geacht. Met betrekking tot de reclamatie dat perceel R 40 geen woonbestemming meer heeft wordt	
--	--	--	--	--

			opgemerkt dat dit niet klopt. De bestemmingsplanherziening van onderhavig ontwerp bestemmingsplan betreft een <i>partiële</i> herziening. Het toepassingsbereik van het plan is duidelijk in de Inleidende regels onder B weergegeven. Indien op de Verbeelding van dit plan niets wijzigt dan blijft de Verbeelding van het bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert ongewijzigd van toepassing. Dit geldt ook voor de bijbehorende regels. Perceel R 40 heeft dus nog gewoon een woonbestemming.	
16	Stichting Achmea Rechtsbijstand t.a.v. R. Scholten Laan van Malkenschoten 20 Postbus 4116 7320 AC Apeldoorn Namens V.O.F. DERKS- HENDRIKX Derkseweg 1 5454 ND Sint Hubert Datum: 13-11-2017 Kenmerk:29298/84072	De zienswijze richt zich op het perceel aan de Derksweg 1 te Sint Hubert. De intentie om middels vormverandering de kuilvoeropslag en ligboxenstal in het bouwvlak te leggen is niet helemaal gelukt. De kuilvoeropslag valt nog immer voor de helft buiten het bouwvlak. Verder wordt om vormverandering van het bouwvlak verzocht om bij de ligboxenstal extra ruimte te creëren voor bijvoorbeeld een silo. Een concreet voorstel om het bouwvlak aan te passen is bijgevoegd. Verzocht wordt om de vorm van het bouwvlak aan te passen.	De gemeente merkt op dat een luchtfoto altijd onder een bepaalde hoek wordt genomen en nooit helemaal loodrecht. Daardoor kan het lijken dat bebouwing, al dan niet versterkt door schaduwwerking, niet binnen het bouwvlak ligt. Dit verklaart wellicht waarom de kuilvoeropslag nog altijd buiten het bouwvlak is gelegen. Echter gelet op de rechtsonzekerheid die ontstaat en op de eerdere uitspraak van de Raad van State, mede overwegend dat door de voorgestelde vormaanpassing van het bouwvlak per saldo niet meer planologische mogelijkheden ontstaan, heeft de gemeente overwogen dat een correctie van het bouwvlak via marginale vormverandering plaats kan vinden.	De zienswijze geeft aanleiding tot aanpassing van het bestemmingsplan. Het bouwvlak wordt gecorrigeerd door middel van vormaanpassing.
17	Mts. Kerkhof-Hermanussen Brandsestraat 36 5451 NW Mill Datum: 01-11-2017 Kenmerk: 29298/84062	De zienswijze is gericht op het perceel aan de Brandsestraat 36 te Mill. Reclamant verzoekt om aanpassing van het bouwvlak omdat bestaande kuilvoeropslagen gedeeltelijk buiten het bouwvlak zijn gelegen. De kuilvoeropslagen staan op een tekening van een vergunning voor de milieusituatie in 2011. De dubbelbestemming archeologie waarde 2 kan worden verwijderd van het bouwvlak. Alle gronden zijn reeds bebouwd of intensief bewerkt. Verzocht wordt om de dubbel bestemming regionaal	Ten aanzien van de 'kuilvoeropslagen' merkt de gemeente het volgende op. Onderzoek hiernaar heeft uitgewezen dat het gaat om 1 sleufsilo welke in ieder geval dateert van voor de planvaststelling op 7 juni 2012. De voorziening, welke wel een kuilvoeropslag is, is in de periode 2013-2014 buiten het bouwvlak gelegd. De gemeente heeft vastgesteld dat de sleufsilo inderdaad buiten het bouwvlak staat. Op basis van artikel 3.2.1 , sub a van het bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert zijn sleufsilo's buiten het bouwvlak niet toegestaan. In het daarvoor geldende bestemmingsplan 'Buitengebied 1998' was hetzelfde bouwvlak opgenomen. Op basis van	De zienswijze geeft slechts ten dele aanleiding tot aanpassing van het bestemmingsplan. Alleen ter hoogte van de sleufsilo wordt het bestemmingsplan aangepast.

		waterbergingsgebied te verwijderen van het bouwvlak.	artikel 9, lid C, onder 2 van dat bestemmingsplan waren sleufsilos evenmin buiten het bouwvlak toegestaan. Onderzoek heeft ook uitgewezen dat op 31 mei 1994 een bouwvergunning is verleend voor de sleufsilos. Niet duidelijk wordt of en zo ja in hoeverre de sleufsilos afwijkt van de verleende vergunning. Een goede ruimtelijke ordening vereist in ieder geval dat de vergunde situatie zo veel als mogelijk wordt bestemd. Dit rechtvaardigt dat ter hoogte van de sleufsilos het bouwvlak wordt gecorrigeerd. De kuilvoeropslag is door uitbreiding na vaststelling van het bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert buiten het bouwvlak komen te liggen. Dit is op grond van artikel 3.2.1, sub a van het bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert niet toegestaan. De kuilvoeropslag is hiermee illegaal en zal niet positief worden bestemd. Ten aanzien van de dubbelbestemmingen wordt opgemerkt dat het enkel een technische verwerking van de dubbelbestemmingen betreft. Deze zijn exact overgenomen uit het bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert. Deze technische verwerking was noodzakelijk omdat naar aanleiding van deze partiele herziening aan het overgrote deel van de agrarische bouwvlakken een extra aanduiding is toegevoegd. Hierom zijn de bouwvlakken, inclusief de onderliggende enkelbestemming overgenomen. De vlakdekkende gebiedsaanduidingen en dubbelbestemmingen zijn in het geheel opnieuw overgenomen omdat deze door het overnemen van de enkelbestemmingen deels zouden zijn wegbestemd. Inhoudelijk is er geen enkele reden om de dubbelsbestemmingen opnieuw te wijzigen, want er is geen nieuw beleid ten aanzien van waterberging en archeologie, noch zijn er andere inzichten ten aanzien van deze thema's. De gemeente wijst erop dat het al dan niet terecht toekennen van de	
--	--	---	--	--

			dubbelbestemming 'Waarde-Archeologie 2' onderdeel is geweest van de beroepsprocedure van het bestemmingsplan 'Buitengebied Mill en Sint Hubert'. Ten aanzien hiervan heeft de Raad van State overwogen dat de gemeente zich terecht op het standpunt heeft kunnen stellen dat de gronden met de dubbelbestemming 'Waarde-Archeologie 2' archeologisch waardevol zijn en daaraan derhalve bescherming dient toe te komen. Reclamant heeft niet overtuigend kunnen weerleggen dat er geen archeologische waarden in zijn grond aanwezig zijn. De dubbelbestemmingen komen derhalve niet te vervallen, aangezien dit niet in het belang is van de te beschermen waarden.	
18	Tekenburo Verkuylen t.a.v. T.J.G. Verkuylen Tramstraat 13 5388 GE Nistelrode Namens de heer H.J.M. Peters (Laag Riebroek Agro BV) Bedrijf: Sint Hubertse Binnenweg 23 Mill Datum: 13-11-2017 Kenmerk:29298/84145	De zienswijze richt zich op de locatie aan de Sint Hubertse Binnenweg 23 te Mill en in verband daarmee op de gebiedsaanduiding 'Zone landschap, leefomgeving en gezondheid', het ontbreken van een regeling ten aanzien van plattelandswoningen en diverse regels in het ontwerp bestemmingsplan (artikelen 3.2.6, 3.3.5, 3.5.3 en 3.4). Ten aanzien van de aanduiding 'Zone landschap, leefomgeving en gezondheid' merkt reclamant op dat door de vastgestelde verregaande regelgeving in het provinciaal beleid en de voorwaarden waaraan voldaan moet worden bij bedrijfsontwikkelingen in de veehouderijsector is de gebiedsaanduiding 'Zone landschap, leefomgeving en gezondheid' overbodig en leidt alleen tot verwarring cq. rechtsongelijkheid ten opzichte van de overige gebieden. Veehouders worden door de maatregelen met hoge kosten geconfronteerd. Door het strakke beleid en de extra eisen, bovenop de provinciale eisen, wordt het nagenoeg	Ten aanzien van de gebiedsaanduiding 'Overige zone-zone landschap, leefomgeving en gezondheid' wordt opgemerkt dat het enkel een technische verwerking van de gebiedsaanduiding betreft. Deze is exact overgenomen uit het bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert. Deze technische verwerking was noodzakelijk omdat naar aanleiding van deze partiële herziening aan het overgrote deel van de agrarische bouwvlakken een extra aanduiding is toegevoegd. Hierom zijn de bouwvlakken, inclusief de onderliggende enkelbestemming overgenomen. De vlakdekkende gebiedsaanduidingen (en dubbelbestemmingen) zijn in het geheel opnieuw overgenomen omdat deze door het overnemen van de enkelbestemmingen deels zouden zijn wegbestemd. Op basis van de ruimtelijke analyse en visie uit de structuurvisie "In duurzaam perspectief" is een keuze gemaakt voor onderzoek naar alternatieven in planMER en GES. Een belangrijk aspect uit deze structuurvisie betreft de ambitie om de leefomgeving zo duurzaam mogelijk in te richten. Uit de deskundigenrapporten komt naar voren dat het	De zienswijze geeft op onderdelen aanleiding tot aanpassing van het plan.

	onmogelijk om in de toekomst te kunnen blijven exploiteren, ongeacht of er sprake is van een duurzame locatie. Reclamant verzoekt om alleen de provinciale eisen op te nemen zonder extra aanvullende voorschriften. Ten aanzien van het ontbreken van een regeling ten behoeve van plattelandswoningen merkt reclamant op dat door de strengere eisen ten aanzien van veehouderijen, bedrijven zich genoodzaakt zullen zien om locaties elders te kopen om alsnog uit te kunnen breiden. Een bedrijfsvoerder kan echter maar op 1 locatie woonachtig zijn. Om verval c.q. verpaupering van een woning en de omgeving te voorkomen kan een bedrijfswoning beter door derden worden gehuurd cq worden verkocht dan dat deze woning leeg komt te staan. De Wet Plattelandswoningen maakt de omzetting van een agrarische bedrijfswoning naar een plattelandswoning mogelijk, zonder dat het agrarische bedrijf waar de woning toe behoorde, wordt belemmerd in de bedrijfsvoering. Hierdoor ontstaan ruimere gebruiksmogelijkheden van de (voormalige) bedrijfswoning, want deze is eventueel ook geschikt te maken voor burgerbewoning. Gemeente Mill en Sint Hubert heeft echter geen beleid ten aanzien van plattelandswoningen. Een herziening van het bestemmingsplan biedt een uitgelezen kans om beleid cq. Regels op te nemen voor het toestaan van een plattelandswoning. Het is een gemiste kans om geen voorwaarden op te nemen in het bestemmingsplan. Twee voorbeeldregelingen worden ter suggestie bijgevoegd.	opnemen van wijzigingsbevoegdheden voor omschakeling naar veehouderij en het uitbreiden van bouwvlakken in de bestreden zone tot grotere milieu – en gezondheidsgevolgen kan leiden dan een bestemmingsplan waarin deze bevoegdheden niet zijn opgenomen. Met in achtneming van deze conclusie en aanbevelingen heeft de gemeenteraad uitdrukkelijk een afweging gemaakt ten opzichte van de belangen van betrokken agrariërs. Uiteraard zijn op sectoraal niveau ook andere instrumenten beschikbaar om per deelthema sturing te kunnen uitvoeren. Dit laat onverlet dat bij het maken van integrale afwegingen in het kader van ruimtelijke keuzes alle belangen worden meegewogen. Deze afweging is ook nadrukkelijk toegestaan binnen de kaders van de Verordening ruimte van de provincie Noord – Brabant. Deze regels geven de maximale beleidsruimte voor gemeenten aan. Het staat de gemeente vrij om binnen deze kaders op grond van lokaal gedragen argumenten tot andere afwegingen te komen dan toepassing van het maximaal toegestane. Ook toepassing van scherpere normen dan wettelijk toegestaan is in die zin mogelijk. Gelet op de ruimtelijke structuur en de visie voor ontwikkeling van het gebied op grond van de structuurvisie én de resultaten van het planMER en GES is er voor gekozen om in dit bestemmingsplan buitengebied geen wijzigingsbevoegdheid voor omschakeling naar een intensieve veehouderij en uitbreiding van bouwvlakken voor een intensieve veehouderij op te nemen. Naar de mening van de gemeente heeft hiermee een zorgvuldige belangenafweging op basis van een gedegen onderzoek ten grondslag gelegen aan dit besluit. Dit is dus destijds een weloverwogen keuze geweest van de gemeente. Het inzicht en beleid	
--	--	---	--

	Ten aanzien van artikel 3.2.6 van het ontwerp bestemmingsplan wordt het volgende opgemerkt. Artikel 3.2.6 betreft bouwregels voor bouwwerken, geen gebouwen zijnde binnen het bouwvlak. Artikel 3.2.6 lid f heeft betrekking op de oppervlakte dierverblijven. Een dierenverblijf is, zoals de begrippenlijst aangeeft, een gebouw en niet een bouwwerk, geen gebouw zijnde. Artikel 3.2.6, lid f is overbodig en schept alleen onduidelijkheid en kan derhalve geschrapt worden. Ten aanzien van artikel 3.3.5 en 3.5.3 van het ontwerp bestemmingsplan merkt reclamant het volgende op. Artikel 3.3.5, lid c en artikel 3.5.3, lid c bepalen het volgende: 'De toename van de oppervlakte van dierenverblijven dient vanuit een goede leefomgeving en gelet op de omvang van de bebouwing, de effecten vanwege milieuaspecten, de effecten vanwege volksgezondheid en de afwikkeling van het verkeer inpasbaar te zijn in de omgeving'. Deze bepaling staat niet in de Verordening ruimte Noord-Brabant. Niet is opgenomen wat het toetsingskader is en aan welke voorwaarden voldaan moet worden. Dit schept verwarring en leidt tot veel onduidelijkheid, wanneer wel of geen medewerking wordt verleend. Het aspect volksgezondheid is ruimtelijk niet relevant en kan niet worden meegenomen in het bestemmingsplan. Reclamant verzoekt om alleen de eisen uit de Verordening ruimte Noord-Brabant op te nemen, zonder verdergaande aanvullende eisen.	van de gemeente ten aanzien van deze regeling in het moederplan is in de afgelopen jaren niet gewijzigd. Voorts wordt opgemerkt dat de rechtsgevolgen van de gebiedsaanduiding niet dezelfde zijn als de rechtsgevolgen van de bepalingen ten aanzien van de zorgvuldige veehouderij zoals opgenomen in de provinciale verordening. In die zin zijn de bepalingen complementair aan elkaar en is er voor de gemeente geen aanleiding om de gebiedsaanduiding te laten vervallen. Tevens wordt opgemerkt dat de gebiedsaanduiding destijds in verband met de beroepsprocedure is behandeld door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State en dat daarbij is overwogen dat er geen grond bestaat voor het oordeel dat niet in redelijkheid deze aanduiding aan de gronden in het oostelijk gedeelte van het plangebied konden worden toegekend (rechtsoverweging 23.5 en 23.6, alsmede 21.4 t/m 21.8 van de Uitspraak ten aanzien van zaaknummer 201206940/1/R3 d.d. 30 april 2014). Al met al is er voor de gemeente geen aanleiding de gebiedsaanduiding 'Overige zone-zone landschap, leefomgeving en gezondheid' te laten vervallen. Op 1 januari 2013 is de Wet plattelandswoning in werking getreden. De Wet plattelandswoningen regelt dat: - de bestemming van gebouwen zoals opgenomen in het bestemmingsplan bepalend is voor de mate van milieubescherming en niet langer het feitelijk gebruik; - plattelandswoningen kunnen worden opgenomen in het bestemmingsplan, waarmee het beschermingsniveau ten opzichte van het agrarische bedrijf wordt bepaald. Bewoning door derden, die geen binding hebben met het ter plaatse opererende agrarische bedrijf, wordt toegestaan.
--	--	---

		Ten aanzien van artikel 3.4 van het ontwerp bestemmingsplan merkt reclamant op dat de rechtsgevolgen van artikel 3.4.1 lid d en e. onduidelijk zijn. Niet duidelijk is wat wordt bedoeld met het gebruik van de gronden. Het bemesten, beweiden of iets anders? Voor dit artikel is geen ontheffing opgenomen dat door u medewerking kan worden verleend op het moment dat een Natuurbeschermingswetvergunning voor de beoogde situatie is verleend. Maatwerk is alleen mogelijk via een buitenplanse bestemmingsplanprocedure, die behoorlijk kostbaar is, een lange periode in beslag neemt en positieve ontwikkelingen zullen belemmeren. Reclamant verzoekt om de regels ten aanzien van het gebruik van een agrarische bedrijfswoning als plattelandswoning op te nemen in het bestemmingsplan, om de genoemde bestemmingsplanvoorschriften aan te passen en om de gebiedsaanduiding 'Overige zone-Zone landschap, leefomgeving en gezondheid' te laten vervallen.	Plattelandswoningen zijn (voormalige) agrarische bedrijfswoningen die door derden (burgers) worden bewoond. De Wet Plattelandswoningen maakt het mogelijk dat een voormalige agrarische bedrijfswoning bewoond mag worden door iemand die geen functionele relatie heeft met het bijbehorende agrarische bedrijf. Personen die geen functionele relatie (meer) hebben met het agrarisch bedrijf kunnen ook burgers zijn die nog nooit een functionele relatie hebben gehad met het agrarische bedrijf. De wet regelt dat deze woningen in mindere mate worden beschermd tegen milieugevolgen van het bijbehorende bedrijf. Tegen hinder afkomstig van omliggende bedrijven wordt de plattelandswoning wel beschermd. Om deze vorm van burgerbewoning toe te staan moeten deze woningen wel specifiek geregeld worden in een ruimtelijk plan. De Wet plattelandswoning laat aan gemeenten de ruimte om zelf invulling te geven aan de regeling. De wet schrijft immers niet voor welke inhoud een plattelandswoning mag hebben, of deze mag worden uitgebreid en hoeveel bijgebouwen er mogen staan bij de plattelandswoning. Het toestaan van een plattelandswoning lijkt een beperkte niet-duurzame oplossing. De gemeente acht het op voorhand opnemen van een regeling voor plattelandswoningen door middel van een afwijkingsbevoegdheid in ieder geval niet aan de orde. Mocht blijken dat in een maatwerk situatie het aanwijzen van een plattelandswoning niet alleen ruimtelijk aanvaardbaar is, maar ook in ieder geval geen feitelijke verslechtering voor het woon en leefklimaat met zich meebrengen dan pas is gemeente eventueel bereid te overwegen om voormalige bedrijfswoningen aan te wijzen als plattelandswoning. Hiervoor kan dan een zelfstandige	
--	--	---	--	--

			bestemmingsplanprocedure worden gevolgd. Op voorhand acht de gemeente het vanuit ruimtelijke optiek niet van meerwaarde om beleid te formuleren en/of een regeling in het bestemmingsplan op te nemen. De gemeente past dus een 'nee-tenzij' - principe toe. Daaraan liggen verder de volgende overwegingen ten grondslag: 1. Via de Wet plattelandswoningen is geregeld dat planologisch juridisch gezien de emissies vanuit het bedrijf niet gelden en niet als hinder worden getoetst. Echter feitelijk gezien is er wel hinder. Dus er kunnen situaties ontstaan waarbij bijvoorbeeld de geurbelasting op de plattelandswoningen in veel gevallen hoger is dan op een burgerwoning acceptabel is. Het leefklimaat zal in ieder geval niet goed zijn. De gemeente wil daaraan geen medewerking verlenen zeker als er situaties ontstaan waarbij de bedrijfsvoerder de toestemming om plattelandswoning aanvraagt en derden in de woning laat wonen. 2. In het geval van eigendomsoverdracht ontstaan onverkwikkelijk problemen in de toekomst door deze beperkte planologische regeling. De bewoner van de plattelandswoning krijgt behoefte aan bijgebouwen, terwijl de bedrijfsvoerder mogelijk behoefte krijgt aan uitbreiding van het bouwvlak. Door mee te werken aan een plattelandswoning zal de gemeente alleen maar meer en meer in de hand werken dat de publiekrechtelijke situatie niet in overeenstemming is met de privaatrechtelijke situatie. Dit is onzorgvuldig. 3. Doordat een hogere hinder wordt toegestaan dan acceptabel is, ontstaat een strijd met een goede ruimtelijke ordening, het basisbeginsel van de ruimtelijke ordening. 4. Een zeer belangrijk principe van ruimtelijke ordening, het principe van ruimtelijke scheiding (zonerings), wordt verlaten. Zonering is de aangewezen manier om milieuaspecten een rol te laten spelen in de ruimtelijke ordening, het
--	--	--	--

			aanbrengen van milieubelastende en milieugevoelige activiteiten. Burgerwoningen (en dus in feite ook plattelandswoningen) moeten op basis van dat principe juist zo veel mogelijk geweerd worden uit gebieden waar bedrijvigheid (de landbouw) het primaat heeft en andersom. Door toepassing van de mogelijkheid van plattelandswoningen lijkt het buitengebied meer en meer versnipperd te raken en de toestemmingen lijken onomkeerbaar te zijn. 5. Het toestaan van plattelandswoningen verhoudt zich ook niet met de behoefte om minimale afstanden onderbouwd te krijgen ten behoeve van het voorkomen van zoönoses. Op grond van de begripsbepaling in de Verordening Ruimte Noord-Brabant en de begrippen in het ontwerp bestemmingsplan is een dierenverblijf inderdaad gedefinieerd als een gebouw. De bepaling in de artikelen over bouwwerken, geen gebouwen zijnde binnen het bouwvlak zijn daarom niet noodzakelijk. Sub f. Wordt in zijn geheel verwijderd uit artikel 3.2.6. De betreffende bepaling in 3.3.5, sub c en 3.5.3, sub c luidt als volgt: <i>“De toename van de oppervlakte van dierenverblijven dient vanuit een goede leefomgeving en gelet op de omvang van de bebouwing, de effecten vanwege milieuaspecten, de effecten vanwege volksgezondheid en de afwikkeling van het verkeer inpasbaar te zijn in de omgeving.”</i> De bepaling in (onder meer) 3.3.5 en 3.5.3 onder c is opgenomen op basis van artikel 7.3.1, sub c in samenhang met artikel 3.1, derde lid, onder b en c van de Verordening ruimte Noord-Brabant. Deze luidt als volgt: <i>“Ten behoeve van het behoud en de bevordering van de ruimtelijke kwaliteit bevat de toelichting bij een bestemmingsplan als bedoeld in het eerste lid een verantwoording waaruit</i>	
--	--	--	---	--

		blijkt dat: <i>b. de omvang van de beoogde ruimtelijke ontwikkeling, de omvang van de bebouwing en de beoogde functie, past in de omgeving gelet op de bestaande en toekomstige functies in de omgeving en de effecten die de ontwikkeling op die functies heeft, waaronder de effecten vanwege milieuaspecten en volksgezondheid;</i> <i>c. een op de beoogde ruimtelijke ontwikkeling afgestemde afwikkeling van het personen- en goederenvervoer is verzekerd, waaronder een goede aansluiting op de aanwezige infrastructuur van weg, water of spoor, inclusief openbaar vervoer, een en ander onder onverminderd hetgeen in hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer en elders in deze verordening is bepaald."</i> Toetsing aan de genoemde aspecten in het geval van een concrete omgevingsvergunningaanvraag is mogelijk. Het is daarvoor niet noodzakelijk om in het bestemmingsplan objectieve criteria in de zin van kwantitatieve normen te stellen. Dit is, zeker op het niveau van het bestemmingsplan buitengebied, ongewenst. De inpasbaarheid van nieuwe bebouwing voor veehouderijen is immers sterk afhankelijk van enerzijds de schaal van het initiatief en anderzijds de locatie daarvan. Bepaalde gebieden verdragen een toename van bebouwing voor veehouderijen beter dan andere gebieden, bijvoorbeeld vanwege de grotere afstand tot gevoelige objecten of de aanwezigheid van een adequate ontsluitingsstructuur. Een zorgvuldige afweging is in alle gevallen noodzakelijk, en het opgenomen artikel garandeert dat aan alle relevante aspecten wordt getoetst. Daarbij is van belang dat de voorwaarde niet stelt dat er in het geheel geen effecten mogen zijn. Een toename van effecten vanwege bijvoorbeeld milieuaspecten, volksgezondheid en verkeersafwikkeling kan aanvaardbaar zijn, mits de uitbreiding, alles afwegende, inpasbaar is in
--	--	---

			de omgeving. De bepaling staat dus wel in de verordening ruimte en het ontwerp bestemmingsplan is op dit punt dus niet strenger dan de Verordening ruimte. Ten aanzien van artikel 3.4 van het bestemmingsplan merkt de gemeente het volgende op. Jurisprudentie wijst inmiddels uit dat het wat betreft een regeling omtrent stikstof niet volstaat om via het bestemmingsplan de emissie vanuit stallen op slot te zetten, omdat ook rekening dient te worden gehouden met effecten die kunnen optreden door een toename van beweiding, een toename van bemesting en meer verkeersbewegingen die gepaard gaan met een toename van het aantal dieren. Ten aanzien hiervan heeft de gemeente de volgende overwegingen: In artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming is een verbod opgenomen om zonder vergunning van Gedeputeerde Staten - of in uitzonderingsgevallen de Minister - handelingen te verrichten of projecten te realiseren die, gelet op de instandhoudingsdoelstelling, de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in een Natura 2000-gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Op basis van een uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State (4 februari 2015, 201305073) blijkt dat niet op voorhand kan worden uitgesloten dat beweiding en bemesting 'andere handelingen' zijn, waarvoor dus een vergunningplicht aan de orde kan zijn. De provincie Noord-Brabant heeft op grond van artikel 2.9, derde lid van de Wnb, in artikel 1.2 van de Verordening natuurbescherming Noord-Brabant een vrijstelling opgenomen voor beweiding en bemesting. De vrijstellingsmogelijkheid van Gedeputeerde	
--	--	--	--	--

			Staten kan op grond van artikel 2.9, vierde lid van de Wnb uitsluitend worden gebruikt voor 'andere handelingen ten aanzien waarvan op voorhand rekening is gehouden met de gevolgen die de handeling kan hebben voor een Natura 2000-gebied, gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor dat gebied'. Voor de vrijstelling voor beweiding en bemesting is de volgende toelichting gegeven: 'In de verordening is op grond van artikel 2.9, derde lid, van de Wnb, een vrijstelling opgenomen van het verbod om zonder vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb vee te weiden en meststoffen te gebruiken. De vrijstelling ziet op het weiden van alle soorten vee en het op of in de bodem brengen van organische en dierlijke meststoffen en kunstmest. Bij het gebruik van meststoffen gaat het, overeenkomstig de begripsomschrijving in artikel 1 van het Besluit gebruik meststoffen, om het op of in de bodem brengen van meststoffen. Het Europees en nationaal wettelijk kader bieden hiervoor voldoende mogelijkheid. Artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn 92/43 (hierna: de richtlijn) eist een toetsing vooraf aan de hand van een passende beoordeling voor projecten of plannen die kunnen leiden tot significante gevolgen voor de instandhoudingsdoelen van een Natura 2000-gebied. Uit de uitspraak van de Afdeling blijkt dat het weiden van vee en het uitrijden van mest niet is aan te merken als project, maar als 'andere handeling'. Voor dergelijke activiteiten verplicht artikel 6, tweede lid, van de richtlijn uitsluitend om passende maatregelen te treffen ten behoeve van het voorkomen van een verslechtering van de kwaliteit van natuurlijke habitats (en van verstoring van soorten) in Natura 2000-gebieden. Dit is de basis voor de generieke vrijstellingsmogelijkheid die is opgenomen in artikel 2.9, derde lid, van de Wnb. Voor zover	
--	--	--	--	--

		een dergelijke verslechtering aan de orde zou kunnen zijn, zijn er voldoende instrumenten naast de vergunningplicht om tijdig te kunnen ingrijpen.' Voor bemesting of beweiding is dus géén Wnb-vergunning benodigd. Het verlenen van een Wnb-vergunning voor deze handelingen zou in de praktijk zeer complex zijn. Vanuit een agrarisch bedrijf worden immers niet altijd dezelfde gronden beweid/bemest, en ook niet in dezelfde intensiteit. Een wisseling van gronden en/of bemestings-/beweidingsintensiteit behoort tot de normale fluctuaties binnen de agrarische bedrijfsvoering. In de praktijk is het ondoenlijk om de Wnb-vergunning hier periodiek op aan te passen. Dezelfde bezwaren gelden onverkort voor het opnemen van een regeling in het bestemmingsplan: het toevoegen van een regeling voor bemesting en beweiding is ongewenst, aangezien zo'n regeling niet toetsbaar en in de praktijk niet handhaafbaar is. Gezien de vrijstelling van de Wnb-vergunningplicht leidt zo'n regeling bovendien tot een ongewenste beperking: het bestemmingsplan zou een toename van depositie ten gevolge van een andere beweiding/bemesting dan in de bestaande, feitelijke situatie uitsluiten, terwijl gezien de provinciale vrijstelling voor het gebruik geen Wnb-vergunning kan worden aangevraagd en het gewijzigde gebruik dus op geen enkele wijze kan (of hoeft te) worden vergund. In tegenstelling tot bemesting/beweiding is het bij vergunningverlening wel mogelijk om een realistische inschatting te maken van het aantal verkeersbewegingen van en naar een agrarisch bedrijf en de effecten die dat heeft op de stikstofdepositie. De provinciale vrijstellingsregeling geldt dan ook niet voor vervoersbewegingen van en naar het bedrijf, maar uitsluitend voor de effecten van beweiding	
--	--	--	--

		en bemesting. De aangepaste stikstofregeling in het bestemmingsplan gaat uit van een depositieslot waarbij 'de depositie ten gevolge van de emissie afkomstig van het agrarisch bedrijf' niet meer mag bedragen dan in de feitelijke, legale situatie (of meer dan conform een reeds verleende Nbw-vergunning). De verkeersbewegingen van en naar het agrarisch bedrijf worden getoetst bij het verlenen van de omgevingsvergunning voor milieu als onderdeel van de activiteiten van het bedrijf. De emissie afkomstig van de verkeersbewegingen is dan ook onderdeel van 'de emissie afkomstig van het agrarisch bedrijf'. Op grond van het depositieslot dienen de effecten van extra verkeersbewegingen dus te worden meegenomen in de toetsing en mag de totale depositie vanwege de emissie uit dierenverblijven en de emissie afkomstig van het verkeer niet toenemen. In het geval op basis van interne saldering (door toepassing van een ander stalsysteem) depositieruimte ontstaat, zal een deel van die depositieruimte dus moeten worden ingezet voor de toename van verkeersbewegingen. Een bestemmingsplan mag uitsluitend worden vastgesteld indien op voorhand de zekerheid is verkregen dat het plan de natuurlijke kenmerken van Natura 2000-gebieden niet aantast. Flexibiliteitsbepalingen (afwijkingsmogelijkheden en wijzigingsbevoegdheden) moeten worden meegenomen bij het bepalen van de maximale effecten van het plan. Aangezien het bestemmingsplan de toename van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden moet uitsluiten, kan deze ook niet via een binnenplanse afwijking of wijzigingsbevoegdheid worden toegestaan. Om aan de plantoets van artikel 2.7, eerste lid van de Wet natuurbescherming te kunnen voldoen kan niet worden geanticipeerd op nog te
--	--	--

			verlenen vergunningen, aangezien beoordeling op planniveau moet worden verricht voordat het bestemmingsplan wordt vastgesteld (bijvoorbeeld Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State 201501041/1/R4, r.o. 49.9). Voor reeds verleende, maar nog niet onherroepelijke Natuurbeschermingswetvergunningen, geldt dat op het moment van vaststelling van het bestemmingsplan nog niet vaststaat dat de vergunning in stand blijft. Mocht bijvoorbeeld door de rechtbank worden geoordeeld dat de passende beoordeling die in het kader van de Natuurbeschermingswetvergunning is verricht, gebreken vertoont, dan had die vergunning niet als referentiesituatie in het bestemmingsplan mogen worden opgenomen. Op zo'n gerechtelijke uitspraak kan niet worden geanticipeerd, vandaar dat slechts onherroepelijke vergunningen als referentiesituatie zijn benoemd. Als peildatum geldt de datum van vaststelling van het bestemmingsplan. Dit is overeenkomstig jurisprudentie daaromtrent.	
19	Adviesbureau van Gerwen V.O.F. t.a.v. mevrouw M.T.G. van Gerwen Heijtmorgen 10 5375 AN Reek Postbus 22 5410 AA Zeeland Namens de heer W.M. van Dommelen Udensedijk 32 5451 PK Mill Datum: 13-11-2017 Kenmerk:29298/84144	De zienswijze richt zich op de locatie aan de Udensedijk 32 te Mill en in verband daarmee op het ontbreken van een regeling ten aanzien van plattelandswoningen en diverse regels in het ontwerp bestemmingsplan (artikelen 3.2.6, 3.3.5, 3.5.3 en 3.4). Ten aanzien van het ontbreken van een regeling ten behoeve van plattelandswoningen merkt reclamant het volgende op. Vanwege de verstoorde verhouding met een buur is reclamant voornemens elders te gaan wonen en het agrarische bedrijf op afstand te exploiteren. Het kan zijn dat dit inhoudt dat iemand zonder binding met het bedrijf in de bedrijfswoning gaat wonen. Om verval c.q. verpaupering	Op 1 januari 2013 is de Wet plattelandswoning in werking getreden. De Wet plattelandswoningen regelt dat: - de bestemming van gebouwen zoals opgenomen in het bestemmingsplan bepalend is voor de mate van milieubescherming en niet langer het feitelijk gebruik; - plattelandswoningen kunnen worden opgenomen in het bestemmingsplan, waarmee het beschermingsniveau ten opzichte van het agrarische bedrijf wordt bepaald. Bewoning door derden, die geen binding hebben met het ter plaatse opererende agrarische bedrijf, wordt toegestaan. Plattelandswoningen zijn (voormalige) agrarische bedrijfswoningen die door derden (burgers) worden bewoond. De Wet Plattelandswoningen maakt het mogelijk dat	De zienswijze geeft op onderdelen aanleiding tot aanpassing van het plan.

	van een woning en de omgeving te voorkomen kan een bedrijfswoning beter door derden worden gehuurd cq worden verkocht dan dat deze woning leeg komt te staan. De Wet Plattelandswoningen maakt de omzetting van een agrarische bedrijfswoning naar een plattelandswoning mogelijk, zonder dat het agrarische bedrijf waar de woning toe behoorde, wordt belemmerd in de bedrijfsvoering. Hierdoor ontstaan ruimere gebruiksmogelijkheden van de (voormalige) bedrijfswoning, want deze is eventueel ook geschikt te maken voor burgerbewoning. Gemeente Mill en Sint Hubert heeft echter geen beleid ten aanzien van plattelandswoningen. Een herziening van het bestemmingsplan biedt een uitgelezen kans om beleid cq. Regels op te nemen voor het toestaan van een plattelandswoning. Het is een gemiste kans om geen voorwaarden op te nemen in het bestemmingsplan. Twee voorbeeldregelingen worden ter suggestie bijgevoegd. Ten aanzien van artikel 3.2.6 van het ontwerp bestemmingsplan wordt het volgende opgemerkt. Artikel 3.2.6 betreft bouwregels voor bouwwerken, geen gebouwen zijnde binnen het bouwvlak. Artikel 3.2.6 lid f heeft betrekking op de oppervlakte dierverblijven. Een dierenverblijf is, zoals de begrippenlijst aangeeft, een gebouw en niet een bouwwerk, geen gebouw zijnde. Artikel 3.2.6, lid f is overbodig en schept alleen onduidelijkheid en kan derhalve geschrapt worden. Ten aanzien van artikel 3.3.5 en 3.5.3	een voormalige agrarische bedrijfswoning bewoond mag worden door iemand die geen functionele relatie heeft met het bijbehorende agrarische bedrijf. Personen die geen functionele relatie (meer) hebben met het agrarisch bedrijf kunnen ook burgers zijn die nog nooit een functionele relatie hebben gehad met het agrarische bedrijf. De wet regelt dat deze woningen in mindere mate worden beschermd tegen milieugevolgen van het bijbehorende bedrijf. Tegen hinder afkomstig van omliggende bedrijven wordt de plattelandswoning wel beschermd. Om deze vorm van burgerbewoning toe te staan moeten deze woningen wel specifiek geregeld worden in een ruimtelijk plan. De Wet plattelandswoning laat aan gemeenten de ruimte om zelf invulling te geven aan de regeling. De wet schrijft immers niet voor welke inhoud een plattelandswoning mag hebben, of deze mag worden uitgebreid, hoeveel bijgebouwen er mogen staan bij de plattelandswoning, etcetera. Het toestaan van een plattelandswoning lijkt een beperkte niet-duurzame oplossing. De gemeente acht het op voorhand opnemen van een regeling voor plattelandswoningen door middel van een afwijkingsbevoegdheid in ieder geval niet aan de orde. Mocht blijken dat in een maatwerk situatie het aanwijzen van een plattelandswoning niet alleen ruimtelijk aanvaardbaar is, maar ook in ieder geval geen feitelijke verslechtering voor het woon en leefklimaat met zich meebrengen dan pas is gemeente eventueel bereid te overwegen om voormalige bedrijfswoningen aan te wijzen als plattelandswoning. Hiervoor kan dan een zelfstandige bestemmingsplanprocedure worden gevolgd. Op voorhand acht de gemeente het vanuit ruimtelijke optiek niet van meerwaarde om beleid te formuleren en/of een regeling in het	
--	--	---	--

	van het ontwerp bestemmingsplan merkt reclamant het volgende op. Artikel 3.3.5, lid c en artikel 3.5.3, lid c bepalen het volgende: 'De toename van de oppervlakte van dierenverblijven dient vanuit een goede leefomgeving en gelet op de omvang van de bebouwing, de effecten vanwege milieuaspecten, de effecten vanwege volksgezondheid en de afwikkeling van het verkeer inpasbaar te zijn in de omgeving'. Deze bepaling staat niet in de Verordening ruimte Noord-Brabant. Niet is opgenomen wat het toetsingskader is en aan welke voorwaarden voldaan moet worden. Dit schept verwarring en leidt tot veel onduidelijkheid, wanneer wel of geen medewerking wordt verleend. Het aspect volksgezondheid is ruimtelijk niet relevant en kan niet worden meegenomen in het bestemmingsplan. Reclamant verzoekt om alleen de eisen uit de Verordening ruimte Noord-Brabant op te nemen, zonder verdergaande aanvullende eisen. Ten aanzien van artikel 3.4 van het ontwerp bestemmingsplan merkt reclamant op dat de rechtsgevolgen van artikel 3.4.1 lid d en e. onduidelijk zijn. Niet duidelijk is wat wordt bedoeld met het gebruik van de gronden. Het bemesten, beweiden of iets anders? Voor dit artikel is geen ontheffing opgenomen dat door u medewerking kan worden verleend op het moment dat een Natuurbeschermingswetvergunning voor de beoogde situatie is verleend. Maatwerk is alleen mogelijk via een buitenplanse bestemmingsplanprocedure, die	bestemmingsplan op te nemen. De gemeente past dus een 'nee-tenzij' - principe toe. Daaraan liggen verder de volgende overwegingen ten grondslag: 1. Via de Wet plattelandswoningen is geregeld dat planologisch juridisch gezien de emissies vanuit het bedrijf niet gelden en niet als hinder worden getoetst. Echter feitelijk gezien is er wel hinder. Dus er kunnen situaties ontstaan waarbij bijvoorbeeld de geurbelasting op de plattelandswoningen in veel gevallen hoger is dan op een burgerwoning acceptabel is. Het leefklimaat zal in ieder geval niet goed zijn. De gemeente wil daaraan geen medewerking verlenen zeker als er situaties ontstaan waarbij de bedrijfsvoerder de toestemming om plattelandswoning aanvraagt en derden in de woning laat wonen. 2. In het geval van eigendomsoverdracht ontstaan onverkwikkelijk problemen in de toekomst door deze beperkte planologische regeling. De bewoner van de plattelandswoning krijgt behoefte aan bijgebouwen, terwijl de bedrijfsvoerder mogelijk behoefte krijgt aan uitbreiding van het bouwvlak. Door mee te werken aan een plattelandswoning zal de gemeente alleen maar meer en meer in de hand werken dat de publiekrechtelijke situatie niet in overeenstemming is met de privaatrechtelijke situatie. Dit is onzorgvuldig. 3. Doordat een hogere hinder wordt toegestaan dan acceptabel is, ontstaat een strijd met een goede ruimtelijke ordening, het basisbeginsel van de ruimtelijke ordening. 4. Een zeer belangrijk principe van ruimtelijke ordening, het principe van ruimtelijke scheiding (zonering), wordt verlaten. Zonering is de aangewezen manier om milieuaspecten een rol te laten spelen in de ruimtelijke ordening, het aanbrengen van milieubelastende en milieugevoelige activiteiten. Burgerwoningen (en dus in feite ook plattelandswoningen) moeten op basis van dat principe juist zo veel	
--	---	--	--

		behoorlijk kostbaar is, een lange periode in beslag neemt en positieve ontwikkelingen zullen belemmeren. Reclamant verzoekt om de regels ten aanzien van het gebruik van een agrarische bedrijfswoning als plattelandswoning op te nemen in het bestemmingsplan en om de genoemde bestemmingsplanvoorschriften aan te passen.	mogelijk geweerd worden uit gebieden waar bedrijvigheid (de landbouw) het primaat heeft en andersom. Door toepassing van de mogelijkheid van plattelandswoningen lijkt het buitengebied meer en meer versnipperd te raken en de toestemmingen lijken onomkeerbaar te zijn. 5. Het toestaan van plattelandswoningen verhoudt zich ook niet met de behoefte om minimale afstanden onderbouwd te krijgen ten behoeve van het voorkomen van zoönoses. Op grond van de begripsbepaling in de Verordening Ruimte Noord-Brabant en de begrippen in het ontwerp bestemmingsplan is een dierenverblijf inderdaad gedefinieerd als een gebouw. De bepaling in de artikelen over bouwwerken, geen gebouwen zijnde binnen het bouwvlak zijn daarom niet noodzakelijk. Sub f. Wordt in zijn geheel verwijderd uit artikel 3.2.6. De betreffende bepaling in 3.3.5, sub c en 3.5.3, sub c luidt als volgt: <i>“De toename van de oppervlakte van dierenverblijven dient vanuit een goede leefomgeving en gelet op de omvang van de bebouwing, de effecten vanwege milieuaspecten, de effecten vanwege volksgezondheid en de afwikkeling van het verkeer inpasbaar te zijn in de omgeving.”</i> De bepaling in (onder meer) 3.3.5 en 3.5.3 onder c is opgenomen op basis van artikel 7.3.1, sub c in samenhang met artikel 3.1, derde lid, onder b en c van de Verordening ruimte Noord-Brabant. Deze luidt als volgt: <i>“Ten behoeve van het behoud en de bevordering van de ruimtelijke kwaliteit bevat de toelichting bij een bestemmingsplan als bedoeld in het eerste lid een verantwoording waaruit blijkt dat:</i> <i>b.de omvang van de beoogde ruimtelijke ontwikkeling, de omvang van de bebouwing en de beoogde functie, past in de omgeving gelet</i>
--	--	---	--

		<i>op de bestaande en toekomstige functies in de omgeving en de effecten die de ontwikkeling op die functies heeft, waaronder de effecten vanwege milieuaspecten en volksgezondheid; c.een op de beoogde ruimtelijke ontwikkeling afgestemde afwikkeling van het personen- en goederenvervoer is verzekerd, waaronder een goede aansluiting op de aanwezige infrastructuur van weg, water of spoor, inclusief openbaar vervoer, een en ander onder onverminderd hetgeen in hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer en elders in deze verordening is bepaald."</i> Toetsing aan de genoemde aspecten in het geval van een concrete omgevingsvergunningaanvraag is mogelijk. Het is daarvoor niet noodzakelijk om in het bestemmingsplan objectieve criteria in de zin van kwantitatieve normen te stellen. Dit is, zeker op het niveau van het bestemmingsplan buitengebied, ongewenst. De inpasbaarheid van nieuwe bebouwing voor veehouderijen is immers sterk afhankelijk van enerzijds de schaal van het initiatief en anderzijds de locatie daarvan. Bepaalde gebieden verdragen een toename van bebouwing voor veehouderijen beter dan andere gebieden, bijvoorbeeld vanwege de grotere afstand tot gevoelige objecten of de aanwezigheid van een adequate ontsluitingsstructuur. Een zorgvuldige afweging is in alle gevallen noodzakelijk, en het opgenomen artikel garandeert dat aan alle relevante aspecten wordt getoetst. Daarbij is van belang dat de voorwaarde niet stelt dat er in het geheel geen effecten mogen zijn. Een toename van effecten vanwege bijvoorbeeld milieuaspecten, volksgezondheid en verkeersafwikkeling kan aanvaardbaar zijn, mits de uitbreiding, alles afwegende, inpasbaar is in de omgeving. De bepaling staat dus wel in de verordening ruimte en het ontwerp bestemmingsplan is op dit punt dus niet strenger dan de Verordening
--	--	---

			ruimte. Ten aanzien van artikel 3.4 van het bestemmingsplan merkt de gemeente het volgende op. Jurisprudentie wijst inmiddels uit dat het wat betreft een regeling omtrent stikstof niet volstaat om via het bestemmingsplan de emissie vanuit stallen op slot te zetten, omdat ook rekening dient te worden gehouden met effecten die kunnen optreden door een toename van beweiding, een toename van bemesting en meer verkeersbewegingen die gepaard gaan met een toename van het aantal dieren. Ten aanzien hiervan heeft de gemeente de volgende overwegingen: In artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming is een verbod opgenomen om zonder vergunning van Gedeputeerde Staten - of in uitzonderingsgevallen de Minister - handelingen te verrichten of projecten te realiseren die, gelet op de instandhoudingsdoelstelling, de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in een Natura 2000-gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Op basis van een uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State (4 februari 2015, 201305073) blijkt dat niet op voorhand kan worden uitgesloten dat beweiding en bemesting 'andere handelingen' zijn, waarvoor dus een vergunningplicht aan de orde kan zijn. De provincie Noord-Brabant heeft op grond van artikel 2.9, derde lid van de Wnb, in artikel 1.2 van de Verordening natuurbescherming Noord-Brabant een vrijstelling opgenomen voor beweiding en bemesting. De vrijstellingsmogelijkheid van Gedeputeerde Staten kan op grond van artikel 2.9, vierde lid van de Wnb uitsluitend worden gebruikt voor 'andere handelingen ten aanzien waarvan op voorhand rekening is gehouden met de	
--	--	--	---	--

			gevolgen die de handeling kan hebben voor een Natura 2000-gebied, gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor dat gebied’. Voor de vrijstelling voor beweiding en bemesting is de volgende toelichting gegeven: ‘In de verordening is op grond van artikel 2.9, derde lid, van de Wnb, een vrijstelling opgenomen van het verbod om zonder vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb vee te weiden en meststoffen te gebruiken. De vrijstelling ziet op het weiden van alle soorten vee en het op of in de bodem brengen van organische en dierlijke meststoffen en kunstmest. Bij het gebruik van meststoffen gaat het, overeenkomstig de begripsomschrijving in artikel 1 van het Besluit gebruik meststoffen, om het op of in de bodem brengen van meststoffen. Het Europees en nationaal wettelijk kader bieden hiervoor voldoende mogelijkheid. Artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn 92/43 (hierna: de richtlijn) eist een toetsing vooraf aan de hand van een passende beoordeling voor projecten of plannen die kunnen leiden tot significante gevolgen voor de instandhoudingsdoelen van een Natura 2000-gebied. Uit de uitspraak van de Afdeling blijkt dat het weiden van vee en het uitrijden van mest niet is aan te merken als project, maar als ‘andere handeling’. Voor dergelijke activiteiten verplicht artikel 6, tweede lid, van de richtlijn uitsluitend om passende maatregelen te treffen ten behoeve van het voorkomen van een verslechtering van de kwaliteit van natuurlijke habitats (en van verstoring van soorten) in Natura 2000-gebieden. Dit is de basis voor de generieke vrijstellingsmogelijkheid die is opgenomen in artikel 2.9, derde lid, van de Wnb. Voor zover een dergelijke verslechtering aan de orde zou kunnen zijn, zijn er voldoende instrumenten naast de vergunningplicht om tijdig te kunnen ingrijpen.’	
--	--	--	--	--

			Voor bemesting of beweiding is dus géén Wnb-vergunning benodigd. Het verlenen van een Wnb-vergunning voor deze handelingen zou in de praktijk zeer complex zijn. Vanuit een agrarisch bedrijf worden immers niet altijd dezelfde gronden beweid/bemest, en ook niet in dezelfde intensiteit. Een wisseling van gronden en/of bemestings-/beweidingsintensiteit behoort tot de normale fluctuaties binnen de agrarische bedrijfsvoering. In de praktijk is het ondoenlijk om de Wnb-vergunning hier periodiek op aan te passen. Dezelfde bezwaren gelden onverkort voor het opnemen van een regeling in het bestemmingsplan: het toevoegen van een regeling voor bemesting en beweiding is ongewenst, aangezien zo'n regeling niet toetsbaar en in de praktijk niet handhaafbaar is. Gezien de vrijstelling van de Wnb-vergunningplicht leidt zo'n regeling bovendien tot een ongewenste beperking: het bestemmingsplan zou een toename van depositie ten gevolge van een andere beweiding/bemesting dan in de bestaande, feitelijke situatie uitsluiten, terwijl gezien de provinciale vrijstelling voor het gebruik geen Wnb-vergunning kan worden aangevraagd en het gewijzigde gebruik dus op geen enkele wijze kan (of hoeft te) worden vergund. In tegenstelling tot bemesting/beweiding is het bij vergunningverlening wel mogelijk om een realistische inschatting te maken van het aantal verkeersbewegingen van en naar een agrarisch bedrijf en de effecten die dat heeft op de stikstofdepositie. De provinciale vrijstellingsregeling geldt dan ook niet voor vervoersbewegingen van en naar het bedrijf, maar uitsluitend voor de effecten van beweiding en bemesting. De aangepaste stikstofregeling in het bestemmingsplan gaat uit van een depositieslot waarbij 'de depositie ten gevolge van de emissie afkomstig van het agrarisch	
--	--	--	---	--

			bedrijf' niet meer mag bedragen dan in de feitelijke, legale situatie (of meer dan conform een reeds verleende Nbw-vergunning). De verkeersbewegingen van en naar het agrarisch bedrijf worden getoetst bij het verlenen van de omgevingsvergunning voor milieu als onderdeel van de activiteiten van het bedrijf. De emissie afkomstig van de verkeersbewegingen is dan ook onderdeel van 'de emissie afkomstig van het agrarisch bedrijf'. Op grond van het depositieslot dienen de effecten van extra verkeersbewegingen dus te worden meegenomen in de toetsing en mag de totale depositie vanwege de emissie uit dierenverblijven en de emissie afkomstig van het verkeer niet toenemen. In het geval op basis van interne saldering (door toepassing van een ander stalsysteem) depositieruimte ontstaat, zal een deel van die depositieruimte dus moeten worden ingezet voor de toename van verkeersbewegingen. Een bestemmingsplan mag uitsluitend worden vastgesteld indien op voorhand de zekerheid is verkregen dat het plan de natuurlijke kenmerken van Natura 2000-gebieden niet aantast. Flexibiliteitsbepalingen (afwijkingsmogelijkheden en wijzigingsbevoegdheden) moeten worden meegenomen bij het bepalen van de maximale effecten van het plan. Aangezien het bestemmingsplan de toename van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden moet uitsluiten, kan deze ook niet via een binnenplanse afwijking of wijzigingsbevoegdheid worden toegestaan. Om aan de plantoets van artikel 2.7, eerste lid van de Wet natuurbescherming te kunnen voldoen kan niet worden geanticipeerd op nog te verlenen vergunningen, aangezien beoordeling op planniveau moet worden verricht voordat het bestemmingsplan wordt vastgesteld (bijvoorbeeld Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State 201501041/1/R4, r.o. 49.9).	
--	--	--	--	--

			Voor reeds verleende, maar nog niet onherroepelijke Natuurbeschermingswetvergunningen, geldt dat op het moment van vaststelling van het bestemmingsplan nog niet vaststaat dat de vergunning in stand blijft. Mocht bijvoorbeeld door de rechtbank worden geoordeeld dat de passende beoordeling die in het kader van de Natuurbeschermingswetvergunning is verricht, gebreken vertoont, dan had die vergunning niet als referentiesituatie in het bestemmingsplan mogen worden opgenomen. Op zo'n gerechtelijke uitspraak kan niet worden geanticipeerd, vandaar dat slechts onherroepelijke vergunningen als referentiesituatie zijn benoemd. Als peildatum geldt de datum van vaststelling van het bestemmingsplan. Dit is overeenkomstig jurisprudentie daaromtrent.	
20	De heer A. Schilder (Gasunie Transport Services B.V.) Postbus 181 9700 AD Groningen Concourslaan 17 Datum: 10-11-2017 Kenmerk:29298/84155	De zienswijze is gericht op de gastransportleidingen in het plangebied. De dubbelbestemming ter bescherming van de regionale gastransportleiding is te breed. De belemmeringenstrook voor regionale aardgastransportleidingen dient wettelijk maximaal 4 meter ter weerszijden van de hartlijn van de leiding te bedragen. Deze strook is in het ontwerp bestemmingsplan 5 meter breed. Reclamant wil niet dat eventuele gebruiks- en bouwmogelijkheden van gronden in het plangebied onnodig worden belemmerd en verzoekt de belemmeringenstrook aan te passen. De wijze waarop de gastransportleidingen nu worden beschermd is onvoldoende en voldoet niet aan het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb). Reclamant stelt dat in de huidige regeling alsnog bouwmogelijkheden zijn en verzoekt om de huidige regels aan te passen zodat deze in ieder geval voldoen aan het	De gemeente heeft kennis genomen van de zienswijze. De gemeente acht de veiligheid van haar inwoners en gebruikers van haar grondgebied een hoog goed. Tevens wil de gemeente ook niet dat de gebruiks- en bouwmogelijkheden onnodig worden beperkt. De zienswijze wordt dus gehonoreerd. Gemeente merkt op dat het reeds de gewoonte is om de Gasunie bij het vooroverleg te betrekken. In deze procedure is dat gebeurd via een bericht op 2 augustus 2016. De ter inzage legging van het ontwerp bestemmingsplan is via een afzonderlijk bericht aan de Gasunie op 28 september 2017 ook nog eens kenbaar gemaakt.	De zienswijze geeft aanleiding tot aanpassing van het plan. De belemmeringenstrook ter hoogte van de regionale gastransportleiding wordt aangepast zodanig dat deze slechts 4 meter ter weerszijden van de hartlijn van de leiding bedraagt. Artikel 28 wordt dusdanig aangepast dat deze alleen nog betrekking heeft op de bescherming van leidingen van andere leidingexploitanten, anders dan reclamant. Er wordt een nieuw artikel met de dubbelbestemming 'Leiding-Gas' conform het aangeleverde voorbeeld toegevoegd waarin de bescherming van de gastransportleidingen wordt geregeld. Uiteraard worden de verschillende dubbelbestemmingen aan de juiste belemmeringenstroken toegekend.

		Bevb. Een voorbeeldregeling is bijgevoegd. Verder verzoekt reclamant om in de toekomst bij het vooroverleg als bedoeld in 3.1.1 Bro te worden betrokken.		
21	De heer J.W.C. Meulenpas Paddenhoolseweg 20 5451 RB Mill Datum: 14-11-2017 Kenmerk: IN/M/17/84276	Er is op 14 november 2017 een pro forma zienswijze ingediend. De zienswijze richt zich op de bestemmingen op de locaties aan de Rodenweg 1 te Mill en de Paddenhoolseweg 20 te Mill.	Reclamant is in de gelegenheid gesteld om binnen 14 dagen alsnog de gronden in te dienen. Bij brief d.d. 21 november 2017, verzonden op 21 november 2017 is een termijn van twee weken na de dag van verzending van de brief gesteld. Dit betekent dat de zienswijze uiterlijk 6 december 2017 aangevuld diende te zijn. Hiervan heeft reclamant geen gebruik gemaakt. Dit brengt met zich mee dat de zienswijze niet ontvankelijk is.	De zienswijze is niet ontvankelijk.
22	Adviesbureau van Gerwen V.O.F. t.a.v. mevrouw M.T.G. van Gerwen Heijtmorgen 10 5375 AN Reek Postbus 22 5410 AA Zeeland Namens C.W.R.M. Vloet (pluimveebedrijf Vloet) Bedrijfsadres: Amansweg 16 5455 RD Wilbertoord Datum: 10-11-2017 Kenmerk: 29298/84305	De zienswijze richt op de locatie aan de Amansweg 16 te Wilbertoord en in verband daarmee op het ontbreken van een regeling ten aanzien van plattelandswoningen en diverse regels in het ontwerp bestemmingsplan (artikelen 7.2.6, 7.3.5, 7.5.3 en 7.4). Ten aanzien van het ontbreken van een regeling ten behoeve van plattelandswoningen merkt reclamant op dat hij op meerdere locaties een agrarisch bedrijf exploiteert. Hij kan slechts op 1 locatie woonachtig zijn. Dit kan in de toekomst gaan inhouden dat bedrijfswoningen bij de overige locaties bewoond kunnen gaan worden door personen die geen binding hebben met het bedrijf. Voorts merkt reclamant op dat door de strengere eisen ten aanzien van veehouderijen, bedrijven zich genoodzaakt zullen zien om locaties elders te kopen om alsnog uit te kunnen breiden. Een bedrijfsvoerder kan echter maar op 1 locatie woonachtig zijn. Om verval c.q. verpaupering van een woning en de omgeving te voorkomen kan een bedrijfswoning beter door	Op 1 januari 2013 is de Wet plattelandswoning in werking getreden. De Wet plattelandswoningen regelt dat: - de bestemming van gebouwen zoals opgenomen in het bestemmingsplan bepalend is voor de mate van milieubescherming en niet langer het feitelijk gebruik; - plattelandswoningen kunnen worden opgenomen in het bestemmingsplan, waarmee het beschermingsniveau ten opzichte van het agrarische bedrijf wordt bepaald. Bewoning door derden, die geen binding hebben met het ter plaatse opererende agrarische bedrijf, wordt toegestaan. Plattelandswoningen zijn (voormalige) agrarische bedrijfswoningen die door derden (burgers) worden bewoond. De Wet Plattelandswoningen maakt het mogelijk dat een voormalige agrarische bedrijfswoning bewoond mag worden door iemand die geen functionele relatie heeft met het bijbehorende agrarische bedrijf. Personen die geen functionele relatie (meer) hebben met het agrarisch bedrijf kunnen ook burgers zijn die nog nooit een functionele relatie hebben gehad met het agrarische bedrijf.	De zienswijze geeft op onderdelen aanleiding tot aanpassing van het plan.

	derden worden gehuurd cq worden verkocht dan dat deze woning leeg komt te staan. De Wet Plattelandswoningen maakt de omzetting van een agrarische bedrijfswoning naar een plattelandswoning mogelijk, zonder dat het agrarische bedrijf waar de woning toe behoorde, wordt belemmerd in de bedrijfsvoering. Hierdoor ontstaan ruimere gebruiksmogelijkheden van de (voormalige) bedrijfswoning, want deze is eventueel ook geschikt te maken voor burgerbewoning. Gemeente Mill en Sint Hubert heeft echter geen beleid ten aanzien van plattelandswoningen. Een herziening van het bestemmingsplan biedt een uitgelezen kans om beleid cq. Regels op te nemen voor het toestaan van een plattelandswoning. Het is een gemiste kans om geen voorwaarden op te nemen in het bestemmingsplan. Twee voorbeeldregelingen worden ter suggestie bijgevoegd. Ten aanzien van artikel 7.2.6 van het ontwerp bestemmingsplan wordt het volgende opgemerkt. Artikel 7.2.6 betreft bouwregels voor bouwwerken, geen gebouwen zijnde binnen het bouwvlak. Artikel 7.2.6 lid f heeft betrekking op de oppervlakte dierverblijven. Een dierenverblijf is, zoals de begrippenlijst aangeeft, een gebouw en niet een bouwwerk, geen gebouw zijnde. Artikel 7.2.6, lid f is overbodig en schept alleen onduidelijkheid en kan derhalve geschrapt worden. Ten aanzien van artikel 7.3.5 en 7.5.3 van het ontwerp bestemmingsplan merkt reclamant het volgende op.	De wet regelt dat deze woningen in mindere mate worden beschermd tegen milieugevolgen van het bijbehorende bedrijf. Tegen hinder afkomstig van omliggende bedrijven wordt de plattelandswoning wel beschermd. Om deze vorm van burgerbewoning toe te staan moeten deze woningen wel specifiek geregeld worden in een ruimtelijk plan. De Wet plattelandswoning laat aan gemeenten de ruimte om zelf invulling te geven aan de regeling. De wet schrijft immers niet voor welke inhoud een plattelandswoning mag hebben, of deze mag worden uitgebreid, hoeveel bijgebouwen er mogen staan bij de plattelandswoning, etcetera. Het toestaan van een plattelandswoning lijkt een beperkte niet-duurzame oplossing. De gemeente acht het op voorhand opnemen van een regeling voor plattelandswoningen door middel van een afwijkingsbevoegdheid in ieder geval niet aan de orde. Mocht blijken dat in een maatwerk situatie het aanwijzen van een plattelandswoning niet alleen ruimtelijk aanvaardbaar is, maar ook in ieder geval geen feitelijke verslechtering voor het woon en leefklimaat met zich meebrengen dan pas is gemeente eventueel bereid te overwegen om voormalige bedrijfswoningen aan te wijzen als plattelandswoning. Hiervoor kan dan een zelfstandige bestemmingsplanprocedure worden gevolgd. Op voorhand acht de gemeente het vanuit ruimtelijke optiek niet van meerwaarde om beleid te formuleren en/of een regeling in het bestemmingsplan op te nemen. De gemeente past dus een 'nee-tenzij' - principe toe. Daaraan liggen verder de volgende overwegingen ten grondslag: 1. Via de Wet plattelandswoningen is geregeld dat planologisch juridisch gezien de emissies vanuit het bedrijf niet gelden en niet als hinder worden getoetst. Echter feitelijk gezien is er wel hinder. Dus er kunnen situaties	
--	--	--	--

	Artikel 7.3.5, lid c en artikel 7.5.3, lid c bepalen het volgende: 'De toename van de oppervlakte van dierenverblijven dient vanuit een goede leefomgeving en gelet op de omvang van de bebouwing, de effecten vanwege milieuaspecten, de effecten vanwege volksgezondheid en de afwikkeling van het verkeer inpasbaar te zijn in de omgeving'. Deze bepaling staat niet in de Verordening ruimte Noord-Brabant. Niet is opgenomen wat het toetsingskader is en aan welke voorwaarden voldaan moet worden. Dit schept verwarring en leidt tot veel onduidelijkheid, wanneer wel of geen medewerking wordt verleend. Het aspect volksgezondheid is ruimtelijk niet relevant en kan niet worden meegenomen in het bestemmingsplan. Reclamant verzoekt om alleen de eisen uit de Verordening ruimte Noord-Brabant op te nemen, zonder verdergaande aanvullende eisen. Ten aanzien van artikel 7.4 van het ontwerp bestemmingsplan merkt reclamant op dat de rechtsgevolgen van artikel 7.4.1 lid d en e. onduidelijk zijn. Niet duidelijk is wat wordt bedoeld met het gebruik van de gronden. Het bemesten, beweiden of iets anders? Voor dit artikel is geen ontheffing opgenomen dat door u medewerking kan worden verleend op het moment dat een Natuurbeschermingswetvergunning voor de beoogde situatie is verleend. Maatwerk is alleen mogelijk via een buitenplanse bestemmingsplanprocedure, die behoorlijk kostbaar is, een lange periode in beslag neemt en positieve	ontstaan waarbij bijvoorbeeld de geurbelasting op de plattelandswoningen in veel gevallen hoger is dan op een burgerwoning acceptabel is. Het leefklimaat zal in ieder geval niet goed zijn. De gemeente wil daaraan geen medewerking verlenen zeker als er situaties ontstaan waarbij de bedrijfsvoerder de toestemming om plattelandswoning aanvraagt en derden in de woning laat wonen. 2. In het geval van eigendomsoverdracht ontstaan onverkwikkelijk problemen in de toekomst door deze beperkte planologische regeling. De bewoner van de plattelandswoning krijgt behoefte aan bijgebouwen, terwijl de bedrijfsvoerder mogelijk behoefte krijgt aan uitbreiding van het bouwvlak. Door mee te werken aan een plattelandswoning zal de gemeente alleen maar meer en meer in de hand werken dat de publiekrechtelijke situatie niet in overeenstemming is met de privaatrechtelijke situatie. Dit is onzorgvuldig. 3. Doordat een hogere hinder wordt toegestaan dan acceptabel is, ontstaat een strijd met een goede ruimtelijke ordening, het basisbeginsel van de ruimtelijke ordening. 4. Een zeer belangrijk principe van ruimtelijke ordening, het principe van ruimtelijke scheiding (zonering), wordt verlaten. Zonering is de aangewezen manier om milieuaspecten een rol te laten spelen in de ruimtelijke ordening, het aanbrengen van milieubelastende en milieugevoelige activiteiten. Burgerwoningen (en dus in feite ook plattelandswoningen) moeten op basis van dat principe juist zo veel mogelijk geweerd worden uit gebieden waar bedrijvigheid (de landbouw) het primaat heeft en andersom. Door toepassing van de mogelijkheid van plattelandswoningen lijkt het buitengebied meer en meer versnipperd te raken en de toestemmingen lijken onomkeerbaar te zijn. 5. Het toestaan van plattelandswoningen verhoudt zich ook niet met de behoefte om	
--	---	--	--

		ontwikkelingen zullen belemmeren. In het artikel wordt verwezen naar bijlagen 2, 3 en 4 bij de Regels van het ontwerp bestemmingsplan. De verleende Nbw vergunning is niet opgenomen in de bijlagen. Echter op 26 mei 2016 is door de provincie Limburg een Nbw vergunning verleend voor onderhavige locatie. De verleende vergunning voor de locatie Amansweg 16 te Wilbertoord dient derhalve te worden opgenomen in bijlage 2 bij de Regels van het ontwerp bestemmingsplan. Reclamant verzoekt om de regels ten aanzien van het gebruik van een agrarische bedrijfswoning als plattelandswoning op te nemen in het bestemmingsplan en om de genoemde bestemmingsplanvoorschriften aan te passen en om de verleende Nbw vergunning op te nemen in bijlage 2 bij de Regels van het ontwerp bestemmingsplan.	minimale afstanden onderbouwd te krijgen ten behoeve van het voorkomen van zoönoses. Op grond van de begripsbepaling in de Verordening Ruimte Noord-Brabant en de begrippen in het ontwerp bestemmingsplan is een dierenverblijf inderdaad gedefinieerd als een gebouw. De bepaling in de artikelen over bouwwerken, geen gebouwen zijnde binnen het bouwvlak zijn daarom niet noodzakelijk. Sub f. Wordt in zijn geheel verwijderd uit artikel 7.2.6. De betreffende bepaling in 7.3.5, sub c en 7.5.3, sub c luidt als volgt: <i>“De toename van de oppervlakte van dierenverblijven dient vanuit een goede leefomgeving en gelet op de omvang van de bebouwing, de effecten vanwege milieuaspecten, de effecten vanwege volksgezondheid en de afwikkeling van het verkeer inpasbaar te zijn in de omgeving.”</i> De bepaling in (onder meer) 7.3.5 en 7.5.3 onder c is opgenomen op basis van artikel 7.3.1, sub c in samenhang met artikel 3.1, derde lid, onder b en c van de Verordening ruimte Noord-Brabant. Deze luidt als volgt: <i>“Ten behoeve van het behoud en de bevordering van de ruimtelijke kwaliteit bevat de toelichting bij een bestemmingsplan als bedoeld in het eerste lid een verantwoording waaruit blijkt dat:</i> <i>b.de omvang van de beoogde ruimtelijke ontwikkeling, de omvang van de bebouwing en de beoogde functie, past in de omgeving gelet op de bestaande en toekomstige functies in de omgeving en de effecten die de ontwikkeling op die functies heeft, waaronder de effecten vanwege milieuaspecten en volksgezondheid;</i> <i>c.een op de beoogde ruimtelijke ontwikkeling afgestemde afwikkeling van het personen- en goederenvervoer is verzekerd, waaronder een goede aansluiting op de aanwezige infrastructuur van weg, water of spoor, inclusief</i>
--	--	---	---

		<i>openbaar vervoer, een en ander onder onverminderd hetgeen in hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer en elders in deze verordening is bepaald."</i> Toetsing aan de genoemde aspecten in het geval van een concrete omgevingsvergunningaanvraag is mogelijk. Het is daarvoor niet noodzakelijk om in het bestemmingsplan objectieve criteria in de zin van kwantitatieve normen te stellen. Dit is, zeker op het niveau van het bestemmingsplan buitengebied, ongewenst. De inpasbaarheid van nieuwe bebouwing voor veehouderijen is immers sterk afhankelijk van enerzijds de schaal van het initiatief en anderzijds de locatie daarvan. Bepaalde gebieden verdragen een toename van bebouwing voor veehouderijen beter dan andere gebieden, bijvoorbeeld vanwege de grotere afstand tot gevoelige objecten of de aanwezigheid van een adequate ontsluitingsstructuur. Een zorgvuldige afweging is in alle gevallen noodzakelijk, en het opgenomen artikel garandeert dat aan alle relevante aspecten wordt getoetst. Daarbij is van belang dat de voorwaarde niet stelt dat er in het geheel geen effecten mogen zijn. Een toename van effecten vanwege bijvoorbeeld milieuaspecten, volksgezondheid en verkeersafwikkeling kan aanvaardbaar zijn, mits de uitbreiding, alles afwegende, inpasbaar is in de omgeving. De bepaling staat dus wel in de verordening ruimte en het ontwerp bestemmingsplan is op dit punt dus niet strenger dan de Verordening ruimte. Ten aanzien van artikel 7.4 van het bestemmingsplan merkt de gemeente het volgende op. Jurisprudentie wijst inmiddels uit dat het wat betreft een regeling omtrent stikstof niet volstaat om via het bestemmingsplan de emissie vanuit stallen op slot te zetten, omdat ook rekening dient te worden gehouden met	
--	--	---	--

			effecten die kunnen optreden door een toename van beweiding, een toename van bemesting en meer verkeersbewegingen die gepaard gaan met een toename van het aantal dieren. Ten aanzien hiervan heeft de gemeente de volgende overwegingen: In artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming is een verbod opgenomen om zonder vergunning van Gedeputeerde Staten - of in uitzonderingsgevallen de Minister - handelingen te verrichten of projecten te realiseren die, gelet op de instandhoudingsdoelstelling, de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in een Natura 2000-gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Op basis van een uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State (4 februari 2015, 201305073) blijkt dat niet op voorhand kan worden uitgesloten dat beweiding en bemesting 'andere handelingen' zijn, waarvoor dus een vergunningplicht aan de orde kan zijn. De provincie Noord-Brabant heeft op grond van artikel 2.9, derde lid van de Wnb, in artikel 1.2 van de Verordening natuurbescherming Noord-Brabant een vrijstelling opgenomen voor beweiding en bemesting. De vrijstellingsmogelijkheid van Gedeputeerde Staten kan op grond van artikel 2.9, vierde lid van de Wnb uitsluitend worden gebruikt voor 'andere handelingen ten aanzien waarvan op voorhand rekening is gehouden met de gevolgen die de handeling kan hebben voor een Natura 2000-gebied, gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor dat gebied'. Voor de vrijstelling voor beweiding en bemesting is de volgende toelichting gegeven: 'In de verordening is op grond van artikel 2.9, derde lid, van de Wnb, een vrijstelling opgenomen van het verbod om zonder
--	--	--	---

		vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb vee te weiden en meststoffen te gebruiken. De vrijstelling ziet op het weiden van alle soorten vee en het op of in de bodem brengen van organische en dierlijke meststoffen en kunstmest. Bij het gebruik van meststoffen gaat het, overeenkomstig de begripsomschrijving in artikel 1 van het Besluit gebruik meststoffen, om het op of in de bodem brengen van meststoffen. Het Europees en nationaal wettelijk kader bieden hiervoor voldoende mogelijkheid. Artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn 92/43 (hierna: de richtlijn) eist een toetsing vooraf aan de hand van een passende beoordeling voor projecten of plannen die kunnen leiden tot significante gevolgen voor de instandhoudingsdoelen van een Natura 2000-gebied. Uit de uitspraak van de Afdeling blijkt dat het weiden van vee en het uitrijden van mest niet is aan te merken als project, maar als 'andere handeling'. Voor dergelijke activiteiten verplicht artikel 6, tweede lid, van de richtlijn uitsluitend om passende maatregelen te treffen ten behoeve van het voorkomen van een verslechtering van de kwaliteit van natuurlijke habitats (en van verstoring van soorten) in Natura 2000-gebieden. Dit is de basis voor de generieke vrijstellingsmogelijkheid die is opgenomen in artikel 2.9, derde lid, van de Wnb. Voor zover een dergelijke verslechtering aan de orde zou kunnen zijn, zijn er voldoende instrumenten naast de vergunningplicht om tijdig te kunnen ingrijpen.' Voor bemesting of beweiding is dus géén Wnb-vergunning benodigd. Het verlenen van een Wnb-vergunning voor deze handelingen zou in de praktijk zeer complex zijn. Vanuit een agrarisch bedrijf worden immers niet altijd dezelfde gronden beweid/bemest, en ook niet in dezelfde intensiteit. Een wisseling van gronden en/of bemestings-/beweidingsintensiteit behoort
--	--	---

		tot de normale fluctuaties binnen de agrarische bedrijfsvoering. In de praktijk is het ondoenlijk om de Wnb-vergunning hier periodiek op aan te passen. Dezelfde bezwaren gelden onverkort voor het opnemen van een regeling in het bestemmingsplan: het toevoegen van een regeling voor bemesting en beweiding is ongewenst, aangezien zo'n regeling niet toetsbaar en in de praktijk niet handhaafbaar is. Gezien de vrijstelling van de Wnb-vergunningplicht leidt zo'n regeling bovendien tot een ongewenste beperking: het bestemmingsplan zou een toename van depositie ten gevolge van een andere beweiding/bemesting dan in de bestaande, feitelijke situatie uitsluiten, terwijl gezien de provinciale vrijstelling voor het gebruik geen Wnb-vergunning kan worden aangevraagd en het gewijzigde gebruik dus op geen enkele wijze kan (of hoeft te) worden vergund. In tegenstelling tot bemesting/beweiding is het bij vergunningverlening wel mogelijk om een realistische inschatting te maken van het aantal verkeersbewegingen van en naar een agrarisch bedrijf en de effecten die dat heeft op de stikstofdepositie. De provinciale vrijstellingsregeling geldt dan ook niet voor vervoersbewegingen van en naar het bedrijf, maar uitsluitend voor de effecten van beweiding en bemesting. De aangepaste stikstofregeling in het bestemmingsplan gaat uit van een depositieslot waarbij 'de depositie ten gevolge van de emissie afkomstig van het agrarisch bedrijf' niet meer mag bedragen dan in de feitelijke, legale situatie (of meer dan conform een reeds verleende Nbw-vergunning). De verkeersbewegingen van en naar het agrarisch bedrijf worden getoetst bij het verlenen van de omgevingsvergunning voor milieu als onderdeel van de activiteiten van het bedrijf. De emissie afkomstig van de verkeersbewegingen is dan ook onderdeel van 'de emissie afkomstig van	
--	--	---	--

			het agrarisch bedrijf. Op grond van het depositieslot dienen de effecten van extra verkeersbewegingen dus te worden meegenomen in de toetsing en mag de totale depositie vanwege de emissie uit dierenverblijven en de emissie afkomstig van het verkeer niet toenemen. In het geval op basis van interne saldering (door toepassing van een ander stalsysteem) depositieruimte ontstaat, zal een deel van die depositieruimte dus moeten worden ingezet voor de toename van verkeersbewegingen. Een bestemmingsplan mag uitsluitend worden vastgesteld indien op voorhand de zekerheid is verkregen dat het plan de natuurlijke kenmerken van Natura 2000-gebieden niet aantast. Flexibiliteitsbepalingen (afwijkingsmogelijkheden en wijzigingsbevoegdheden) moeten worden meegenomen bij het bepalen van de maximale effecten van het plan. Aangezien het bestemmingsplan de toename van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden moet uitsluiten, kan deze ook niet via een binnenplanse afwijking of wijzigingsbevoegdheid worden toegestaan. Om aan de plantoets van artikel 2.7, eerste lid van de Wet natuurbescherming te kunnen voldoen kan niet worden geanticipeerd op nog te verlenen vergunningen, aangezien beoordeling op planniveau moet worden verricht voordat het bestemmingsplan wordt vastgesteld (bijvoorbeeld Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State 201501041/1/R4, r.o. 49.9). Voor reeds verleende, maar nog niet onherroepelijke Natuurbeschermingswetvergunningen, geldt dat op het moment van vaststelling van het bestemmingsplan nog niet vaststaat dat de vergunning in stand blijft. Mocht bijvoorbeeld door de rechtbank worden geoordeeld dat de passende beoordeling die in het kader van de Natuurbeschermingswetvergunning is verricht,	
--	--	--	--	--

			gebreken vertoont, dan had die vergunning niet als referentiesituatie in het bestemmingsplan mogen worden opgenomen. Op zo'n gerechtelijke uitspraak kan niet worden geanticipeerd, vandaar dat slechts onherroepelijke vergunningen als referentiesituatie zijn benoemd. Als peildatum geldt de datum van vaststelling van het bestemmingsplan. Dit is overeenkomstig jurisprudentie daaromtrent. De gemeente heeft via de openbaar beschikbare informatie van de provincie Limburg achterhaald dat inderdaad een Nbw vergunning is verleend voor onderhavige locatie. De locatie is daarom onterecht niet opgenomen op bijlage 2 behorende bij de Regels. De verleende Nbw vergunning door de provincie Limburg met betrekking tot de Amansweg 16 te Wilbertoord wordt daarom opgenomen op bijlage 2 van de Regels van het ontwerp bestemmingsplan. Naar aanleiding van deze zienswijze heeft de gemeente alle door de provincie Limburg en provincie Gelderland verleende Nbw vergunningen ten aanzien van locaties in het plangebied geïnventariseerd. Al deze vergunningen worden eveneens opgenomen op de hiervoor genoemde bijlage 2.	
23	Adviesbureau van Gerwen V.O.F. t.a.v. mevrouw M.T.G. van Gerwen Heijtmorgen 10 5375 AN Reek Postbus 22 5410 AA Zeeland Namens T.H.M. Peters en W.G.M. Peters-van de Leuvert Sint Hubertse Binnenweg 25 Mill 5451 PB Mill Datum: 6-11-2017	De zienswijze richt zich op de locatie aan de Sint Hubertse Binnenweg 25 te Mill en in verband daarmee op de gebiedsaanduiding 'Zone landschap, leefomgeving en gezondheid', diverse regels in het ontwerp bestemmingsplan (artikelen 3.2.6, 3.3.5, 3.5.3 en 3.4 en 3.4.6). Ten aanzien van de aanduiding 'Zone landschap, leefomgeving en gezondheid' merkt reclamant op dat door de vastgestelde verregaande regelgeving in het provinciaal beleid en	Ten aanzien van de gebiedsaanduiding 'Overige zone-zone landschap, leefomgeving en gezondheid' wordt opgemerkt dat het enkel een technische verwerking van de gebiedsaanduiding betreft. Deze is exact overgenomen uit het bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert. Deze technische verwerking was noodzakelijk omdat naar aanleiding van deze partiële herziening aan het overgrote deel van de agrarische bouwvlakken een extra aanduiding is toegevoegd. Hierom zijn de bouwvlakken, inclusief de onderliggende enkelbestemming overgenomen. De vlakdekkende	De zienswijze geeft op onderdelen aanleiding tot aanpassing van het plan.

Kenmerk: 29298/84305	de voorwaarden waaraan voldaan moet worden bij bedrijfsontwikkelingen in de veehouderijsector is de gebiedsaanduiding 'Zone landschap, leefomgeving en gezondheid' overbodig en leidt alleen tot verwarring cq. rechtsongelijkheid ten opzichte van de overige gebieden. Veehouders worden door de maatregelen met hoge kosten geconfronteerd. Door het strakke beleid en de extra eisen, bovenop de provinciale eisen, wordt het nagenoeg onmogelijk om in de toekomst te kunnen blijven exploiteren, ongeacht of er sprake is van een duurzame locatie. Reclamant verzoekt om alleen de provinciale eisen op te nemen zonder extra aanvullende voorschriften. Ten aanzien van artikel 3.2.6 van het ontwerp bestemmingsplan wordt het volgende opgemerkt. Artikel 3.2.6 betreft bouwregels voor bouwwerken, geen gebouwen zijnde binnen het bouwvlak. Artikel 3.2.6 lid f heeft betrekking op de oppervlakte dierverblijven. Een dierenverblijf is, zoals de begrippenlijst aangeeft, een gebouw en niet een bouwwerk, geen gebouw zijnde. Artikel 3.2.6, lid f is overbodig en schept alleen onduidelijkheid en kan derhalve geschrapt worden. Ten aanzien van artikel 3.3.5 en 3.5.3 van het ontwerp bestemmingsplan merkt reclamant het volgende op. Artikel 3.3.5, lid c en artikel 3.5.3, lid c bepalen het volgende: 'De toename van de oppervlakte van dierenverblijven dient vanuit een goede leefomgeving en gelet op de omvang van de bebouwing, de effecten vanwege milieuaspecten,	gebiedsaanduidingen (en dubbelbestemmingen) zijn in het geheel opnieuw overgenomen omdat deze door het overnemen van de enkelbestemmingen deels zouden zijn wegbestemd. Op basis van de ruimtelijke analyse en visie uit de structuurvisie "In duurzaam perspectief" is een keuze gemaakt voor onderzoek naar alternatieven in planMER en GES. Een belangrijk aspect uit deze structuurvisie betreft de ambitie om de leefomgeving zo duurzaam mogelijk in te richten. Uit de deskundigenrapporten komt naar voren dat het opnemen van wijzigingsbevoegdheden voor omschakeling naar veehouderij en het uitbreiden van bouwvlakken in de bestreden zone tot grotere milieu – en gezondheidsgevolgen kan leiden dan een bestemmingsplan waarin deze bevoegdheden niet zijn opgenomen. Met in achtneming van deze conclusie en aanbevelingen heeft de gemeenteraad uitdrukkelijk een afweging gemaakt ten opzichte van de belangen van betrokken agrariërs. Uiteraard zijn op sectoraal niveau ook andere instrumenten beschikbaar om per deelthema sturing te kunnen uitvoeren. Dit laat onverlet dat bij het maken van integrale afwegingen in het kader van ruimtelijke keuzes alle belangen worden meegewogen. Deze afweging is ook nadrukkelijk toegestaan binnen de kaders van de Verordening ruimte van de provincie Noord – Brabant. Deze regels geven de maximale beleidsruimte voor gemeenten aan. Het staat de gemeente vrij om binnen deze kaders op grond van lokaal gedragen argumenten tot andere afwegingen te komen dan toepassing van het maximaal toegestane. Ook toepassing van scherpere normen dan wettelijk toegestaan is in die zin mogelijk. Gelet op de ruimtelijke structuur en de visie voor ontwikkeling van het gebied op grond van de structuurvisie én de resultaten van het planMER	
-----------------------------	---	--	--

	de effecten vanwege volksgezondheid en de afwikkeling van het verkeer inpasbaar te zijn in de omgeving'. Deze bepaling staat niet in de Verordening ruimte Noord-Brabant. Niet is opgenomen wat het toetsingskader is en aan welke voorwaarden voldaan moet worden. Dit schept verwarring en leidt tot veel onduidelijkheid, wanneer wel of geen medewerking wordt verleend. Het aspect volksgezondheid is ruimtelijk niet relevant en kan niet worden meegenomen in het bestemmingsplan. Reclamant verzoekt om alleen de eisen uit de Verordening ruimte Noord-Brabant op te nemen, zonder verdergaande aanvullende eisen. Ten aanzien van artikel 3.4 van het ontwerp bestemmingsplan merkt reclamant op dat de rechtsgevolgen van artikel 3.4.1 lid d en e. onduidelijk zijn. Niet duidelijk is wat wordt bedoeld met het gebruik van de gronden. Het bemesten, beweiden of iets anders? Voor dit artikel is geen ontheffing opgenomen dat door u medewerking kan worden verleend op het moment dat een Natuurbeschermingswetvergunning voor de beoogde situatie is verleend. Maatwerk is alleen mogelijk via een buitenplanse bestemmingsplanprocedure, die behoorlijk kostbaar is, een lange periode in beslag neemt en positieve ontwikkelingen zullen belemmeren. Tot slot verzoekt reclamant om een binnenplanse afwijkingsbevoegdheid op te nemen in het bestemmingsplan om af te kunnen wijken van de in het plan	en GES is er voor gekozen om in dit bestemmingsplan buitengebied geen wijzigingsbevoegdheid voor omschakeling naar een intensieve veehouderij en uitbreiding van bouwvlakken voor een intensieve veehouderij op te nemen. Naar de mening van de gemeente heeft hiermee een zorgvuldige belangenafweging op basis van een gedegen onderzoek ten grondslag gelegen aan dit besluit. Dit is dus destijds een weloverwogen keuze geweest van de gemeente. Het inzicht en beleid van de gemeente ten aanzien van deze regeling in het moederplan is in de afgelopen jaren niet gewijzigd. Voorts wordt opgemerkt dat de rechtsgevolgen van de gebiedsaanduiding niet dezelfde zijn als de rechtsgevolgen van de bepalingen ten aanzien van de zorgvuldige veehouderij zoals opgenomen in de provinciale verordening. In die zin zijn de bepalingen complementair aan elkaar en is er voor de gemeente geen aanleiding om de gebiedsaanduiding te laten vervallen. Tevens wordt opgemerkt dat de gebiedsaanduiding destijds in verband met de beroepsprocedure is behandeld door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State en dat daarbij is overwogen dat er geen grond bestaat voor het oordeel dat niet in redelijkheid deze aanduiding aan de gronden in het oostelijk gedeelte van het plangebied konden worden toegekend (rechtsoverweging 23.5 en 23.6, alsmede 21.4 t/m 21.8 van de Uitspraak ten aanzien van zaaknummer 201206940/1/R3 d.d. 30 april 2014). Al met al is er voor de gemeente geen aanleiding de gebiedsaanduiding 'Overige zone-zone landschap, leefomgeving en gezondheid' te laten vervallen. Op grond van de begripsbepaling in de Verordening Ruimte Noord-Brabant en de begrippen in het ontwerp bestemmingsplan is	
--	--	---	--

		opgenomen voorwaardelijke verplichting zoals voor onderhavige locatie opgenomen in artikel 3.4.6, sub a van het ontwerp bestemmingsplan, zodat eventueel afgeweken kan worden van het landschappelijk inpassingsplan dat middels die voorwaardelijke verplichting wordt geborgd. Reclamant verzoekt om de genoemde bestemmingsregels aan te passen en de gebiedsaanduiding 'Overige zone-zone landschap, leefomgeving en gezondheid' te laten vervallen.	een dierenverblijf inderdaad gedefinieerd als een gebouw. De bepaling in de artikelen over bouwwerken, geen gebouwen zijnde binnen het bouwvlak zijn daarom niet noodzakelijk. Sub f. Wordt in zijn geheel verwijderd uit artikel 3.2.6. De betreffende bepaling in 3.3.5, sub c en 3.5.3, sub c luidt als volgt: <i>"De toename van de oppervlakte van dierenverblijven dient vanuit een goede leefomgeving en gelet op de omvang van de bebouwing, de effecten vanwege milieuaspecten, de effecten vanwege volksgezondheid en de afwikkeling van het verkeer inpasbaar te zijn in de omgeving."</i> De bepaling in (onder meer) 3.3.5 en 3.5.3 onder c is opgenomen op basis van artikel 7.3.1, sub c in samenhang met artikel 3.1, derde lid, onder b en c van de Verordening ruimte Noord-Brabant. Deze luidt als volgt: <i>"Ten behoeve van het behoud en de bevordering van de ruimtelijke kwaliteit bevat de toelichting bij een bestemmingsplan als bedoeld in het eerste lid een verantwoording waaruit blijkt dat:</i> <i>b.de omvang van de beoogde ruimtelijke ontwikkeling, de omvang van de bebouwing en de beoogde functie, past in de omgeving gelet op de bestaande en toekomstige functies in de omgeving en de effecten die de ontwikkeling op die functies heeft, waaronder de effecten vanwege milieuaspecten en volksgezondheid;</i> <i>c.een op de beoogde ruimtelijke ontwikkeling afgestemde afwikkeling van het personen- en goederenvervoer is verzekerd, waaronder een goede aansluiting op de aanwezige infrastructuur van weg, water of spoor, inclusief openbaar vervoer, een en ander onder onverminderd hetgeen in hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer en elders in deze verordening is bepaald."</i> Toetsing aan de genoemde aspecten in het geval van een concrete	
--	--	--	---	--

		omgevingsvergunningaanvraag is mogelijk. Het is daarvoor niet noodzakelijk om in het bestemmingsplan objectieve criteria in de zin van kwantitatieve normen te stellen. Dit is, zeker op het niveau van het bestemmingsplan buitengebied, ongewenst. De inpasbaarheid van nieuwe bebouwing voor veehouderijen is immers sterk afhankelijk van enerzijds de schaal van het initiatief en anderzijds de locatie daarvan. Bepaalde gebieden verdragen een toename van bebouwing voor veehouderijen beter dan andere gebieden, bijvoorbeeld vanwege de grotere afstand tot gevoelige objecten of de aan aanwezigheid van een adequate ontsluitingsstructuur. Een zorgvuldige afweging is in alle gevallen noodzakelijk, en het opgenomen artikel garandeert dat aan alle relevante aspecten wordt getoetst. Daarbij is van belang dat de voorwaarde niet stelt dat er in het geheel geen effecten mogen zijn. Een toename van effecten vanwege bijvoorbeeld milieuaspecten, volksgezondheid en verkeersafwikkeling kan aanvaardbaar zijn, mits de uitbreiding, alles afwegende, inpasbaar is in de omgeving. De bepaling staat dus wel in de verordening ruimte en het ontwerp bestemmingsplan is op dit punt dus niet strenger dan de Verordening ruimte. Ten aanzien van artikel 3.4 van het bestemmingsplan merkt de gemeente het volgende op. Jurisprudentie wijst inmiddels uit dat het wat betreft een regeling omtrent stikstof niet volstaat om via het bestemmingsplan de emissie vanuit stallen op slot te zetten, omdat ook rekening dient te worden gehouden met effecten die kunnen optreden door een toename van beweiding, een toename van bemesting en meer verkeersbewegingen die gepaard gaan met een toename van het aantal dieren. Ten aanzien hiervan heeft de gemeente de volgende overwegingen:	
--	--	---	--

			In artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming is een verbod opgenomen om zonder vergunning van Gedeputeerde Staten - of in uitzonderingsgevallen de Minister - handelingen te verrichten of projecten te realiseren die, gelet op de instandhoudingsdoelstelling, de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in een Natura 2000-gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Op basis van een uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State (4 februari 2015, 201305073) blijkt dat niet op voorhand kan worden uitgesloten dat beweiding en bemesting 'andere handelingen' zijn, waarvoor dus een vergunningplicht aan de orde kan zijn. De provincie Noord-Brabant heeft op grond van artikel 2.9, derde lid van de Wnb, in artikel 1.2 van de Verordening natuurbescherming Noord-Brabant een vrijstelling opgenomen voor beweiding en bemesting. De vrijstellingsmogelijkheid van Gedeputeerde Staten kan op grond van artikel 2.9, vierde lid van de Wnb uitsluitend worden gebruikt voor 'andere handelingen ten aanzien waarvan op voorhand rekening is gehouden met de gevolgen die de handeling kan hebben voor een Natura 2000-gebied, gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor dat gebied'. Voor de vrijstelling voor beweiding en bemesting is de volgende toelichting gegeven: 'In de verordening is op grond van artikel 2.9, derde lid, van de Wnb, een vrijstelling opgenomen van het verbod om zonder vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb vee te weiden en meststoffen te gebruiken. De vrijstelling ziet op het weiden van alle soorten vee en het op of in de bodem brengen van organische en dierlijke meststoffen en kunstmest. Bij het gebruik van meststoffen	
--	--	--	--	--

			gaat het, overeenkomstig de begripsomschrijving in artikel 1 van het Besluit gebruik meststoffen, om het op of in de bodem brengen van meststoffen. Het Europees en nationaal wettelijk kader bieden hiervoor voldoende mogelijkheid. Artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn 92/43 (hierna: de richtlijn) eist een toetsing vooraf aan de hand van een passende beoordeling voor projecten of plannen die kunnen leiden tot significante gevolgen voor de instandhoudingsdoelen van een Natura 2000-gebied. Uit de uitspraak van de Afdeling blijkt dat het weiden van vee en het uitrijden van mest niet is aan te merken als project, maar als 'andere handeling'. Voor dergelijke activiteiten verplicht artikel 6, tweede lid, van de richtlijn uitsluitend om passende maatregelen te treffen ten behoeve van het voorkomen van een verslechtering van de kwaliteit van natuurlijke habitats (en van verstoring van soorten) in Natura 2000-gebieden. Dit is de basis voor de generieke vrijstellingsmogelijkheid die is opgenomen in artikel 2.9, derde lid, van de Wnb. Voor zover een dergelijke verslechtering aan de orde zou kunnen zijn, zijn er voldoende instrumenten naast de vergunningplicht om tijdig te kunnen ingrijpen.' Voor bemesting of beweiding is dus géén Wnb-vergunning benodigd. Het verlenen van een Wnb-vergunning voor deze handelingen zou in de praktijk zeer complex zijn. Vanuit een agrarisch bedrijf worden immers niet altijd dezelfde gronden beweid/bemest, en ook niet in dezelfde intensiteit. Een wisseling van gronden en/of bemestings-/beweidingsintensiteit behoort tot de normale fluctuaties binnen de agrarische bedrijfsvoering. In de praktijk is het ondoenlijk om de Wnb-vergunning hier periodiek op aan te passen. Dezelfde bezwaren gelden onverkort voor het opnemen van een regeling in het bestemmingsplan: het toevoegen van een	
--	--	--	--	--

			regeling voor bemesting en beweiding is ongewenst, aangezien zo'n regeling niet toetsbaar en in de praktijk niet handhaafbaar is. Gezien de vrijstelling van de Wnb-vergunningplicht leidt zo'n regeling bovendien tot een ongewenste beperking: het bestemmingsplan zou een toename van depositie ten gevolge van een andere beweiding/bemesting dan in de bestaande, feitelijke situatie uitsluiten, terwijl gezien de provinciale vrijstelling voor het gebruik geen Wnb-vergunning kan worden aangevraagd en het gewijzigde gebruik dus op geen enkele wijze kan (of hoeft te) worden vergund. In tegenstelling tot bemesting/beweiding is het bij vergunningverlening wel mogelijk om een realistische inschatting te maken van het aantal verkeersbewegingen van en naar een agrarisch bedrijf en de effecten die dat heeft op de stikstofdepositie. De provinciale vrijstellingsregeling geldt dan ook niet voor vervoersbewegingen van en naar het bedrijf, maar uitsluitend voor de effecten van beweiding en bemesting. De aangepaste stikstofregeling in het bestemmingsplan gaat uit van een depositieslot waarbij 'de depositie ten gevolge van de emissie afkomstig van het agrarisch bedrijf' niet meer mag bedragen dan in de feitelijke, legale situatie (of meer dan conform een reeds verleende Nbw-vergunning). De verkeersbewegingen van en naar het agrarisch bedrijf worden getoetst bij het verlenen van de omgevingsvergunning voor milieu als onderdeel van de activiteiten van het bedrijf. De emissie afkomstig van de verkeersbewegingen is dan ook onderdeel van 'de emissie afkomstig van het agrarisch bedrijf'. Op grond van het depositieslot dienen de effecten van extra verkeersbewegingen dus te worden meegenomen in de toetsing en mag de totale depositie vanwege de emissie uit dierenverblijven en de emissie afkomstig van	
--	--	--	--	--

		het verkeer niet toenemen. In het geval op basis van interne saldering (door toepassing van een ander stalsysteem) depositieruimte ontstaat, zal een deel van die depositieruimte dus moeten worden ingezet voor de toename van verkeersbewegingen. Een bestemmingsplan mag uitsluitend worden vastgesteld indien op voorhand de zekerheid is verkregen dat het plan de natuurlijke kenmerken van Natura 2000-gebieden niet aantast. Flexibiliteitsbepalingen (afwijkingsmogelijkheden en wijzigingsbevoegdheden) moeten worden meegenomen bij het bepalen van de maximale effecten van het plan. Aangezien het bestemmingsplan de toename van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden moet uitsluiten, kan deze ook niet via een binnenplanse afwijking of wijzigingsbevoegdheid worden toegestaan. Om aan de plantoets van artikel 2.7, eerste lid van de Wet natuurbescherming te kunnen voldoen kan niet worden geanticipeerd op nog te verlenen vergunningen, aangezien beoordeling op planniveau moet worden verricht voordat het bestemmingsplan wordt vastgesteld (bijvoorbeeld Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State 201501041/1/R4, r.o. 49.9). Voor reeds verleende, maar nog niet onherroepelijke Natuurbeschermingswetvergunningen, geldt dat op het moment van vaststelling van het bestemmingsplan nog niet vaststaat dat de vergunning in stand blijft. Mocht bijvoorbeeld door de rechtbank worden geoordeeld dat de passende beoordeling die in het kader van de Natuurbeschermingswetvergunning is verricht, gebreken vertoont, dan had die vergunning niet als referentiesituatie in het bestemmingsplan mogen worden opgenomen. Op zo'n gerechtelijke uitspraak kan niet worden geanticipeerd, vandaar dat slechts onherroepelijke vergunningen als referentiesituatie zijn benoemd. Als peildatum	
--	--	--	--

			geldt de datum van vaststelling van het bestemmingsplan. Dit is overeenkomstig jurisprudentie daaromtrent. De gemeente overweegt ten aanzien van de voorwaardelijke verplichting dat zij op voorhand geen problemen heeft met het opnemen van een afwijkingsbevoegdheid om af te kunnen wijken van het landschappelijke inpassingsplan, zolang de verplichting maar geborgd blijft en derden hun belangen kenbaar kunnen maken tegen wijzigingen en dit ook gevolg kan krijgen in een rechterlijke procedure. Geconstateerd is dat hieraan kan worden voldaan. Een afwijkingsmogelijkheid om het landschappelijke inpassingsplan anders uit te voeren zal in het bestemmingsplan worden opgenomen.	
24	Adviesbureau van Gerwen V.O.F. t.a.v. mevrouw M.T.G. van Gerwen Heijtmorgen 10 5375 AN Reek Postbus 22 5410 AA Zeeland Namens C.W.R.M. Vloet (Pluimveebedrijf Vloet) Bedrijf: Amansweg 20 5455 RD Wilbertoord Datum: 10-11-2017 Kenmerk: 29298/84305	De zienswijze richt op de locatie aan de Amansweg 20 te Wilbertoord en in verband daarmee op het ontbreken van een regeling ten aanzien van plattelandswoningen en diverse regels in het ontwerp bestemmingsplan (artikelen 7.2.6, 7.3.5, 7.5.3 en 7.4). Ten aanzien van het ontbreken van een regeling ten behoeve van plattelandswoningen merkt reclamant op dat hij op meerdere locaties een agrarisch bedrijf exploiteert. Hij kan slechts op 1 locatie woonachtig zijn. Dit kan in de toekomst gaan inhouden dat bedrijfswoningen bij de overige locaties bewoond kunnen gaan worden door personen die geen binding hebben met het bedrijf. Voorts merkt reclamant op dat door de strengere eisen ten aanzien van veehouderijen, bedrijven zich genoodzaakt zullen zien om locaties elders te kopen om alsnog uit te kunnen breiden. Een bedrijfsvoerder kan echter maar op 1 locatie woonachtig zijn. Om verval c.q. verpaupering van een	Op 1 januari 2013 is de Wet plattelandswoning in werking getreden. De Wet plattelandswoningen regelt dat: - de bestemming van gebouwen zoals opgenomen in het bestemmingsplan bepalend is voor de mate van milieubescherming en niet langer het feitelijk gebruik; - plattelandswoningen kunnen worden opgenomen in het bestemmingsplan, waarmee het beschermingsniveau ten opzichte van het agrarische bedrijf wordt bepaald. Bewoning door derden, die geen binding hebben met het ter plaatse opererende agrarische bedrijf, wordt toegestaan. Plattelandswoningen zijn (voormalige) agrarische bedrijfswoningen die door derden (burgers) worden bewoond. De Wet Plattelandswoningen maakt het mogelijk dat een voormalige agrarische bedrijfswoning bewoond mag worden door iemand die geen functionele relatie heeft met het bijbehorende agrarische bedrijf. Personen die geen functionele relatie (meer) hebben met het agrarisch bedrijf kunnen ook burgers zijn die nog nooit een functionele relatie hebben gehad	De zienswijze geeft op onderdelen aanleiding tot aanpassing van het plan.

	woning en de omgeving te voorkomen kan een bedrijfswoning beter door derden worden gehuurd cq worden verkocht dan dat deze woning leeg komt te staan. De Wet Plattelandswoningen maakt de omzetting van een agrarische bedrijfswoning naar een plattelandswoning mogelijk, zonder dat het agrarische bedrijf waar de woning toe behoorde, wordt belemmerd in de bedrijfsvoering. Hierdoor ontstaan ruimere gebruiksmogelijkheden van de (voormalige) bedrijfswoning, want deze is eventueel ook geschikt te maken voor burgerbewoning. Gemeente Mill en Sint Hubert heeft echter geen beleid ten aanzien van plattelandswoningen. Een herziening van het bestemmingsplan biedt een uitgelezen kans om beleid cq. Regels op te nemen voor het toestaan van een plattelandswoning. Het is een gemiste kans om geen voorwaarden op te nemen in het bestemmingsplan. Twee voorbeeldregelingen worden ter suggestie bijgevoegd. Ten aanzien van artikel 7.2.6 van het ontwerp bestemmingsplan wordt het volgende opgemerkt. Artikel 7.2.6 betreft bouwregels voor bouwwerken, geen gebouwen zijnde binnen het bouwvlak. Artikel 7.2.6 lid f heeft betrekking op de oppervlakte dierverblijven. Een dierenverblijf is, zoals de begrippenlijst aangeeft, een gebouw en niet een bouwwerk, geen gebouw zijnde. Artikel 7.2.6, lid f is overbodig en schept alleen onduidelijkheid en kan derhalve geschrapt worden. Ten aanzien van artikel 7.3.5 en 7.5.3	met het agrarische bedrijf. De wet regelt dat deze woningen in mindere mate worden beschermd tegen milieugevolgen van het bijbehorende bedrijf. Tegen hinder afkomstig van omliggende bedrijven wordt de plattelandswoning wel beschermd. Om deze vorm van burgerbewoning toe te staan moeten deze woningen wel specifiek geregeld worden in een ruimtelijk plan. De Wet plattelandswoning laat aan gemeenten de ruimte om zelf invulling te geven aan de regeling. De wet schrijft immers niet voor welke inhoud een plattelandswoning mag hebben, of deze mag worden uitgebreid, hoeveel bijgebouwen er mogen staan bij de plattelandswoning, etcetera. Het toestaan van een plattelandswoning lijkt een beperkte niet-duurzame oplossing. De gemeente acht het op voorhand opnemen van een regeling voor plattelandswoningen door middel van een afwijkingsbevoegdheid in ieder geval niet aan de orde. Mocht blijken dat in een maatwerk situatie het aanwijzen van een plattelandswoning niet alleen ruimtelijk aanvaardbaar is, maar ook in ieder geval geen feitelijke verslechtering voor het woon en leefklimaat met zich meebrengen dan pas is gemeente eventueel bereid te overwegen om voormalige bedrijfswoningen aan te wijzen als plattelandswoning. Hiervoor kan dan een zelfstandige bestemmingsplanprocedure worden gevolgd. Op voorhand acht de gemeente het vanuit ruimtelijke optiek niet van meerwaarde om beleid te formuleren en/of een regeling in het bestemmingsplan op te nemen. De gemeente past dus een 'nee-tenzij' - principe toe. Daaraan liggen verder de volgende overwegingen ten grondslag: 1. Via de Wet plattelandswoningen is geregeld dat planologisch juridisch gezien de emissies vanuit het bedrijf niet gelden en niet	
--	--	--	--

	van het ontwerp bestemmingsplan merkt reclamant het volgende op. Artikel 7.3.5, lid c en artikel 7.5.3, lid c bepalen het volgende: 'De toename van de oppervlakte van dierenverblijven dient vanuit een goede leefomgeving en gelet op de omvang van de bebouwing, de effecten vanwege milieuaspecten, de effecten vanwege volksgezondheid en de afwikkeling van het verkeer inpasbaar te zijn in de omgeving'. Deze bepaling staat niet in de Verordening ruimte Noord-Brabant. Niet is opgenomen wat het toetsingskader is en aan welke voorwaarden voldaan moet worden. Dit schept verwarring en leidt tot veel onduidelijkheid, wanneer wel of geen medewerking wordt verleend. Het aspect volksgezondheid is ruimtelijk niet relevant en kan niet worden meegenomen in het bestemmingsplan. Reclamant verzoekt om alleen de eisen uit de Verordening ruimte Noord-Brabant op te nemen, zonder verdergaande aanvullende eisen. Ten aanzien van artikel 7.4 van het ontwerp bestemmingsplan merkt reclamant op dat de rechtsgevolgen van artikel 7.4.1 lid d en e. onduidelijk zijn. Niet duidelijk is wat wordt bedoeld met het gebruik van de gronden. Het bemesten, beweiden of iets anders? Voor dit artikel is geen ontheffing opgenomen dat door u medewerking kan worden verleend op het moment dat een Natuurbeschermingswetvergunning voor de beoogde situatie is verleend. Maatwerk is alleen mogelijk via een buitenplanse bestemmingsplanprocedure, die	als hinder worden getoetst. Echter feitelijk gezien is er wel hinder. Dus er kunnen situaties ontstaan waarbij bijvoorbeeld de geurbelasting op de plattelandswoningen in veel gevallen hoger is dan op een burgerwoning acceptabel is. Het leefklimaat zal in ieder geval niet goed zijn. De gemeente wil daaraan geen medewerking verlenen zeker als er situaties ontstaan waarbij de bedrijfsvoerder de toestemming om plattelandswoning aanvraagt en derden in de woning laat wonen. 2. In het geval van eigendomsoverdracht ontstaan gegarandeerd problemen in de toekomst door deze beperkte planologische regeling. De bewoner van de plattelandswoning krijgt behoefte aan bijgebouwen, terwijl de bedrijfsvoerder mogelijk behoefte krijgt aan uitbreiding van het bouwvlak. Door mee te werken aan een plattelandswoning zal de gemeente alleen maar meer en meer in de hand werken dat de publiekrechtelijke situatie niet in overeenstemming is met de privaatrechtelijke situatie. Dit is onzorgvuldig. 3. Doordat een hogere hinder wordt toegestaan dan acceptabel is, ontstaat een strijd met een goede ruimtelijke ordening, het basisbeginsel van de ruimtelijke ordening. 4. Een zeer belangrijk principe van ruimtelijke ordening, het principe van ruimtelijke scheiding (zonering), wordt verlaten. Zonering is de aangewezen manier om milieuaspecten een rol te laten spelen in de ruimtelijke ordening, het aanbrengen van milieubelastende en milieugevoelige activiteiten. Burgerwoningen (en dus in feite ook plattelandswoningen) moeten op basis van dat principe juist zo veel mogelijk geweerd worden uit gebieden waar bedrijvigheid (de landbouw) het primaat heeft en andersom. Door toepassing van de mogelijkheid van plattelandswoningen lijkt het buitengebied meer en meer versnipperd te raken en de toestemmingen lijken onomkeerbaar te zijn.	
--	---	--	--

		behoorlijk kostbaar is, een lange periode in beslag neemt en positieve ontwikkelingen zullen belemmeren. In het artikel wordt verwezen naar bijlagen 2, 3 en 4 bij de Regels van het ontwerp bestemmingsplan. De verleende Nbw vergunning is niet opgenomen in de bijlagen. Echter op 2 juni 2016 is door de provincie Limburg een Nbw vergunning verleend voor onderhavige locatie. De verleende vergunning voor de locatie Amansweg 20 te Wilbertoord dient derhalve te worden opgenomen in bijlage 2 bij de Regels van het ontwerp bestemmingsplan. Reclamant verzoekt om de regels ten aanzien van het gebruik van een agrarische bedrijfswoning als plattelandswoning op te nemen in het bestemmingsplan en om de genoemde bestemmingsplanvoorschriften aan te passen en om de verleende Nbw vergunning op te nemen in bijlage 2 bij de Regels van het ontwerp bestemmingsplan.	5. Het toestaan van plattelandswoningen verhoudt zich ook niet met de behoefte om minimale afstanden onderbouwd te krijgen ten behoeve van het voorkomen van zoönoses. Op grond van de begripsbepaling in de Verordening Ruimte Noord-Brabant en de begrippen in het ontwerp bestemmingsplan is een dierenverblijf inderdaad gedefinieerd als een gebouw. De bepaling in de artikelen over bouwwerken, geen gebouwen zijnde binnen het bouwvlak zijn daarom niet noodzakelijk. Sub f. Wordt in zijn geheel verwijderd uit artikel 7.2.6. De betreffende bepaling in 7.3.5, sub c en 7.5.3, sub c luidt als volgt: “De toename van de oppervlakte van dierenverblijven dient vanuit een goede leefomgeving en gelet op de omvang van de bebouwing, de effecten vanwege milieuaspecten, de effecten vanwege volksgezondheid en de afwikkeling van het verkeer inpasbaar te zijn in de omgeving.” De bepaling in (onder meer) 7.3.5 en 7.5.3 onder c is opgenomen op basis van artikel 7.3.1, sub c in samenhang met artikel 3.1, derde lid, onder b en c van de Verordening ruimte Noord-Brabant. Deze luidt als volgt: “Ten behoeve van het behoud en de bevordering van de ruimtelijke kwaliteit bevat de toelichting bij een bestemmingsplan als bedoeld in het eerste lid een verantwoording waaruit blijkt dat: b.de omvang van de beoogde ruimtelijke ontwikkeling, de omvang van de bebouwing en de beoogde functie, past in de omgeving gelet op de bestaande en toekomstige functies in de omgeving en de effecten die de ontwikkeling op die functies heeft, waaronder de effecten vanwege milieuaspecten en volksgezondheid; c.een op de beoogde ruimtelijke ontwikkeling afgestemde afwikkeling van het personen- en	
--	--	--	--	--

			goederenvervoer is verzekerd, waaronder een goede aansluiting op de aanwezige infrastructuur van weg, water of spoor, inclusief openbaar vervoer, een en ander onder onverminderd hetgeen in hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer en elders in deze verordening is bepaald.” Toetsing aan de genoemde aspecten in het geval van een concrete omgevingsvergunningaanvraag is mogelijk. Het is daarvoor niet noodzakelijk om in het bestemmingsplan objectieve criteria in de zin van kwantitatieve normen te stellen. Dit is, zeker op het niveau van het bestemmingsplan buitengebied, ongewenst. De inpasbaarheid van nieuwe bebouwing voor veehouderijen is immers sterk afhankelijk van enerzijds de schaal van het initiatief en anderzijds de locatie daarvan. Bepaalde gebieden verdragen een toename van bebouwing voor veehouderijen beter dan andere gebieden, bijvoorbeeld vanwege de grotere afstand tot gevoelige objecten of de aan aanwezigheid van een adequate ontsluitingsstructuur. Een zorgvuldige afweging is in alle gevallen noodzakelijk, en het opgenomen artikel garandeert dat aan alle relevante aspecten wordt getoetst. Daarbij is van belang dat de voorwaarde niet stelt dat er in het geheel geen effecten mogen zijn. Een toename van effecten vanwege bijvoorbeeld milieuaspecten, volksgezondheid en verkeersafwikkeling kan aanvaardbaar zijn, mits de uitbreiding, alles afwegende, inpasbaar is in de omgeving. De bepaling staat dus wel in de verordening ruimte en het ontwerp bestemmingsplan is op dit punt dus niet strenger dan de Verordening ruimte. Ten aanzien van artikel 7.4 van het bestemmingsplan merkt de gemeente het volgende op. Jurisprudentie wijst inmiddels uit dat het wat betreft een regeling omtrent stikstof	
--	--	--	--	--

		niet volstaat om via het bestemmingsplan de emissie vanuit stallen op slot te zetten, omdat ook rekening dient te worden gehouden met effecten die kunnen optreden door een toename van beweiding, een toename van bemesting en meer verkeersbewegingen die gepaard gaan met een toename van het aantal dieren. Ten aanzien hiervan heeft de gemeente de volgende overwegingen: In artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming is een verbod opgenomen om zonder vergunning van Gedeputeerde Staten - of in uitzonderingsgevallen de Minister - handelingen te verrichten of projecten te realiseren die, gelet op de instandhoudingsdoelstelling, de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in een Natura 2000-gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Op basis van een uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State (4 februari 2015, 201305073) blijkt dat niet op voorhand kan worden uitgesloten dat beweiding en bemesting 'andere handelingen' zijn, waarvoor dus een vergunningplicht aan de orde kan zijn. De provincie Noord-Brabant heeft op grond van artikel 2.9, derde lid van de Wnb, in artikel 1.2 van de Verordening natuurbescherming Noord-Brabant een vrijstelling opgenomen voor beweiding en bemesting. De vrijstellingsmogelijkheid van Gedeputeerde Staten kan op grond van artikel 2.9, vierde lid van de Wnb uitsluitend worden gebruikt voor 'andere handelingen ten aanzien waarvan op voorhand rekening is gehouden met de gevolgen die de handeling kan hebben voor een Natura 2000-gebied, gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor dat gebied'. Voor de vrijstelling voor beweiding en bemesting is de volgende toelichting gegeven:	
--	--	--	--

			‘In de verordening is op grond van artikel 2.9, derde lid, van de Wnb, een vrijstelling opgenomen van het verbod om zonder vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb vee te weiden en meststoffen te gebruiken. De vrijstelling ziet op het weiden van alle soorten vee en het op of in de bodem brengen van organische en dierlijke meststoffen en kunstmest. Bij het gebruik van meststoffen gaat het, overeenkomstig de begripsomschrijving in artikel 1 van het Besluit gebruik meststoffen, om het op of in de bodem brengen van meststoffen. Het Europees en nationaal wettelijk kader bieden hiervoor voldoende mogelijkheid. Artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn 92/43 (hierna: de richtlijn) eist een toetsing vooraf aan de hand van een passende beoordeling voor projecten of plannen die kunnen leiden tot significante gevolgen voor de instandhoudingsdoelen van een Natura 2000-gebied. Uit de uitspraak van de Afdeling blijkt dat het weiden van vee en het uitrijden van mest niet is aan te merken als project, maar als ‘andere handeling’. Voor dergelijke activiteiten verplicht artikel 6, tweede lid, van de richtlijn uitsluitend om passende maatregelen te treffen ten behoeve van het voorkomen van een verslechtering van de kwaliteit van natuurlijke habitats (en van verstoring van soorten) in Natura 2000-gebieden. Dit is de basis voor de generieke vrijstellingsmogelijkheid die is opgenomen in artikel 2.9, derde lid, van de Wnb. Voor zover een dergelijke verslechtering aan de orde zou kunnen zijn, zijn er voldoende instrumenten naast de vergunningplicht om tijdig te kunnen ingrijpen.’ Voor bemesting of beweiding is dus géén Wnb-vergunning benodigd. Het verlenen van een Wnb-vergunning voor deze handelingen zou in de praktijk zeer complex zijn. Vanuit een agrarisch bedrijf worden immers niet altijd	
--	--	--	---	--

		dezelfde gronden beweid/bemest, en ook niet in dezelfde intensiteit. Een wisseling van gronden en/of bemestings-/beweidingsintensiteit behoort tot de normale fluctuaties binnen de agrarische bedrijfsvoering. In de praktijk is het ondoenlijk om de Wnb-vergunning hier periodiek op aan te passen. Dezelfde bezwaren gelden onverkort voor het opnemen van een regeling in het bestemmingsplan: het toevoegen van een regeling voor bemesting en beweiding is ongewenst, aangezien zo'n regeling niet toetsbaar en in de praktijk niet handhaafbaar is. Gezien de vrijstelling van de Wnb-vergunningplicht leidt zo'n regeling bovendien tot een ongewenste beperking: het bestemmingsplan zou een toename van depositie ten gevolge van een andere beweiding/bemesting dan in de bestaande, feitelijke situatie uitsluiten, terwijl gezien de provinciale vrijstelling voor het gebruik geen Wnb-vergunning kan worden aangevraagd en het gewijzigde gebruik dus op geen enkele wijze kan (of hoeft te) worden vergund. In tegenstelling tot bemesting/beweiding is het bij vergunningverlening wel mogelijk om een realistische inschatting te maken van het aantal verkeersbewegingen van en naar een agrarisch bedrijf en de effecten die dat heeft op de stikstofdepositie. De provinciale vrijstellingsregeling geldt dan ook niet voor vervoersbewegingen van en naar het bedrijf, maar uitsluitend voor de effecten van beweiding en bemesting. De aangepaste stikstofregeling in het bestemmingsplan gaat uit van een depositieslot waarbij 'de depositie ten gevolge van de emissie afkomstig van het agrarisch bedrijf' niet meer mag bedragen dan in de feitelijke, legale situatie (of meer dan conform een reeds verleende Nbw-vergunning). De verkeersbewegingen van en naar het agrarisch bedrijf worden getoetst bij het verlenen van de omgevingsvergunning voor milieu als onderdeel	
--	--	---	--

			van de activiteiten van het bedrijf. De emissie afkomstig van de verkeersbewegingen is dan ook onderdeel van 'de emissie afkomstig van het agrarisch bedrijf'. Op grond van het depositieslot dienen de effecten van extra verkeersbewegingen dus te worden meegenomen in de toetsing en mag de totale depositie vanwege de emissie uit dierenverblijven en de emissie afkomstig van het verkeer niet toenemen. In het geval op basis van interne saldering (door toepassing van een ander stalsysteem) depositieruimte ontstaat, zal een deel van die depositieruimte dus moeten worden ingezet voor de toename van verkeersbewegingen. Een bestemmingsplan mag uitsluitend worden vastgesteld indien op voorhand de zekerheid is verkregen dat het plan de natuurlijke kenmerken van Natura 2000-gebieden niet aantast. Flexibiliteitsbepalingen (afwijkingsmogelijkheden en wijzigingsbevoegdheden) moeten worden meegenomen bij het bepalen van de maximale effecten van het plan. Aangezien het bestemmingsplan de toename van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden moet uitsluiten, kan deze ook niet via een binnenplanse afwijking of wijzigingsbevoegdheid worden toegestaan. Om aan de plantoets van artikel 2.7, eerste lid van de Wet natuurbescherming te kunnen voldoen kan niet worden geanticipeerd op nog te verlenen vergunningen, aangezien beoordeling op planniveau moet worden verricht voordat het bestemmingsplan wordt vastgesteld (bijvoorbeeld Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State 201501041/1/R4, r.o. 49.9). Voor reeds verleende, maar nog niet onherroepelijke Natuurbeschermingswetvergunningen, geldt dat op het moment van vaststelling van het bestemmingsplan nog niet vaststaat dat de vergunning in stand blijft. Mocht bijvoorbeeld	
--	--	--	---	--

			door de rechtbank worden geoordeeld dat de passende beoordeling die in het kader van de Natuurbeschermingswetvergunning is verricht, gebreken vertoont, dan had die vergunning niet als referentiesituatie in het bestemmingsplan mogen worden opgenomen. Op zo'n gerechtelijke uitspraak kan niet worden geanticipeerd, vandaar dat slechts onherroepelijke vergunningen als referentiesituatie zijn benoemd. Als peildatum geldt de datum van vaststelling van het bestemmingsplan. Dit is overeenkomstig jurisprudentie daaromtrent. De gemeente heeft via de openbaar beschikbare informatie van de provincie Limburg achterhaald dat inderdaad een Nbw vergunning is verleend voor onderhavige locatie. De locatie is daarom onterecht niet opgenomen op bijlage 2 behorende bij de Regels. De verleende Nbw vergunning door de provincie Limburg met betrekking tot de Amansweg 16 te Wilbertoord wordt daarom opgenomen op bijlage 2 van de Regels van het ontwerp bestemmingsplan. Naar aanleiding van deze zienswijze heeft de gemeente alle door de provincie Limburg en provincie Gelderland verleende Nbw vergunningen ten aanzien van locaties in het plangebied geïnventariseerd. Al deze vergunningen worden eveneens opgenomen op de hiervoor genoemde bijlage 2.	
25	POV t.a.v. de heer P. Wouters Postbus 240 800 AE Zwolle Datum: 14-11-2017 Kenmerk: 29298/84279 Aanvulling:1-12-2017 Datum: 29298/85142	De zienswijze richt zich tegen de in het bestemmingsplan opgenomen regels voor de veehouderij. Er is op 14 november 2017 een pro forma zienswijze ingediend. Deze is per brief d.d. 1 december 2017 aangevuld met gronden. Onderstaande is een weergave van de zienswijze op hoofdlijnen. De regels gericht op een transitie naar	De gemeente heeft naar aanleiding van de pro forma zienswijze een termijn gesteld waarbinnen de zienswijze aangevuld diende te zijn. Bij brief d.d. 20 november 2017, verzonden op 21 november 2017 is een termijn van twee weken na de dag van verzending van de brief gesteld. Dit betekent dat de zienswijze uiterlijk 6 december 2017 aangevuld diende te zijn. De zienswijze is tijdig aangevuld.	De zienswijze geeft geen aanleiding tot aanpassing van het bestemmingsplan.

	een zorgvuldige veehouderij, zoals opgenomen in de Verordening ruimte Noord-Brabant en zoals overgenomen in onderhavig ontwerp bestemmingsplan 'Buitengebied Mill en Sint Hubert, herziening 2018' kennen geen wettelijke grondslag, omdat niet aan de eisen van artikel 4.1 Wet ruimtelijke ordening wordt voldaan. De regels zoals opgenomen in de Verordening ruimte Noord Brabant en in het ontwerp bestemmingsplan 'Buitengebied Mill en Sint Hubert, herziening 2018', met name ten aanzien van de BZV, de cumulatieve geurhinder, de achtergrondconcentratie fijnstof en zorgvuldige dialoog ontberen, zoals artikel 4.1 Wro wel vereist, een provinciaal belang, zijn niet ruimtelijk relevant en zijn niet noodzakelijk. De betreffende regels in de Verordening ruimte Noord- Brabant en het ontwerp bestemmingsplan 'Buitengebied Mill en Sint Hubert, herziening 2018' zijn in strijd met de marktordering en het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid, want door de strengere regels ontstaat er voor veehouders in Noord-Brabant een ongelijk speelveld ten opzichte van veehouders in het buitenland en elders in het land. De betreffende regels in de Verordening ruimte Noord- Brabant en het ontwerp bestemmingsplan 'Buitengebied Mill en Sint Hubert, herziening 2018' zijn in strijd met artikel 1 Eerste Protocol bij het EVRM, want door de verstreckende maatregelen wordt een inbreuk gemaakt op eigendommen van veehouderijen. De betreffende regels in de Verordening ruimte Noord- Brabant en	Ten aanzien van de Regels in het ontwerp bestemmingsplan 'Buitengebied Mill en Sint Hubert, herziening 2018', die, op welke wijze dan ook, voortkomen uit de Verordening ruimte Noord-Brabant en zijn gericht op de transitie naar een zorgvuldige veehouderij, overweegt de gemeente het volgende: De gemeente is op grond van artikel 4.1, lid 2 van de Wet ruimtelijke ordening verplicht om binnen een jaar na inwerkingtreding van de verordening een bestemmingsplan met inachtneming van de verordening vast te stellen. Hieruit volgt dus voor de gemeente de verplichting (en wettelijke grondslag) om de door reclamant bestreden regels in het bestemmingsplan vast te leggen. De gemeente heeft daarbij de belangen afgewogen of de over te nemen regels bijdragen aan de beleidsdoelen die zij zelf wil bereiken en of daarmee eventuele belangen van anderen onevenredig worden aangetast. Er heeft derhalve een eigenstandige afweging plaatsgevonden, welke hierna wordt uiteengezet. Ten tijde van de voorbereiding van het bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert werd de gemeente binnen haar gemeentegrenzen geconfronteerd met een toenemende maatschappelijke weerstand tegen de veehouderij, zorgen over de gezondheid ten gevolge van de veehouderij en met plekken met een onaanvaardbaar geurniveau, alsmede plekken met een hoge fijnstofconcentratie. Het gemeentebestuur achtte het belangrijk omwille van het algemeen belang (volksgezondheid), een goede ruimtelijke ordening en een goed woon- en leefklimaat om zorgvuldig en terughoudend om te gaan met de ontwikkeling van de veehouderij en de overlast en emissie vanuit de veehouderij te reduceren. Ter voorbereiding op de vaststelling van het bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert heeft de gemeente, vanwege het	
--	---	---	--

	het ontwerp bestemmingsplan 'Buitengebied Mill en Sint Hubert, herziening 2018' zijn in strijd met diverse algemene beginselen van behoorlijk bestuur, te weten: het evenredigheidsbeginsel, het specialiteitsbeginsel, het zorgvuldigheids- en motiveringsbeginsel en het verbod van 'detournement de pouvoir'. De regels zoals opgenomen in de Verordening ruimte Noord Brabant en in het ontwerp bestemmingsplan 'Buitengebied Mill en Sint Hubert, herziening 2018', met name ten aanzien van de BZV, de cumulatieve geurhinder, de achtergrondconcentratie fijnstof missen niet alleen een wettelijke grondslag maar zijn ook inhoudelijk niet juist en kunnen daarom geen stand houden. De regels ten aanzien van staldering zijn onevenredig en zorgen voor ongelijkheid. De stalderingsregeling kan geen stand houden, want de regeling is niet doelgericht, niet doelmatig en lastig uitvoerbaar. De regels in de Verordening ruimte met betrekking tot de maximum maatvoering van een bouwperceel, landschappelijke inpassing van minimaal 10 % van het bouwperceel en het niet zonder nadere voorwaarden verder uit kunnen breiden van gebouwen voor de veehouderij zijn onevenredig, zijn beperkend voor de bedrijfsvoering van veehouderijen, leiden tot meerkosten die niet worden vergoed en maken inbreuk op de eigendommen van veehouders. De mogelijkheden om een groter bouwperceel te krijgen zijn beperkt. In het ontwerp bestemmingsplan 'Buitengebied Mill en Sint Hubert,	opnieuw bieden van ontwikkelruimte voor de veehouderij, op basis van de ruimtelijke analyse en visie uit de gemeentelijke structuurvisie "In duurzaam perspectief" een keuze gemaakt voor onderzoek naar alternatieven ten aanzien van de ontwikkelruimte van veehouderijen in een planMER en GES (Gezondheideffectscreening). Een belangrijk aspect uit deze structuurvisie betreft de ambitie om de leefomgeving zo duurzaam mogelijk in te richten. Uit de deskundigenrapporten kwam naar voren dat het opnemen van wijzigingsbevoegdheden voor omschakeling naar veehouderij en het uitbreiden van bouwvlakken in delen van de gemeente tot grotere milieu – en gezondheidsgevolgen kan leiden dan een bestemmingsplan waarin deze bevoegdheden niet zijn opgenomen. Met in achttneming van deze conclusie en aanbevelingen heeft de gemeenteraad uitdrukkelijk een afweging gemaakt ten opzichte van de belangen van betrokken agrariërs. De gemeenteraad heeft overwogen dat het beperken van de groei van de totale planologische gebruiksruimte van intensieve veehouderijen ondergeschikt is aan het belang van voorkomen van negatieve effecten voor het milieu en de volksgezondheid. Daarbij heeft de gemeenteraad overwogen dat er uiteraard op sectoraal niveau ook andere instrumenten beschikbaar zijn om per deelthema sturing te kunnen uitvoeren. Dit laat onverlet dat bij het maken van integrale afwegingen in het kader van ruimtelijke keuzes alle belangen worden meegewogen. Gelet op het vorenstaande is er dus voor gekozen om in het bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert geen wijzigingsbevoegdheid voor omschakeling naar een intensieve veehouderij en uitbreiding van bouwvlakken voor een intensieve veehouderij op te nemen. Dit bestemmingsplan, alsmede de gemeentelijke structuurvisie geeft nog steeds	
--	---	--	--

		herziening 2018' zijn regels opgenomen die van toepassing zijn op agrarische bedrijven. Het gaat om regels zoals de definiëring van agrarische activiteiten, die daardoor niet langer zonder vergunning mogelijk zijn; regels mbt het uitvoeren van een werk of werkzaamheden en regels met betrekking tot natuur, water en archeologische waarden. Deze regels zijn ten onrechte opgenomen omdat varkenshouderijen op andere fronten al worden geconfronteerd met steeds strenger wordende regels.	de recente visie, met name ook ten aanzien van de ontwikkelruimte van veehouderijen, van de gemeenteraad weer. Dit beleid is gecontinueerd in onderhavig ontwerp bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert, herziening 2018. Gedurende de planperiode heeft de provincie Noord-Brabant onder meer via de Verordening ruimte haar beleid ten aanzien van de zorgvuldige veehouderij ingevoerd. Het beleid van de provincie, werkt niet alleen complementair aan de doelstelling van de gemeente om de ongebreidelde ontwikkeling te stoppen, emissie te reduceren en de leefomgeving te verduurzamen, maar ook de (juridische) regels in de Verordening ruimte Noord-Brabant werken complementair aan de juridische maatregelen die de gemeente heeft getroffen, te meer daar de rechtsgevolgen verschillen. Daarbij heeft de gemeente overwogen dat de regels in de Verordening ruimte Noord-Brabant de maximale beleidsruimte voor gemeenten aangeven. Het staat de gemeente vrij om binnen deze kaders op grond van lokaal gedragen argumenten tot eigen afwegingen te komen ten aanzien van de door de Verordening gestelde kaders. Ook toepassing van scherpere normen dan wettelijk toegestaan is in die zin mogelijk. Alleen hierom al is de zienswijze van reclamant ongegrond en geeft het geen aanleiding tot aanpassing van het bestemmingsplan. Echter mocht artikel 4.1, lid 2 Wro niet voldoende wettelijke grondslag bieden voor de gemeente om de regels zoals opgenomen in de Verordening ruimte Noord-Brabant in haar bestemmingsplan over te nemen, dan nog zijn er andere argumenten waardoor de regels wel stand houden. Hierna volgt per onderdeel een korte uiteenzetting. Ten aanzien van de reclamatie <i>'de regels in de Verordening ruimte inzake geur, fijnstof, zorgvuldige dialoog en BZV zijn niet ruimtelijk relevant en ook de Crisis- en herstelwet (hierna</i>	
--	--	--	--	--

			<i>Chw) biedt daarvoor geen basis en er is geen provinciaal belang' merkt de gemeente het volgende op:</i> De wettelijke grondslag voor het stellen van regels door Provinciale Staten ligt voor de Verordening ruimte in artikel 4.1 lid 1 Wet ruimtelijke ordening (hierna Wro). De Nadere regels BZV zijn gebaseerd op de Verordening ruimte. De Verordening ruimte en de BZV stellen voorwaarden aan een betere inpassing van veehouderijen in de omgeving. Deze voorwaarden zijn daarmee wel degelijk ruimtelijk relevant. Voorts stelt de BZV, behoudens het voldoen aan een score, geen verplichte voorwaarden. De BZV biedt juist keuzevrijheid aan de ondernemer om te bepalen welke maatregelen hij treft om de inpassing van zijn bedrijf in de omgeving te verbeteren en te ontwikkelen naar een zorgvuldige veehouderij. De problematiek rondom veehouderijen in Brabant is groot. De veehouderij veroorzaakt overlast voor zowel mens als natuur door de uitstoot van geur, fijnstof, stikstof, geeft risico's voor de volksgezondheid door zoönosen, levert gevaarlijke situaties op door het zware vrachtverkeer en geeft visuele hinder. Juist omdat het voor de verbetering van de zorgelijke situatie in Brabant ook nodig is dat er innovatie- en ontwikkelingsruimte is, zijn de regels in de Verordening ruimte en de BZV tot stand gekomen. Het systeem van de Verordening ruimte met de BZV draagt aantoonbaar bij aan de economische ontwikkeling van de veehouderijsector en past vanuit die optiek ook binnen de doelstelling van de Chw. Omdat de problemen en overlast in heel Midden- en Oost Brabant spelen, is dit bij uitstek een opgave van provinciaal belang. Ondanks vele inspanningen van individuele gemeenten bleek in 2010 dat de hinder en overlast alleen maar verder toenam. Juist daarom is het burgerinitiatief tot stand gekomen	
--	--	--	---	--

			dat aan de provincie heeft gevraagd maatregelen te treffen om de overlast aan te pakken. Bovendien stopt de uitstoot van geur en fijnstof niet bij de gemeentegrens. Het is duidelijk een gemeentegrensoverstijgende problematiek. Gelet daarop is het provinciaal belang evident. Ten aanzien van de reclamatie <i>‘De regels inzake geur en fijnstof zijn niet nodig nu hiervoor landelijke regels zijn gesteld. De regels zijn inhoudelijk onjuist’</i> merkt de gemeente het volgende op: De regels in de Verordening Noord-Brabant zijn aanvullend op de nationale regels en nodig vanuit de specifieke situatie in de provincie Noord-Brabant. Ze zijn niet strijdig met de nationale regels en doorkruisen deze regels ook niet nu ze zijn gericht op de achtergrondconcentraties. Ten aanzien van de reclamatie <i>‘De maatregelen zijn in strijd met artikel 1 EP bij het EVRM en artikel 39 lid 1 onder b VwEU. De regels maken inbreuk op het eigendomsrecht’</i> merkt de gemeente het volgende op: De stelling dat de maatregelen in strijd zijn met het eigendomsrecht (artikel 1 EP bij het EVRM) en het Europees landbouwbeleid (artikel 39 VwEU) treffen geen doel. De maatregelen respecteren het eigendomsrecht en maken daarop geen (disproportionele) inbreuk. Er zijn overigens ook geen ‘bouwrechten’ ontnomen. Het is gerechtvaardigd om voorwaarden te stellen aan ontwikkelingen. Er dient immers altijd een afweging plaats te vinden of een ontwikkeling, gelet op de omgeving vanuit planologische optiek aanvaardbaar is. Het Europese landbouwbeleid of de marktwerking worden verder op geen enkele manier verstoord door de voorwaarden, zodat er op geen enkele wijze sprake is van enige strijdigheid.	
--	--	--	--	--

			Ten aanzien van de reclamatie <i>‘Door de maatregelen ontstaat rechtsongelijkheid en een ongelijk speelveld met ondernemers in het buitenland en ondernemers in andere provincies’</i> merkt de gemeente het volgende op: Omdat fysieke omstandigheden per regio verschillen wordt zowel in het buitenland als in andere delen van Nederland eigen beleid vastgesteld binnen de wettelijke kaders. De diverse bestuursorganen zijn daartoe ook bevoegd. Gelet op de zeer zorgelijke situatie in (grote delen van) de provincie Noord- Brabant, heeft de provincie het nodig en gerechtvaardigd geacht om een pakket maatregelen vast te stellen dat de transitie van de veehouderij versnelt. Hier tegenover staat dat bedrijven in de provincie Noord-Brabant profiteren van de uitstekende infrastructuur die er is voor de ontwikkeling en afzet van hun producten. Ten aanzien van de reclamatie <i>‘Staldering en BZV hebben onevenredige gevolgen; ze zijn beperkend voor de bedrijfsvoering en onnodig. De kosten voor een zorgvuldige veehouderij worden geheel op de sector afgewenteld en dat is niet redelijk’</i> merkt de gemeente het volgende op: De effecten zijn niet dusdanig onevenredig dat daarin redenen liggen om de maatregelen niet in te voeren, te meer daar niet ontkend kan worden dat de zorgelijke situatie voor een groot deel veroorzaakt is door de veehouderij. Vanuit die optiek is het niet onredelijk om voorwaarden te stellen aan ontwikkelingsmogelijkheden van veehouderijen, gericht op het terugdringen van de overlast en een betere inpassing van veehouderijen in hun omgeving. Het is daarbij zeker niet zo dat alle kosten op de sector worden afgewenteld. Ook provincie en gemeenten nemen daarin hun verantwoordelijkheid. Wij wijzen er op dat door de provincie onlangs nog een pakket aan	
--	--	--	--	--

		ondersteunende maatregelen is vastgesteld, waarop onder meer de gemeente Mill en Sint Hubert in regionaal verband heeft aangedrongen. Ten aanzien van de reclamatie <i>De eisen brengen grote investeringen en forse meerkosten met zich mee voor de ondernemers die niet vergoed worden. Het leidt tot onevenredige gevolgen, waaronder een slechte inkomenspositie en het versneld/gedwongen moeten stoppen</i> merkt de gemeente het volgende op: Uit onderzoek blijkt dat een aantal bedrijven dat toch al zou stoppen versneld stopt. Daarnaast is er een (beperkte) groep die vanwege de maatregelen stopt. Een derde effect ziet op de inkomenspositie voor een groep veehouders. Er is sprake van een evenwichtig pakket aan maatregelen waarbij ook het kostenaspect zorgvuldig is betrokken. Bovendien wordt een uitgebreid pakket aan ondersteunende (flankerende) maatregelen uitgewerkt. Van (onevenredig) nadeel is geen sprake. Ten aanzien van de reclamatie <i>‘dat de veelheid aan regels onterecht is omdat veehouders al aan zo veel regels moet voldoen’</i> merkt de gemeente het volgende op: In bestemmingsplannen worden gemeenten geacht afwegingen te maken over te dienen belangen. In het buitengebied bevinden zich veel waarden die beschermd moeten worden. Het gaat daarbij om landschappelijke waarden, aardkundige waarden, cultuurhistorische waarden ecologische waarden, archeologische waarden en leefgebieden van kwetsbare soorten. Werken en werkzaamheden, bouwen en het gebruik zijn in deze gebieden niet bij recht toegestaan. De gemeente wil eerst kunnen beoordelen of bij een ingreep de te dienen belangen niet in het geding zijn en eventueel voorwaarden kunnen stellen.	
--	--	---	--

			Vandaar dat deze regels zijn opgenomen. De gemeente heeft overwogen dat de regels die zij opgenomen heeft geen wettelijke grondslag ontberen, dat zij verbindende regels heeft overgenomen en dat de regels niet in strijd zijn met de marktordening, het GLB en artikel 1 Eerste protocol bij het EVRM en evenmin met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.	
26	Geling Advies t.a.v. S. de Crom Postbus 12 5845 ZG Sint Anthonis Namens Geurts Mill V.O.F. Bedrijf: Kolkweg 25 5451 NT Mill Datum: 14-11-2017 Kenmerk: 29298/84261	De zienswijze richt zich op het perceel aan de Achterdijk 110 te Sint Hubert. Ondernemer heeft deelgenomen aan de Beëindigingsregeling veehouderij en heeft via een wijzigingsprocedure de planologische mogelijkheden om vee te houden laten uitsluiten. Het daartoe strekkende wijzigingsplan is vastgesteld op 17 maart 2015. In het ontwerp bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert zijn de mogelijkheden om vee te houden opnieuw toegekend. Reclamant verzoekt om de functieaanduiding intensieve veehouderij te laten vervallen.	De reclamatie is correct. Op 17 maart 2015 is een wijzigingsplan vastgesteld waarbij de aanduiding 'Intensieve veehouderij' is komen te vervallen. Tussentijds zijn er geen nadere inzichten ontstaan of hebben er geen ontwikkelingen die aanleiding geven het de aanduiding nu weer toe te kennen. Er is in het ontwerp bestemmingsplan dus sprake van een ommissie. Deze ommissie zal worden hersteld in het vast te stellen bestemmingsplan en de aanduiding zal worden verwijderd. De ommissie heeft zich niet alleen ten aanzien van dit bouwvlak voorgedaan. Bij omzetting van voorontwerp naar ontwerp heeft een vergelijkbare ommissie zich voorgedaan op meerdere bouwvlakken. Dit zal via een ambtshalve wijziging worden hersteld. Aldaar wordt onderhavig bouwvlak dus ook benoemd.	De zienswijze leidt tot aanpassing van het plan.
27	Optimus advies t.a.v. de heer A.H.J. van der Putten Kantsingel 16t 5349 AJ Oss Namens de heer A.M.G. van Boekel Russendaalweg 14 5453 SW Langenboom Datum: 14-11-2017 Kenmerk; 29298/84246	De zienswijze richt zich op de percelen aan de Russendaalweg 12 en 14 te Langenboom. Ter plaatse is in het bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert (vastgesteld 7 juni 2012) de bestemming Agrarisch met een zogenaamd gekoppeld bouwvlak toegekend. Reclamant verzoekt om de koppeling op te heffen en het bestemmingsvlak te splitsen naar twee zelfstandige bouwvlakken.	Onderhavig perceel maakt geen onderdeel uit van de planherziening en dus ook niet van de procedure, zoals duidelijk aangegeven staat in Hoofdstuk 1 van de Regels onder artikel B Toepassingsbereik. Voor onderhavig perceel blijft dus het bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert onverkort van toepassing. Dit bestemmingsplan is voor het deel aan de Russendaalweg 12 en 14 te Langenboom onherroepelijk. De zienswijze richt zich derhalve tegen een niet in procedure zijnde bestemmingsplan en de gemeente kan de zienswijze dus niet honoreren. Voor zover het een los van de procedure staand verzoek betreft, dan geldt dat de gemeente	De zienswijze leidt niet tot aanpassing van het plan.

			hieraan ook geen medewerking kan verlenen. Ingevolge artikel 1, onder 64 van de Verordening ruimte Noord-Brabant, wordt onder nieuwvestiging verstaan 'de vestiging op een locatie die volgens het geldende bestemmingsplan niet is voorzien van een (bouwvlak op een) bestaand bouwperceel of de (af)splitsing van een (bouwvlak op een) bestaand bouwperceel'. Ingevolge artikel 3.1, lid 2, onder a van de Verordening ruimte Noord-Brabant is nieuwvestiging niet toegestaan. Tot dusver vormt het bouwvlak aan de Russendaalweg 12 en 14 te Langenboom door het koppelteken één zelfstandig bouwvlak. Door het opheffen van de koppeling ontstaat de situatie dat een bouwvlak op een bestaand bouwperceel wordt afgesplitst. Dit wordt aangemerkt als nieuwvestiging hetgeen op basis van de Verordening ruimte Noord-Brabant niet is toegestaan. De gemeente kan het verzoek niet honoreren.	
28	De heer P. Egelmeers Kwekerijweg 20 5454 PK Sint Hubert Datum: 13-11-2017 Kenmerk: 29298/84233	De zienswijze richt zich op het perceel aan de Kwekerijweg 20 te Sint Hubert. Reclamant stelt dat de gebruiksmogelijkheden van het perceel aan de Kwekerijweg 20 niet juist zijn bestemd. De vakantiehuisjes en groepsaccommodatie die aanwezig zijn op het perceel zijn niet aangeduid. Reclamant verzoekt om deze alsnog aan te duiden.	Het perceel aan de Kwekerijweg 20 te Sint Hubert heeft in het ontwerp bestemmingsplan 'Buitengebied Mill en Sint Hubert – herziening 2018' de bestemming 'Agrarisch met waarden – Groen Blauwe Mantel' met bouwvlak, alsmede de aanduidingen 'kampeerterrein' en 'specifieke vorm van agrarisch – veehouderij'. Dit betekent dat op basis van artikel 7.1, sub b en c ter plaatse een agrarisch bedrijf geëxploiteerd mag worden, waarbij tevens vee gehouden mag worden (met uitzondering van intensieve veehouderij, hetgeen niet is toegestaan). Op basis van artikelen 7.1, sub i en 7.4.5 is ter plaatse van de aanduiding kampeerterrein verblijfsrecreatie in de vorm van kleinschalig kamperen tot niet meer dan 25 kampeermiddelen toegestaan, waarbij de algemene voorzieningen ten behoeve van het kampeerterrein in het bouwvlak dienen te liggen en het kampeerterrein in het bouwvlak of aansluitend daarop. Op grond van artikel 7.1, sub h zijn bestaande	De zienswijze leidt niet tot aanpassing van het bestemmingsplan.

			nevenactiviteiten toegestaan (dit was reeds op basis van het bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert, vastgesteld op 7 juni 2012, toegestaan). Onder nevenactiviteiten wordt onder meer verstaan recreatieve nachtverblijven en een groepsaccommodatie (zie respectievelijk artikel 7.5.1, sub c onder 7 en 8). Onder bestaand wordt gelet op artikel 1 onder meer verstaan bebouwing of gebruik van grond en opstallen, zoals aanwezig op het tijdstip van de inwerkingtreding van het plan. En met het plan wordt in dit geval bedoeld de in werking treding van het bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert in 2012. Voorts is voor de vakantiehuisjes en de groepsaccommodatie op 8 februari 2007 met toepassing van artikel 19, lid 2 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening een bouwvergunning verleend. Met rechte kan daardoor gesproken worden van een bestaande situatie. De gemeente acht hiermee alle activiteiten en opstallen in voldoende mate planologisch te hebben geregeld. De vakantiehuisjes en de groepsaccommodatie zijn rechtmatig aanwezig en zijn reeds geregeld in het bestemmingsplan.	
29	Exitus t.a.v. mevrouw K. Weren Postbus 158 5460 AD Veghel Namens de heer J. Wellen Voordijk 22 5454 GB Sint Hubert Datum: 13-11-2017 Kenmerk: 29298/84228	De zienswijze is gericht op het perceel aan de Voordijk 23 a te Sint Hubert. De Raad van State heeft op 30 april 2014 uitgesproken dat de loods welke is gelegen op de achterzijde van het perceel legaal aanwezig is en dat sprake is van een agrarisch bedrijf. De loods mag niet nogmaals onder het overgangsrecht worden geschaard. De loods moet positief bestemd worden en voorzien van een 'Agrarisch bouwvlak' aldus de Raad van State. De omschakeling naar een grondgebonden agrarisch bedrijf behoort tot de mogelijkheden, ook binnen de Verordening ruimte, aldus de Raad van State. De gemeente heeft onterecht alleen de	Reclamant haalt in de zienswijze de Uitspraak van de Raad van State aan en maakt verwijzingen naar enkele onderdelen van de uitspraak. De verwijzingen en aanhalingen zijn echter volledig uit de context gehaald en enkele passages zijn niet juist. Het klopt niet dat de Raad van State heeft uitgesproken dat sprake is van een agrarisch bedrijf. Noch heeft de Raad van State uitgesproken dat de loods positief bestemd had moeten worden en van een "Agrarisch bouwvlak" voorzien moet worden. Ten aanzien van de loods heeft de Raad van State uitgesproken dat gelet op de verleende vergunning handhaving niet mogelijk is en het daardoor niet aannemelijk is dat de loods de komende planperiode verwijderd wordt en dat de loods niet onder het overgangsrecht kan worden geschaard. Met de vaststelling van het	De zienswijze geeft aanleiding tot aanpassing van het bestemmingsplan.

		loods voorzien van een Agrarisch bouwvlak. Inherent aan de agrarische bedrijfsvoering zijn voorzieningen zoals de opslag van mest machines enz. Daarnaast wordt een nabijgelegen loods in het geheel niet bestemd. De gemeente heeft een regeling vastgelegd, terwijl ze niet weet welk agrarisch bedrijf ter plaatse aanwezig is. Gemeente had moeten onderzoeken welk concreet agrarisch bedrijf aanwezig is en heeft dit niet gedaan. Reclamant verzoekt om de zienswijze gegrond te verklaren en een grondgebonden agrarisch bedrijf gewijzigd vast te stellen.	bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert van 2012 is dat ter plaatse wel gebeurd. Voor wat betreft de context van de zienswijze merkt de gemeente op dat reclamant voorbij gaat aan het feit dat de Raad van State heeft vastgesteld dat de gemeente terecht het agrarisch bouwvlak aan de Voordijk 23a en 25 heeft omgezet naar de bestemming Maatschappelijk. Daarbij heeft de Raad van State letterlijk het volgende uitgesproken (rechtsoverweging 41.5.1 van uitspraak met betrekking tot zaaknummer 201206940) : 'De raad heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat ten tijde van het bestreden besluit geen grondgebonden agrarisch bedrijf op de percelen Voordijk 23a en Voordijk 25 was gevestigd, nu het houden van twee paarden en twaalf koeien niet als volwaardig bedrijfsmatig agrarisch gebruik kan worden aangemerkt.' Met onderhavig bestemmingsplan geeft de gemeente, onder meer, gevolg aan de uitspraak van de Raad van State van 30 april 2014. De gemeente heeft daarbij de gronden en opstallen die tot de bestemming Maatschappelijk behoren buiten beschouwing gelaten, aangezien daarover de Uitspraak van de Raad van State volledig duidelijk is. De Raad van State heeft voor het perceel aan de Voordijk 23a te Sint Hubert slechts het plandeel met de bestemming 'Agrarisch' vernietigd. Dit betekent dat de wijzigingen in onderhavig bestemmingsplan zich kunnen beperken tot dat deel. Op 4 november 2002 is een bouwvergunning verleend voor het oprichten van een loods op genoemd plandeel. De onderliggende aanvraag geeft niet meer duidelijkheid in het gebruik dan dat de loods voor opslag en stalling is bedoeld. Aangezien echter in het besluit (het verlenen van de vergunning) ook geen melding wordt gemaakt van strijdigheid, dient het gebruik als agrarisch te worden geïnterpreteerd, aangezien dat op het moment van het verlenen van de vergunning de geldende bestemming was. De	
--	--	--	---	--

			gemeente heeft daarom gelet op de uitspraak van de Raad van State en de verleende vergunning slechts de loods bestemd tot Agrarisch bouwvlak. De omliggende gronden heeft de gemeente niet bestemd tot bouwvlak. Gelet op de Uitspraak is geen sprake van een volwaardig agrarisch bedrijf. Daarnaast is nog immer geen concreet, zo nodig met onderzoeken onderbouwd, plan voor een grondgebonden agrarisch bedrijf overlegd. De gemeente acht het daarom en in samenhang met het toekennen van de Maatschappelijke bestemming, alsmede de deelname aan de RBV regeling planologisch gezien volledig te rechtvaardigen dat het agrarisch bouwvlak beperkt van omvang is. Wel dienen de overige gronden die deel uitmaken van het perceel aan de Voordijk 23a te Sint Hubert en in het bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert tot Agrarisch zijn bestemd opnieuw tot Agrarisch te worden bestemd, echter zonder bouwvlak.	
30	Agron advies t.a.v. de heer K.P.J. Willems Koppelstraat 95 5741 Beek en Donk Namens BV Landgoed de Princepeel Molenstraat 40 5446 PL Wanroij Datum: 13-11-2017 Kenmerk:29298/84222	Verzocht wordt om middels een specifieke regel of definitie mogelijk te maken dat de bassins ter plaatse van de specifieke bouwaanduiding-bassins kunnen worden overdekt. Verzocht wordt om de strook ondersteunende voorzieningen ten oosten van het bouwvlak te verbreden naar 32 m ter uitvoering van het erfbeplantingsplan (bijlage 7 bij de regels). Verzocht wordt om de maximale bouwhoogte voor ondersteunende voorzieningen te verhogen van 10 naar 15 m.	Een bassin is een bak, bekken of vergelijkbare voorziening voor de opslag van effluent uit de vergister en/of water. De regels staan niet in de weg aan afdekking van de bassins. Het erfbeplantingsplan kan waar nodig worden uitgevoerd binnen de hoofdbestemming 'Agrarisch'. Hieronder vallen mede ook groenvoorzieningen, (onverharde) wegen, paden en parkeervoorzieningen. Stedenbouwkundig is het wenselijk dat de hogere bebouwing wordt geconcentreerd binnen het bouwvlak. Een algemene verhoging van de maximale bouwhoogte voor voorzieningen is daarom niet aan de orde. Binnen de aanduiding 'specifieke bouwaanduiding – ondersteunende voorzieningen' bevindt zich een	De zienswijze geeft slechts ten dele aanleiding tot wijziging van het bestemmingsplan. Het bouwvlak wordt vergroot, zodanig dat de gaswasinstallatie binnen het bouwvlak komt te liggen.

			gaswasinstallatie hiervoor heeft de raad op 10 november 2016 een verklaring van geen bedenkingen afgeven.	
31	Remie Fiscaal, Juridisch en Bedrijfseconomisch Adviesbureau t.a.v. mevrouw mr. Y.M.G.M. van Riet Namens de heer M.A.W.M. Van Summeren Beerseweg 65 5451 NR Mill Kenmerk: 29298/84182	De zienswijze richt zich op het perceel aan de Beerseweg 65 te Mill. Ten onrechte zijn enkele gebouwen waarvoor vergunning is verleend buiten het bouwvlak gesitueerd en daarmee ten onrechte onder het overgangsrecht geschaard. Reclamant verzoekt het bouwvlak aan te passen.	Het bouwvlak zoals opgenomen in het ontwerp bestemmingsplan 'Buitengebied Mill en Sint Hubert, herziening 2018' is exact hetzelfde bouwvlak zoals opgenomen in het bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert en het daarvoor geldende bestemmingsplan Buitengebied 1998. Het is gelet hierop geen gerichte en doelbewuste actie om dat deel van de bedrijfswoning onder het overgangsrecht te scharen. De afwijking is vermoedelijk ontstaan door de digitale vervaardiging en weergave op een digitale kadastrale ondergrond en daarmee technisch van aard. De gemeente merkt op dat een luchtfoto altijd onder een bepaalde hoek wordt genomen en nooit helemaal loodrecht. Daardoor kan het lijken dat bebouwing, al dan niet versterkt door schaduwwerking, niet binnen het bouwvlak ligt. Dit verklaart wellicht waardoor het lijkt dat een zeer klein deel van de bebouwing buiten het bouwvlak lijkt te liggen. Desalniettemin is overwogen dat vanuit het oogpunt van rechtszekerheid een onduidelijke situatie is ontstaan. De gemeente acht het wenselijk deze te corrigeren door het bouwvlak minimaal aan te passen. De gemeente wijst echter nadrukkelijk op de interpretatie van de luchtfoto. Indien nieuwe luchtfoto's worden toegevoegd kan wellicht het beeld ontstaan dat opnieuw afwijkingen vertoont.	De zienswijze leidt tot aanpassing van het bestemmingsplan. Het bouwvlak wordt marginaal gecorrigeerd.
32	Drieweg Advies BV T.a.v. C. Kalb Kampweg 10 5469 EX Keldonk Namens VOF fok- en vleesvarkensbedrijf Katwijksebaan, Katwijksebaan 43, 5455 RG Wilbertoord	De zienswijze richt zich op het perceel aan de Katwijksebaan 43 te Wilbertoord. Naar aanleiding van de vooroverleg reactie van de provincie op het voorontwerp bestemmingsplan is het bouwvlak aan de Katwijksebaan 43 te Wilbertoord aangepast. Nu is het bouwvlak niet meer in	De vergunde situatie wordt opgenomen in het bestemmingsplan 'Buitengebied Mill en Sint Hubert, herziening 2018'. De basis wordt gevonden in een op 22 februari 2008 met toepassing van artikel 19 WRO verleende bouwvergunning. Het bouwvlak wordt aangepast naar de vorm en omvang zoals opgenomen in het voorontwerp bestemmingsplan.	De zienswijze leidt op onderdelen tot aanpassing van het bestemmingsplan. Het bouwvlak wordt aangepast. Er komt een definiëring van het begrip planologisch legaal gebruik. Tevens wordt artikel 3.7.7 van het ontwerp bestemmingsplan herschreven.

	Kenmerk 29298/83993	overeenstemming met de vergunde situatie. De situatie in het voorontwerp betrof de vergunde situatie. In de begripsbepaling wordt niet omschreven wat wordt verstaan onder het planologisch legale gebruik. Er is geen binnenplanse mogelijkheid om stikstofdepositie te laten toenemen. Indien op een datum na de vaststelling van het bestemmingsplan een vergunning in het kader van de Wet natuurbescherming is verleend heeft de toetsing van de stikstofdepositie aan de geldende normen reeds plaatsgevonden. De bestemmingsplanregels houden dan de uitvoering tegen. In artikel 3.7.7 is een regel opgenomen voor het wijzigen van het bestemmingsplan ten behoeve van het verwijderen van aanduidingen. De zin lijkt echter niet te kloppen en uit de regel is niet op te maken wat bedoeld wordt.	Het planologisch legale gebruik mag bekend worden verondersteld, echter in de begripsbepaling zal nader duidelijkheid worden verschaft. Een bestemmingsplan mag uitsluitend worden vastgesteld indien op voorhand de zekerheid is verkregen dat het plan de natuurlijke kenmerken van Natura 2000-gebieden niet aantast. Flexibiliteitsbepalingen (afwijkingsmogelijkheden en wijzigingsbevoegdheden) moeten worden meegenomen bij het bepalen van de maximale effecten van het plan. Aangezien het bestemmingsplan de toename van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden moet uitsluiten, kan deze ook niet via een binnenplanse afwijking of wijzigingsbevoegdheid worden toegestaan. Om aan de plantoets van artikel 2.7, eerste lid van de Wet natuurbescherming te kunnen voldoen kan niet worden geanticipeerd op nog te verlenen vergunningen, aangezien beoordeling op planniveau moet worden verricht voordat het bestemmingsplan wordt vastgesteld (bijvoorbeeld Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State 201501041/1/R4, r.o. 49.9). Artikel 3.7.7 van het ontwerp bestemmingsplan loopt inderdaad niet en is daardoor onduidelijk. Het artikel wordt aangepast.	
--	---------------------	---	--	--

Aanvulling Nota van zienswijzen

Toelichting

Ten gevolge van de behandeling van Raadsagendapunt 14, vaststelling van het bestemmingsplan 'Buitengebied Mill en Sint Hubert, herziening 2018', in de vergadering van de Commissie Ruimte en Economie op 29 januari 2018 is gebleken dat een zienswijze per abuis niet is behandeld. Het betreft een brief d.d. 12-11-2017 van **Reclamant 33**, woonachtig aan **locatie**, welke op 13 november 2017 onder nummer 29298/84139 in ingeboekt. In de brief worden de locaties aan de Sint Hubertse Binnenweg 22 te Sint Hubert en de Sint Hubertse Binnenweg 25 te Mill aan de orde gesteld.

Reden dat deze brief bij de zienswijze behandeling niet meteen is opgepakt is gelegen in het volgende:

- de brief bestaat uit enkele vragen, persoonlijke notities van betrokkenen, welke zijn besproken in een persoonlijk (ambtelijk) gesprek met betrokkenen op maandag 12 november 2017. In dat gesprek is antwoord gegeven op de vragen en is niet benoemd dat sprake zou zijn van een mondelinge zienswijze
- Bij brief d.d. 14-11-2017 is door de Rechtsbijstand van betrokkenen een zienswijze ingediend, waarin de grieven ten aanzien van de Sint Hubertse Binnenweg 22 te Sint Hubert worden verwoord. Deze zienswijze is behandeld en opgenomen in de Nota van zienswijzen. Aangenomen werd dat hiermee de grieven zoals in het gesprek geuit formeel als zienswijze waren ingediend.
- In de tussenliggende periode bleek de brief met vragen, welke gedurende het gesprek aan de orde zijn gesteld, ook als schriftelijke zienswijze te zijn ingediend. Door de hiervoor genoemde omstandigheden is verwarring ontstaan en is de brief in eerste instantie niet behandeld. De zienswijze is nu alsnog behandeld en wordt bij de besluitvorming meegewogen, om de belangen van betrokkenen te borgen en, met name in het proces, niet te schaden.

De brief d.d. 12-11-2017 met registratienummer 29298/84139 wordt dus als zienswijze aangemerkt. De zienswijze wordt hierna samengevat. Tevens worden de afwegingen van de gemeente uitgeschreven en wordt aangegeven of de zienswijze al dan niet tot wijziging van het bestemmingsplan leidt.

Samenvatting zienswijze

De zienswijze richt zich op de percelen aan de Sint Hubertse Binnenweg 22 te Sint Hubert en Sint Hubertse Binnenweg 25 te Mill.

Ten aanzien van de locatie aan de Sint Hubertse Binnenweg 22 te Sint Hubert stelt reclamant dat de verruiming van de woonbestemming, naar aanleiding van het antwoord op de vooroverlegreactie van reclamant, niet correct is overgenomen en is toegekend aan een verkeerd perceel, welke niet in eigendom is van reclamant. In verband met het antwoord op de vooroverlegreactie worden tevens enkele toelichtende vragen gesteld.

Ten aanzien van de locatie aan de Sint Hubertse Binnenweg 25 te Mill stelt reclamant het ten behoeve van de vormverandering van het bouwvlak aan de Sint Hubertse Binnenweg 25 aangeleverde akoestisch rapport (als onderdeel van bijlage 6 van het ontwerp bestemmingsplan 'Buitengebied Mill en Sint Hubert, herziening 2018') ter discussie. Er is uitgegaan van verkeerde aannames; het perceel horende bij Sint Hubertse Binnenweg 22 is nauwelijks in beeld gebracht. Er moet een akoestisch rapport opgesteld worden zowel voor als na sloop van enkele gebouwen, omdat hierdoor het geluid zal toenemen.

Beantwoording

Voor de beantwoording van de zienswijze voor zover het betreft het deel dat is gericht tegen het perceel aan de Sint Hubertse Binnenweg 22 wordt verwezen naar de beantwoording van de reactie van de Rechtsbijstandadviseur van reclamant, zoals opgenomen onder nummer 15 van de Nota van zienswijzen: "Het vraagstuk omtrent het gebruik van de gronden van perceel R 42 als tuin nabij de Sint Hubertse Binnenweg 22 te Sint Hubert is reeds aan de orde geweest bij de behandeling van de beroepschriften gericht tegen het

bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert, vastgesteld op 7 juni 2012. De raad van State heeft bij uitspraak 30 april 2014 bepaalt dat het aan de gemeente is om te onderzoeken of dat de door reclamant gewenste woonbestemming ruimtelijk aanvaardbaar is. Dit onderzoek heeft plaatsgevonden en aan het plan is een woonbestemming toegekend. Voor de overwegingen die daaraan ten grondslag hebben gelegen wordt verwezen naar de beantwoording van de inspraakreactie in de Nota van inspraak en vooroverleg, welke als bijlage 3 bij de Toelichting van het ontwerp bestemmingsplan is gevoegd. Naar nu blijkt is de wijze waarop de woonbestemming in het ontwerp bestemmingsplan is toegekend niet juist. Zoals de woonbestemming nu wordt weergegeven op de Verbeelding impliceert dit dat de woonbestemming aan de Sint Hubertse Binnenweg 20 wordt vergroot. Dit is niet juist. Het is de bedoeling het perceel 42 toe te voegen aan de woonbestemming ter hoogte van Sint Hubertse Binnenweg 22 welke is gelegen op perceel R 40. Aangezien perceel R 40 en R 42 niet aaneengesloten aan elkaar zijn gelegen zal de vergroting van de woonbestemming plaatsvinden door middel van 'een relatie' ten teken dat beide percelen aangemerkt dienen te worden als 1 bestemmingsvlak met de bestemming 'Wonen' (zie artikel 27.2.1, sub b). Het toekennen van een afzonderlijk en zelfstandig bestemmingsvlak 'Wonen' op perceel R 42 is niet toegestaan. Dan zou immers sprake zijn van nieuwvestiging. Ingevolge artikel 1, onder 64 van de Verordening ruimte Noord-Brabant, wordt onder nieuwvestiging verstaan 'de vestiging op een locatie die volgens het geldende bestemmingsplan niet is voorzien van een (bouwvlak op een) bestaand bouwperceel of de (af)splitsing van een (bouwvlak op een) bestaand bouwperceel'. Ingevolge artikel 3.1, lid 2, onder a van de Verordening ruimte Noord-Brabant is nieuwvestiging niet toegestaan. Aanvullend hierop wordt opgemerkt dat de aanwezigheid van het agrarische bedrijf aan de Sint Hubertse Binnenweg 25 hierbij nog niet betrokken is. De overwegingen hoe om te gaan met gevoelige bestemmingen in gebouwen ten opzichte van het bedrijf is wel opgenomen in de beantwoording van de inspraakreactie in de Nota van inspraak en vooroverleg, welke als bijlage 3 bij de Toelichting van het ontwerp bestemmingsplan is gevoegd. Tevens worden de ontwikkelingsmogelijkheden van het bedrijf niet beperkt door het vergroten van de woonbestemming.

Met betrekking tot de bepalingen in artikel 27.2.4 van het ontwerp bestemmingsplan wordt opgemerkt dat deze bepaling reeds was opgenomen in het bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert en reeds onherroepelijk is. Het is een generieke bepaling die opgenomen is om verspreiding van gebouwen in het buitengebied tegen te gaan, welke is gebaseerd op het principe van zorgvuldig ruimte gebruik. De gemeente wenst niet af te zien van deze bepaling ook al wordt aan perceel 42 de bestemming Wonen toegekend. Deze woonbestemming rechtvaardigt het gebruik van de gronden als tuin en vervangt daarnaast de agrarische bestemming, waarvan het niet aannemelijk is dat deze de komende planperiode als zodanig in gebruik worden genomen. De woonbestemming op het perceel R 42 is daarmee geen lege huls, maar wordt passend en geschikt geacht.

Met betrekking tot de reclamatie dat perceel R 40 geen woonbestemming meer heeft wordt opgemerkt dat dit niet klopt. De bestemmingsplanherziening van onderhavig ontwerp bestemmingsplan betreft een partiële herziening. Het toepassingsbereik van het plan is duidelijk in de Inleidende regels onder B weergegeven. Indien op de Verbeelding van dit plan niets wijzigt dan blijft de Verbeelding van het bestemmingsplan Buitengebied Mill en Sint Hubert ongewijzigd van toepassing. Dit geldt ook voor de bijbehorende regels. Perceel R 40 heeft dus nog gewoon een woonbestemming".

Hiermee en met het gesprek dat op 12-11-2017 plaats heeft gevonden zijn ook de toelichtende vragen in voldoende mate beantwoord.

Voor de beantwoording van de zienswijze voor zover het betreft het deel dat is gericht tegen het perceel aan de Sint Hubertse Binnenweg 25 wordt het volgende opgemerkt.

Bij een akoestisch onderzoek wordt gemeten op de gevel, wat in het betreffende rapport ook is uitgevoerd voor de woning aan de Sint Hubertse Binnenweg 22 te Sint Hubert. Uit de zienswijze wordt niet duidelijk waarom dit onvoldoende zou zijn. In het bestemmingsplan is o.a. via de toegestane milieucategorie en de situering van het bouwvlak een goed woon- en leefklimaat voor de omgeving geborgd. De wijze waarop dit in de uitvoeringsfase

exact wordt ingevuld wordt geborgd via een omgevingsvergunning milieu. Een dergelijke vergunning kent een eigen procedure met mogelijkheid om in te spreken.

Verder wordt opgemerkt dat de afstand van het bouwvlak van de bestreden locatie tot het bestemmingsvlak van de dichtstbijzijnde woning (woning van reclamant) wordt, door de vormverandering, vergroot van 17 meter tot 43 meter. Daarmee wordt voldaan aan de richtafstand van 30 meter voor geluid zoals opgenomen in de VNG lijst.

Conclusie

De zienswijze leidt slechts ten dele tot aanpassing van het plan. Perceel R 40 krijgt een woonbestemming, alleen dit deel wordt via 'een relatie' gekoppeld aan het bestemmingsvlak Wonen behorende bij perceel R 42. Hierdoor vormen beide percelen 1 woonbestemming, behorende bij de Sint Hubertse Binnenweg 22 te Sint Hubert.